Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)

19 päivänä toukokuuta 2021 *

Polkumyynti – Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonti – Lopullinen polkumyyntitulli – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Järjestö – Asiavaltuus – Oikeussuojan tarve – Vahingon määrittäminen – Tuonnin määrän laskenta – Makro- ja mikrotaloudelliset indikaattorit – Otanta – Unionin tuotannonalan tuotantokustannusten laskeminen – Konsernin sisäiset laskutushinnat – Syy-yhteys – Syy-yhteyden ja syy-yhteydettömyyden tarkastelu – Vahinkoa ei ole arvioitu segmenttikohtaisesti – Hinnan alittavuuden merkityksen arviointi – Tietojen luottamuksellinen käsittely – Puolustautumisoikeudet – Valvontakoodikohtainen menetelmä – Tuotteiden vertailukelpoisuus – Normaaliarvon laskenta – Vertailumaa – Arvonlisäveron perusteella tehty oikaisu – Myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voiton määrittäminen

Asiassa T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, kotipaikka Beijing (Kiina), ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä I,[1] edustajinaan asianajajat R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään T. Maxian Rusche ja P. Němečková,

vastaajana,

jota tukevat

EJ Picardie, kotipaikka Saint-Crépin-Ibouvillers (Ranska), sekä muut väliintulijat, joiden nimet luetellaan liitteessä II,[2] edustajinaan asianajajat U. O'Dwyer, B. O'Connor, solicitors, ja M. Hommé,

väliintulijoina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

1 Luettelo muista kantajista on ainoastaan asianosaisille tiedoksi annetun version liitteenä.

2 Luettelo muista väliintulijoista on ainoastaan asianosaisille tiedoksi annetun version liitteenä.

jossa on kyseessä SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä tiettyjen Intiasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuontia koskevan tutkimuksen päättämisestä 29.1.2018 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/140 (EUVL 2018, L 25, s. 6) kantajia koskevilta osin,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit L. Madise, P. Nihoul (esittelevä tuomari), R. Frendo ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kirjaaja: hallintovirkamies E. Artemiou,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 29.6.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Euroopan komissiolle tehtiin 31.10.2016 polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21; jäljempänä perusasetus) 5 artiklan mukainen valitus, jotta komissio aloittaisi tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Intian tasavallasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn.

2 Valituksen teki seitsemän Euroopan unionin tuottajaa: Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA ja Ulefos Oy (jäljempänä valituksen tekijät). Valitusta tuki kaksi unionin tuottajaa: EJ Picardie ja Montini SpA.

3 Komissio aloitti kyseistä tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn Euroopan unionin virallisessa lehdessä 10.12.2016 julkaistulla ilmoituksella (EUVL 2016, C 461, s. 22).

4 Tutkimuksen kohteena olevana tuotteena olivat ”tietyt suomugrafiittivaluraudasta (harmaa valurauta) tai pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä ’pallografiittivalurauta’) valmistetut tavarat tai niiden osat[, joita] käytetään seuraavasti: – – peittämään maan pinnalla tai alla olevia järjestelmiä ja/tai maan pinnalla tai alla oleviin järjestelmiin johtavia aukkoja sekä – – tarjoamaan pääsy ja/tai näkymä maan pinnalla tai alla oleviin järjestelmiin” (jäljempänä tarkasteltavana oleva tuote).

5 Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi ajanjakson 1.10.2015–30.9.2016 (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1.1.2013 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson (jäljempänä tarkastelujakso).

6 Komissio antoi 16.8.2017 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1480 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien valurautaesineiden tuonnissa (EUVL 2017, L 211, s. 14; jäljempänä väliaikainen asetus). Komission mukaan alustavasti ei todettu polkumyynnin harjoittamista Intiasta peräisin olevan tuonnin osalta.

7 Komissio antoi polkumyynnin vastaisen menettelyn päätteeksi 29.1.2018 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/140 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä tiettyjen Intiasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuontia koskevan tutkimuksen päättämisestä (EUVL 2018, L 25, s. 6; jäljempänä riidanalainen asetus).

8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (jäljempänä CCCME) on Kiinan oikeuden mukaan perustettu järjestö, jonka jäseninä on tarkasteltavana olevan tuotteen kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia. CCCME osallistui hallinnolliseen menettelyyn, jonka päätteeksi riidanalainen asetus annettiin.

9 Muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, ovat yhdeksän kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joista komissio oli valinnut kaksi tutkimusta varten valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otokseen.

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset

10 Kantajat eli CCCME ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, nostivat käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.4.2018 toimittamallaan kannekirjelmällä. Vastinekirjelmä toimitettiin 22.8.2018, kantajan vastauskirjelmä 12.11.2018 ja vastaajan vastauskirjelmä 23.2.2019.

11 EJ Picardie ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä II, pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.7.2018 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulohakemuksen 24.10.2018 antamallaan määräyksellä.

12 Väliintulijat toimittivat väliintulokirjelmän unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13.12.2018. Kantajat ja komissio jättivät tätä kirjelmää koskevat huomautuksensa 24.1.2019.

13 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin neljänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia tämän vuoksi siirrettiin.

14 Unionin yleinen tuomioistuin päätti neljännen jaoston ehdotuksesta työjärjestyksensä 28 artiklan mukaisesti antaa asian laajennetun ratkaisukokoonpanon käsiteltäväksi.

15 Unionin yleinen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen ja esitti työjärjestyksen 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisille kirjallisia kysymyksiä ja pyysi komissiota toimittamaan erään asiakirjan. Asianosaiset vastasivat näihin kysymyksiin ja asiakirjan esittämistä koskevaan pyyntöön asetetussa määräajassa.

16 Asianosaisten suulliset lausumat kuultiin 29.6.2020 pidetyssä istunnossa.

17 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin se koskee kantajia sekä liitteessä A.2 lueteltuja CCCME:n jäseniä

– velvoittaa komission ja väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Kantajat vaativat myös, että unionin yleinen tuomioistuin määrää prosessinjohtotoimena komission esittämään tuonnin määrää, vahinkoa ja kiinalaisten ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalia koskevat laskelmat ja lähdetiedot.

19 Komissio, jota väliintulijat tukevat, vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta

– toissijaisesti tutkii kanteen osittain ja hylkää sen

– edelleen toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

20 Komissio, jota väliintulijat tukevat, esittää unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamista vastaan useita väitteitä, joiden mukaan

– kannekirjelmä ei ole selkeä eikä täsmällinen (ensisijaisesti esitetty ensimmäinen oikeudenkäyntiväite)

– CCCME:n on mahdotonta esittää vaatimuksia omissa nimissään ja jäsentensä nimissä (toinen ja kolmas oikeudenkäyntiväite, jotka on esitetty toissijaisesti)

– kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin sen ovat nostaneet muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I (neljäs oikeudenkäyntiväite, joka on esitetty niin ikään toissijaisesti).

21 Näitä oikeudenkäyntiväitteitä tarkastellaan seuraavaksi.

Kannekirjelmä ei ole selkeä eikä täsmällinen

22 Komissio väittää ensisijaisesti esitetyssä ensimmäisessä oikeudenkäyntiväitteessään, että kanne on jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta sillä perusteella, ettei kannekirjelmä täytä työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdassa asetettuja selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia, koska riidanalaisen asetuksen riitauttaneiden toimijoiden kokoaminen saman ilmaisun ”kantajat” alle estää yksilöimästä kunkin toimijan kannekirjelmässä esittämiä vaatimuksia.

23 Tässä yhteydessä on muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan, jota saman perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan sovelletaan asian käsittelyyn unionin yleisessä tuomioistuimessa, ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan mukaan kanteessa on mainittava muun muassa kantajan nimi ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista.

24 Näiden seikkojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen tukeutumatta muihin tietoihin (tuomio 11.9.2014, Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper v. neuvosto, T-444/11, EU:T:2014:773, 93 kohta).

25 Komissio ei väitä käsiteltävässä asiassa, ettei kantajia ole yksilöity asianmukaisesti tai etteivät kanneperusteet ole riittävän selkeitä, vaan se väittää, etteivät kantajat ole täsmentäneet kanteessaan kunkin kantajan esittämiä kanneperusteita, vaikka nämä täsmennykset olisivat tarpeen arvioitaessa niiden aseman vaikutusta kanneperusteiden tutkittavaksi ottamiseen.

26 Tältä osin on tuotava esille, että kantajien ja kanneperusteiden keskinäistä jäsentymistä koskevat olennaiset seikat ilmenevät kannekirjelmästä, toisin kuin komissio väittää.

27 Kannekirjelmän 1 kohdassa täsmennetään nimittäin, että kanteen nostaa ensinnäkin CCCME omissa nimissään tiettyjen vaatimusten osalta, toiseksi CCCME jäsentensä nimissä ja kolmanneksi yhdeksän kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka toimivat yksin ilman CCCME:tä.

28 Tästä täsmennyksestä seuraa, että vain CCCME:n omissa nimissään esittämä kumoamisvaatimus on rajallinen.

29 CCCME:n omissa nimissään nostaman kanteen laajuus yksilöidään kannekirjelmän 5 kohdassa siten, että kanteella pyritään turvaamaan CCCME:n menettelylliset oikeudet; CCCME vetoaa tässä yhteydessä hyvän hallinnon periaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen sekä muutamien perusasetuksen säännösten, tarkemmin sanottuna 6 artiklan 7 kohdan, 19 artiklan 1–3 kohdan ja 20 artiklan 2 ja 4 kohdan rikkomiseen.

30 Toisin kuin komissio väittää, kannekirjelmän perusteella voidaan siis osoittaa kanneperusteiden ja niihin vetoavien kantajien välinen yhteys.

31 Tämän perusteella komissio on pystynyt esittämään puolustuksensa ottamalla huomioon kantajien erilaisten asemien vaikutuksen kanneperusteiden tutkittavaksi ottamiseen sekä esittämään niitä koskevat vaatimuksensa ja unionin yleinen tuomioistuin pystyy puolestaan harjoittamaan valvontaansa tietoisena kaikista asiaa koskevista seikoista edellä 24 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti.

32 Ensimmäinen oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin CCCME on nostanut sen omissa nimissään

33 CCCME ilmoittaa kanteessaan toimivansa omissa nimissään niiden menettelyllisten oikeuksien turvaamiseksi, jotka sille on myönnetty tutkimuksen aikana perusasetuksen mukaisesti.

34 Komissio, jota väliintulijat tukevat, väittää, että kanne on jätettävä tältä osin tutkimatta, sillä CCCME ei ole jäsentensä etua edustava järjestö vaan Kiinan kansantasavallan ilmentymä. Näin ollen se ei voi vedota menettelyllisiin oikeuksiin, jotka myönnetään perusasetuksessa edustusjärjestöille ja osapuolille, joita asia koskee, vaan sille olisi annettava kyseisen asetuksen osalta viejämaan edustajan asema, joka antaisi sille enintään tiedonsaantioikeuden.

35 Tämä näkemys muodostaa toisen kanteen tutkittavaksi ottamista vastaan esitetyn oikeudenkäyntiväitteen, joka esitetään toissijaisesti; komissio ja väliintulijat esittävät sen tueksi seuraavaa.

36 Ensinnäkin CCCME:n sääntöjen 4 kohta, jonka mukaan CCCME toimii Kiinan siviiliasiain ministeriön ja kauppaministeriön valvonnan, johdon ja ammatillisen ohjauksen alaisena, osoittaa CCCME:n olevan Kiinan valtionhallinnon työryhmä, ei toimialajärjestö.

37 Toiseksi CCCME:n jäsenten kokous kokoontuu vain kerran viidessä vuodessa, kuten CCCME:n sääntöjen 16 kohdassa määrätään, vaikka jäsenten kokouksen kerrotaan käyttävän ryhmässä ylintä päätäntävaltaa ja sillä katsotaan olevan tämän nojalla CCCME:n sääntöjen 14 kohdassa luetellut valtuudet.

38 Kolmanneksi Kiinan kauppakamarit ovat syntyneet valtionhallinnon elinten ja Kiinan kommunistisen puolueen rakenneuudistuksen seurauksena. Niiden asema puolueen ja viranomaisten jatkeena ei ole kuitenkaan olennaisesti muuttunut rakenneuudistuksen johdosta. Viranomaiset määräävät edelleen niiden toiminnasta, eikä niillä näin ollen ole tarvittavaa riippumattomuutta, jotta niitä voitaisiin pitää edustusjärjestöinä.

39 Neljänneksi CCCME:n toimintaa ohjaa järjestöjen johtamiseen toimivaltainen kansallinen virasto järjestöihin sovellettavan Kiinan lainsäädännön mukaisesti, mistä seuraa, ettei CCCME voi tehdä mitään aloitetta eikä puolustaa mitään kantaa ilman Kiinan kansantasavallan ennakkolupaa.

40 Viidenneksi CCCME:n läheiset yhteydet Kiinan kauppaministeriöön osoittaa kauppaministeriön apulaisjohtajan puheenvuoro kokouksessa, jonka CCCME järjesti 9.12.2016 komission tuolloin suunnitteilla olleen, riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen tutkimuksen tarkastelemiseksi. Tämä puheenvuoro ilmenee kantajien esittämästä kyseisen kokouksen pöytäkirjasta, ja komissio täsmentää puheenvuoron vahvistavan, että CCCME:n osallistuminen tutkimukseen oli Kiinan kansantasavallan keino valvoa tutkimuksen kulkua. Tällaisen valvonnan harjoittamiseksi CCCME oli järjestelmällisesti läsnä tarkastuksissa, joita komission virkamiehet tekivät kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimitiloissa. Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat välittivät sille lisäksi kopiot kaikesta komission kanssa käydystä sähköpostikirjeenvaihdosta, vaikkeivät ne olisi CCCME:n jäseniä.

41 Väliintulijat väittävät puolestaan, että Kiinan kansantasavallan ohjeiden mukaisesti CCCME toteuttaa strategiaa, jonka tarkoituksena on heikentää unionin ja Maailman kauppajärjestön (WTO) toteuttamien kaupan suojatoimenpiteiden hyväksyttävyyttä. Tämä ilmenee niiden mukaan siitä, että CCCME vaatii käsiteltävässä asiassa kahden perustavan muutoksen tekemistä: yhtäältä unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta olisi laajennettava koskemaan riidanalaisen asetuksen laillisuutta ja toisaalta komission kokoamaan tutkimusaineistoon sisältyvät luottamukselliset tiedot olisi annettava kokonaan sen tutustuttavaksi.

42 Kuudenneksi väliintulijat väittävät, että CCCME esittäytyy verkkosivustollaan järjestöksi, jonka tehtävänä on mukauttaa ja säännellä kansallista markkinatalousjärjestelmää. Ne tuovat vastaavasti esille, että CCCME:ssä on perustettu toimialan itsekuria käsittelevä työryhmä kiinalaisten yritysten välisen haitallisen kilpailun välttämiseksi ulkomaankaupan ja ulkomaisten markkinoiden ohjailun alalla.

43 Seitsemänneksi kantajien toimittamat lausunnot osoittavat, että 19 yritystä, joiden nimissä CCCME väittää toimivansa, eivät olleet sen jäseniä tutkimuksen aikana, vaan niistä tuli jäseniä vasta joulukuun 2017 ja tammikuun 2018 välisenä aikana. CCCME ei voi tällaisessa tilanteessa väittää olevansa jäsentensä todellinen edustusjärjestö. CCCME:n verkkosivustolla ei sitä paitsi mainita valurautatavaroita järjestön toimintaan kuuluvana toimialana.

44 On muistettava, että lausuminen edellyttää, että unionin tuomioistuinten on, kun niiden käsiteltäväksi on saatettu kanteen tai sen osan tutkittavaksi ottamista vastaan esitetty väite, selvitettävä, täyttyvätkö oikeuskäytännössä tämän tyyppisten väitteiden osalta asetetut vaatimukset.

45 Tässä tapauksessa vaikuttaa siltä, että oikeuskäytännön mukaan sen selvittämiseksi, onko CCCME:llä oikeus nostaa kanne omissa nimissään, on tutkittava, onko sillä yhtäältä asiavaltuus ja toisaalta oikeussuojan tarve, joita SEUT 263 artiklassa edellytetään (ks. vastaavasti tuomio 17.9.2015, Mory ym. v. komissio, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

– *Asiavaltuus*

46 SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään asiavaltuudesta, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi saman määräyksen ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

47 Koska riidanalaista asetusta ei ole osoitettu CCCME:lle, on selvitettävä, voiko CCCME siltä osin kuin se pyrkii turvaamaan menettelylliset oikeutensa nostamalla kanteen omissa nimissään, käyttää perusteena SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa toisena mainittua tilannetta, jossa kantaja voi osoittaa, että riidanalainen toimi koskee sitä yhtäältä erikseen ja toisaalta suoraan.

48 Näitä kahta edellytystä (toimen on koskettava henkilöä erikseen ja toimen on koskettava henkilöä suoraan) tarkastellaan seuraavaksi peräjälkeen.

49 Oikeuskäytännön mukaan toimen koskeminen henkilöä erikseen edellyttää, että riidanalainen toimi vaikuttaa kantajaan sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella kantaja erottuu kaikista muista ja voidaan siten yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (tuomio 15.7.1963, Plaumann v. komissio, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

50 Se, että henkilö tai yhteisö osallistuu jollain tavalla menettelyyn, joka johtaa riidanalaisen toimen antamiseen, ei ole riittävää kyseisen henkilön tai yhteisön yksilöimiseksi kyseessä olevaan toimeen nähden (ks. vastaavasti tuomio 4.10.1983, Fediol v. komissio, 191/82, EU:C:1983:259,

31 kohta; tuomio 17.1.2002, Rica Foods v. komissio, T-47/00, EU:T:2002:7, 55 kohta, ja tuomio 9.6.2016, Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto, T-276/13, EU:T:2016:340, 81 kohta).

51 Toimen voidaan sen sijaan katsoa koskevan henkilöä tai yhteisöä erikseen, kun unionin oikeuden säännöksessä velvoitetaan unionin toimen antamiseksi noudattamaan menettelyä, jossa kyseinen henkilö tai yhteisö voi vedota menettelyllisiin oikeuksiin, kuten oikeuteen tulla kuulluksi, jolloin kyseisen henkilön tai yhteisön erityinen oikeudellinen asema yksilöi hänet SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. vastaavasti tuomio 4.10.1983, Fediol v. komissio, 191/82, EU:C:1983:259, 31 kohta; tuomio 17.1.2002, Rica Foods v. komissio, T-47/00, EU:T:2002:7, 55 kohta, ja tuomio 9.6.2016, Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto, T-276/13, EU:T:2016:340, 81 kohta).

52 Tässä yhteydessä on tutkittava, onko CCCME saanut riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa menettelyssä asetuksen laatijalta menettelyllisiä oikeuksia, joiden suojaa se voisi hakea nostamalla kanteen omissa nimissään unionin tuomioistuimissa.

53 Tämän tarkastelun yhteydessä on todettava, että CCCME sai komissiolta 16.12.2016 pyynnöstään luvan tutustua tutkimusaineistoon perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

54 Tämän jälkeen komissio osoitti CCCME:lle perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti alustavat päätelmät, jotka se oli laatinut. Aineistoon sisältyvien tietojen mukaan tämä tiedoksianto tapahtui 17.8.2017. CCCME esitti kirjallisia huomautuksia alustavista päätelmistä 15.9.2017.

55 CCCME vastaanotti myöhemmin 8.11.2017 perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti lopulliset päätelmät, joissa komissio ilmoitti suosittelevansa lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista.

56 CCCME esitti näistä lopullisista päätelmistä 20.11.2017 kirjallisia huomautuksia, joihin komissio vastasi, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan.

57 Komissio myönsi vielä CCCME:lle oikeuden osallistua kahteen tutkimuksen yhteydessä järjestettyyn kuulemiseen, kuten perusasetuksen 6 artiklan 5 kohdassa säädetään niiden henkilöiden ja yhteisöjen osalta, jotka ovat tehneet kirjallista kuulemista koskevan pyynnön Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja osoittavat, että ne todella ovat osapuolia, joita asia koskee ja joihin menettelyn lopputuloksella saattaa olla vaikutusta, ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

58 Näiden menettelyllisten seikkojen perusteella komissio on pitänyt CCCME:tä koko hallinnollisen menettelyn ajan osapuolena, jota asia koskee ja jolle oli myönnettävä perusasetuksen mukaiset menettelylliset oikeudet.

59 Tämän aseman ja siitä johtuvien CCCME:n oikeuksien myöntäminen tapahtuu riidanalaisessa asetuksessa, jonka johdanto-osan 25 perustelukappaleessa komissio ilmoittaa, että perusasetukseen sisältyvien säännösten mukaisesti CCCME:tä olisi pidettävä osapuolena, jota asia koskee ja joka edustaa muun muassa Kiinan valurautateollisuutta.

60 Tämän perusteella on katsottava, että koska komissio on yksilöinyt CCCME:n hallinnollisen menettelyn aikana tällä tavoin, CCCME täyttää oikeuskäytännössä asetetut edellytykset sille, että riidanalaisen asetuksen voidaan katsoa koskevan sitä erikseen, kun kyse on kanteesta, jonka se on nostanut omissa nimissään menettelyllisten oikeuksiensa turvaamiseksi.

61 Komissio ja väliintulijat vastustavat tätä päätelmää kiistämättä sitä, että CCCME:lle on myönnetty menettelyllisiä oikeuksia ja erityinen asema tutkimuksen aikana perusasetuksen mukaisesti, ja ne väittävät tämän tilanteen johtuvan itse asiassa virheestä. Valmistellessaan puolustustaan unionin yleisessä tuomioistuimessa komissio huomasi, ettei CCCME:lle voitu tosiasiassa myöntää perusasetuksen mukaista asemaa ja menettelyllisiä oikeuksia, koska se oli Kiinan kansantasavallan ilmentymä. Komission mukaan tällaisen virheen myöntämisen pitäisi johtaa siihen, että CCCME:n omissa nimissään nostama kanne jätetään tutkimatta, vaikka virheen myöntäminen tapahtuu vasta tuomioistuimessa nostetun kanteen yhteydessä.

62 Vastauksena tähän väitteeseen on muistutettava yhtäältä, että unionin tuomioistuinten, joiden käsiteltävänä on tutkittavaksi ottamista vastustava väite, on tarkistettava, täyttyvätkö perussopimuksesta johtuvat vaatimukset, ja tämän tarkistuksen perusteella on katsottava, että näin on käsiteltävässä asiassa.

63 Toisaalta on tuotava esille, että komission lausumissa esitetään, ettei sen CCCME:lle perusasetuksen mukaisesti antamaa oikeudellista asemaa pitäisi ottaa huomioon käsiteltävän kanteen yhteydessä, koska kyseinen asema johtuu komission virheestä.

64 Tällaisella virheellä – olettaen, että se näytetään toteen – ei voida poistaa sitä, mikä on myönnetty ja annettu hallinnollisen menettelyn aikana, varsinkaan kun riidanalaisen toimen antajalla on mahdollisuus korjata toimen antamisen yhteydessä tekemänsä virheet. Toimen antaja voi siis virheen havaitessaan päättää, että myönnetyt menettelylliset oikeudet ja asema poistetaan asianomaiselta osapuolelta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisen osapuolen mahdollisuutta pyytää unionin tuomioistuimia valvomaan näin tehdyn päätöksen pätevyyttä (ks. vastaavasti tuomio 27.1.2000, BEUC v. komissio, T-256/97, EU:T:2000:21, 27 ja 84 kohta). Jos virhe havaitaan hallinnollisen menettelyn päättymisen jälkeen, kuten käsiteltävässä asiassa on käynyt komission esittämien lausumien mukaan, riidanalaisen toimen antajalla on mahdollisuus peruuttaa kyseinen toimi, aloittaa menettely uudelleen ja korjata virhe siinä vaiheessa, jossa se on tehty (ks. vastaavasti tuomio 16.3.2016, Frucona Košice v. komissio, T-103/14, EU:T:2016:152, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), sanotun kuitenkaan rajoittamatta taaskaan asianomaisen osapuolen mahdollisuutta riitauttaa itseään koskeva päätös.

65 Tämän perusteella komission esittämä väite, jota väliintulijat tukevat, on hylättävä.

66 Tarpeellisilta osin on otettava esille komission väittävän vielä, että vaikka CCCME:n oletettaisiin pystyvän vetoamaan perusasetuksen mukaisiin menettelyllisiin oikeuksiinsa, CCCME olisi katsottava kyseisessä asetuksessa tarkoitetuksi edustusjärjestöksi eikä asetuksessa tarkoitetuksi osapuoleksi, jota asia koskee. Edustusjärjestön asema antaa rajallisemmat menettelylliset oikeudet kuin ne, jotka kuuluvat osapuolille, joita asia koskee, joten kanne olisi jätettävä tutkimatta niiden menettelyllisten oikeuksien osalta, joihin CCCME vetoaa mutta jotka myönnetään perusasetuksessa ainoastaan osapuolille, joita asia koskee.

67 Tähän väitteeseen vastaamiseksi on riittävää tuoda esille, ettei komission tekemä esittely CCCME:stä vastaa sitä, mitä mainitaan riidanalaisessa asetuksessa, jonka perustelut on otettava huomioon käsiteltävän kanteen yhteydessä.

68 Komissio nimittäin myöntää riidanalaisessa asetuksessa CCCME:lle täysin yksiselitteisesti aseman osapuolena, jota asia koskee, kuten edellä tämän tuomion 59 kohdassa todetaan. Se toteaa tästä johdanto-osan 25 perustelukappaleessa seuraavaa:

”Komissio katsoi, että kaikkien osapuolten, myös CCCME:n, käytettävissä oleva avoin asiakirja-aineisto sisälsi kaikki tiedot, jotka ovat merkityksellisiä niitä koskevien asioiden esittämistä varten ja joita käytettiin tutkimuksessa. Jos tiedot katsottiin luottamuksellisiksi, niistä esitettiin merkityksellinen tiivistelmä avoimessa asiakirja-aineistossa. Kaikilla asianomaisilla osapuolilla, myös CCCME:llä, oli pääsy avoimeen asiakirja-aineistoon, ja ne voivat tutustua tietoihin. Komissio huomauttaa, että vaikka CCCME edustaa muun muassa Kiinan valurautateollisuutta, yksittäiset otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole antaneet sille lupaa tutustua niiden luottamuksellisiin tietoihin. Näin ollen otokseen valituille yksittäisille kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille toimitettuja luottamuksellisia tietoja ei voitu toimittaa CCCME:lle.”

69 Lisäksi, kuten edellä tämän tuomion 53–58 kohdasta ilmenee, komissio on myöntänyt CCCME:lle menettelyn aikana sekä nimenomaisesti edustusjärjestöille kuuluvia menettelyllisiä oikeuksia, kuten perusasetuksen 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun oikeuden saada tietoa olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön tai joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista suunnitellaan, että muita menettelyllisiä oikeuksia, jotka kuuluvat kyseisen asetuksen nojalla erotuksetta kaikille osapuolille, joita asia koskee, kuten 6 artiklan 5 kohdan mukaisen oikeuden tulla kuulluksi.

70 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että CCCME täyttää edellytykset, joiden on täytyttävä, jotta toimen voidaan katsoa koskevan sitä erikseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla; tämä toteamus ei kuitenkaan rajoita komission mahdollisuutta evätä jatkossa tämä asema ja nämä takeet CCCME:ltä tarvittaessa eikä kyseisen yhteisön oikeutta riitauttaa tällaisessa tapauksessa tehty päätös unionin tuomioistuimissa.

71 Koska toimen on siis osoitettu koskevan CCCME:tä erikseen, on tutkittava, voidaanko toimen katsoa koskevan CCCME:tä myös suoraan, mikä edellyttää seuraavien edellytysten kumulatiivista täyttymistä.

72 Yhtäältä riidanalaisella toimella on oltava välittömiä vaikutuksia kantajan oikeusasemaan (tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66 kohta).

73 Toisaalta riidanalainen toimi ei saa jättää niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on täysin automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66 kohta).

74 Nämä edellytykset täyttyvät käsiteltävässä asiassa, sillä CCCME:n menettelyllisiä oikeuksia kunnioitetaan vain, jos sillä on mahdollisuus riitauttaa riidanalainen asetus.

75 Koska toimi siis koskee CCCME:tä suoraan ja lisäksi erikseen, on todettava, että CCCME:llä on asiavaltuus kanteen nostamiseen omissa nimissään menettelyllisten oikeuksiensa turvaamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 101–109 kohta).

76 Arvioinnin täydentämiseksi on tuotava esille, että komissio väittää vastineessa, ettei CCCME ole SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu oikeushenkilö. Komissio luopui kuitenkin istunnossa tästä oikeudenkäyntiväitteestä tutkittuaan kantajien esittämät asiakirjat, joiden mukaan CCCME on oikeushenkilö Kiinan oikeuden kannalta, ja tämä merkittiin istunnon pöytäkirjaan.

– Oikeussuojan tarve

77 Oikeuskäytännössä täsmennetään oikeussuojan tarpeesta, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät vain, jos kantajalla on intressi saada kyseinen toimi kumotuksi (tuomio 10.12.2010, Ryanair v. komissio, T-494/08–T-500/08 ja T-509/08, EU:T:2010:511, 41 kohta; määräys 9.11.2011, ClientEarth ym. v. komissio, T-120/10, ei julkaistu, EU:T:2011:646, 46 kohta, ja määräys 30.4.2015, EEB v. komissio, T-250/14, ei julkaistu, EU:T:2015:274, 14 kohta).

78 Tältä osin on tuotava esille, että riidanalaisen asetuksen kumoaminen velvoittaisi komission aloittamaan polkumyynnin vastaisen menettelyn uudelleen ja antamaan CCCME:lle mahdollisuuden osallistua menettelyyn esittämällä huomautuksensa perusasetuksen mukaisesti, jos komissio katsoisi perusasetuksessa tätä varten säädettyjen edellytysten täyttyvän.

79 Koska kumoamisella saattaa olla tällaisia vaikutuksia, sillä saattaa olla oikeusvaikutuksia, jotka kohdistuvat omissa nimissään toimivaan CCCME:hen.

80 Näin ollen on katsottava, että CCCME:llä on oikeussuojan tarve, jota käsiteltävän kanteen nostaminen sen omissa nimissä edellyttää.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin CCCME on nostanut sen jäsentensä nimissä sekä kanteen tueksi esitettyjen väitteiden tutkittavaksi ottaminen

81 Kolmannessa oikeudenkäyntiväitteessä, joka esitetään niin ikään toissijaisesti, komissio vastustaa neljällä argumentilla CCCME:n mahdollisuutta nostaa kanne jäsentensä nimissä.

– Edustuksellisen luonteen puuttuminen

82 Komissio, jota väliintulijat tukevat, väittää, että oikeuskäytännön mukaan järjestöllä on oikeus ajaa kannetta tuomioistuimessa jäsentensä nimissä ainoastaan silloin, jos sillä on edustuksellinen luonne. Jäsenvaltioiden oikeusperinteessä tällä ilmaisulla tarkoitetaan sellaisen yksityisoikeudellisen yhteisön ominaispiirrettä, joka pystyy edustamaan jäsentensä yhteisiä etuja sellaisina kuin nämä ovat ne demokraattisella tavalla yhteisön sisällä määrittäneet. Tämä edustuksellisuus puuttuu CCCME:ltä, jota on pidettävä Kiinan kansantasavallan ilmentymänä ja johon ei siten voida soveltaa kyseessä olevaa oikeuskäytäntöä.

83 Tältä osin on todettava, että oikeuskäytännön mukaan järjestö voi nostaa kumoamiskanteen muun muassa silloin, kun se edustaa sellaisten yritysten etuja, joilla itsellään olisi oikeus nostaa kanne (määräys 23.11.1999, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, T-173/98, EU:T:1999:296, 47 kohta, ja tuomio 15.9.2016, Molinos Río de la Plata ym. v. neuvosto, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei julkaistu, EU:T:2016:59, 33 kohta).

84 Järjestön mahdollisuus nostaa kanne jäsentensä nimissä perustuu siihen merkittävään etuun, joka näin menettelemällä on, sillä siten vältytään siltä, että järjestön jäsenet, joiden etuja järjestö edustaa, nostaisivat lukuisia erillisiä kanteita samoista toimista (ks. vastaavasti tuomio 6.7.1995, AITEC ym. v. komissio, T-447/93–T-449/93, EU:T:1995:130, 60 kohta; tuomio 15.9.2016, Molinos Río de la Plata ym. v. neuvosto, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei julkaistu, EU:T:2016:509, 35 kohta, ja tuomio 30.4.2019, UPF v. komissio, T-747/17, EU:T:2019:271, 25 kohta).

85 Edellä tämän tuomion 84 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella tämän edun toteutuminen edellyttää ja sen toteutumiseen riittää ensinnäkin, että kyseessä oleva järjestö nostaa kanteen jäsentensä nimissä (ja jäsenillä itsellään olisi oikeus nostaa kanne, mikä on tarkistettava myöhemmin), ja toiseksi, että kanteen nostaminen on sallittua järjestön säännöissä sille annettujen valtuuksien nojalla.

86 On tutkittava, voidaanko näiden kahden edellytyksen katsoa täyttyvän CCCME:n kohdalla.

87 Ensimmäisestä edellytyksestä on todettava, että CCCME on toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle todisteeksi jäsenen asemasta jokaisen yrityksen osalta, jonka nimissä kanne on nostettu, asiakirjan, joka osoittaa yrityksen jäsenen aseman.

88 Toisesta edellytyksestä voidaan todeta, että CCCME:n esittämissä järjestön säännöissä kuvataan sen toiminnan tarkoitus siten, että se kattaa kanteen nostamisen jäsentensä etujen puolustamiseksi kaupan suojatoimenpiteiltä.

89 Tämä toteamus perustuu CCCME:n sääntöjen 3 kohtaan, jonka mukaan CCCME:n toiminnan tarkoituksena on ”koordinoidun toiminnan, neuvonannon ja palvelujen tarjoaminen jäsenille; oikeudenmukaisten pelisääntöjen ylläpitäminen protektionismia vastaan; jäsenten oikeuksien ja oikeutettujen etujen turvaaminen ja kone- ja elektroniikkateollisuuden terveen kehityksen edistäminen”.

90 Tämä toteamus perustuu myös sääntöjen 6 kohdan 4, 5 ja 9 alakohtaan, joissa annetaan CCCME:lle valmiudet ”koota yhteen yrityksiä ajamaan kauppaan liittyviä kanteita ja riita-asioita teollis- ja tekijänoikeuksien alalla, kun kyseessä on kone- ja elektroniikkateollisuuden tuotteiden vienti Kiinasta ulkomaille; antaa oikeudellista neuvontaa ja lainopillista tukea jäsenille; vaatia hallitusta tutkimaan ulkomaisten yritysten vilpillistä kilpailua koskevia käytäntöjä; koordinoida teollisuuden palveluja koskevan lainsäädännön laatimista; edistää teollisuuden itsesääntelyä; ylläpitää normaalia kaupankäyntiä tuonnissa ja viennissä sekä säilyttää jäsenten yhteiset edut – – ja toteuttaa muita toimia jäsenten tarpeiden mukaan”.

91 Tarpeellisilta osin voidaan tuoda esille, että CCCME:n toiminnan tarkoitus kuvataan sen säännöissä samankaltaisia sanankäänteitä käyttäen kuin 28.2.2019 annetun tuomion neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 60–63 kohta) taustalla olevan asian kantajina olleiden yhdistysten säännöissä; unionin tuomioistuin katsoi kyseisessä tuomiossa asiavaltuutta koskevan edellytyksen täyttyvän kyseisten yhdistysten osalta.

92 On siis katsottava, että oikeuskäytännössä asetetut kaksi edellytystä sille, että järjestö voi nostaa kanteen jäsentensä nimissä, täyttyvät käsiteltävässä asiassa.

93 Komissio ja väliintulijat vastustavat kuitenkin tätä näkemystä kahdella perusteella.

94 Väliintulijat väittävät ensinnäkin, että CCCME:n esittämät todistukset järjestöön tukeutuvien yritysten jäsenen asemasta on laadittu hieman ennen kanteen nostamista, eikä jäsenyyttä ole osoitettu riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen hallinnollisen vaiheen aikana.

95 Oikeuskäytäntöä, jonka mukaan järjestöt voivat nostaa kanteita jäsentensä nimissä, voidaan soveltaa niiden mukaan vain, jos edustuksellisuuden osoitetaan käsittäneen koko menettelyn, myös hallinnollisen vaiheen, tai muussa tapauksessa edustuksellisuus on keinotekoista ja liittyy yksinomaan kanteen nostamiseen.

96 Tältä osin on riittävää muistuttaa, että oikeuskäytännön mukaan järjestölle annetaan oikeus nostaa kanne jäsentensä nimissä hyvään oikeudenhoitoon liittyvän prosessuaalisen syyn perusteella eli sen edun vuoksi, joka saadaan keskittämällä yhdeksi kanteeksi useampia kanteita, jotka kyseiset yritykset olisivat muussa tapauksessa nostaneet erikseen (ks. edellä tämän tuomion 84 kohta), eikä edellytyksenä ole, että edustuksellisuuden tulee käsittää koko menettely, myös hallinnollinen vaihe, jotta järjestö voi nostaa kanteen jäsentensä nimissä.

97 Käsiteltävässä asiassa tällainen etu on todella olemassa, koska CCCME:n jäsentensä nimissä nostama kanne auttaa välttämään sen, että jokainen jäsen, jonka nimissä CCCME toimii, nostaisi kanteen. Lisäksi yritykset, joiden puolesta CCCME on nostanut kanteen, ovat olleet kiistatta CCCME:n jäseniä kanteen nostamisajankohtana.

98 Toiseksi komissio, jota väliintulijat tukevat, väittää, että kahden edellä tarkastellun edellytyksen lisäksi 28.2.2019 annetussa tuomiossa neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155) on vahvistettu kolmas edellytys, joka liittyy kyseessä olevan järjestön edustuksellisuuteen jäsenvaltioiden yhteisessä oikeusperinteessä tarkoitetussa merkityksessä.

99 Tältä osin on tuotava esille, että unionin tuomioistuin katsoi 28.2.2019 annetussa tuomiossa neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 120–125 kohta), että yritysten äänioikeuden tai muun keinon, jonka avulla ne voivat puolustaa intressejään järjestössä, puuttuminen estä järjestöä nostamasta kannetta jäsentensä nimissä.

100 Tällä perusteella unionin tuomioistuin kumosi 9.6.2016 annetun tuomion Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto (T-276/13, EU:T:2016:340), jossa unionin yleinen tuomioistuin oli ensimmäisessä oikeusasteessa ottanut käyttöön uuden edellytyksen edellä tarkasteltujen edellytysten lisäksi katsomalla, että järjestöjen kanneoikeuden edellytyksenä oli oltava äänioikeus tai muu keino, jonka avulla jäsenet voivat ilmaista näkemyksensä järjestössä, kun järjestö halusi nostaa kanteen jäsentensä nimissä.

101 Tulkinta, jonka komissio ja väliintulijat esittävät 28.2.2019 annetusta tuomiosta neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155) ja jonka mukaan järjestön oikeus nostaa kanne jäsentensä nimissä sisältää lisäedellytyksen, joka liittyy kyseisen järjestön edustukselliseen luonteeseen jäsenvaltioiden yhteisessä oikeusperinteessä tarkoitetussa merkityksessä, on siis hylättävä.

102 Lisäksi voidaan tuoda esille, että unionin lainsäätäjä on toiminut realistisesti ottaessaan polkumyynnin vastaisessa lainsäädännössä huomioon tilanteen, jossa polkumyynnillä tapahtunut tuonti on peräisin maasta, joka ei ole markkinatalousmaa. Perusasetuksen 2 artiklassa säädetäänkin normaaliarvon määrittämisessä noudatettavista erilaisista säännöksistä sen mukaan, onko asiaankuuluvan vientiä harjoittavan tuottajan kotipaikka markkinatalousmaa.

103 Jos edustuksellisuutta koskevaa edellytystä vaaditaan järjestöksi esittäytyvältä yhteisöltä, olisi tämän edellytyksen täyttymistä arvioitaessa otettava huomioon yhtäältä sen kolmannen valtion erityispiirteet, josta yhteisö on peräisin, ja toisaalta se, että jos kyseessä on valtio, jossa ei ole markkinataloutta, viranomaiset puuttuvat enemmän alueellaan toimivien yritysten tai järjestöjen toimintaan.

104 Näiden seikkojen perusteella voidaan todeta, että ensimmäinen väite, jonka komissio ja väliintulijat esittävät CCCME:n jäsentensä nimissä nostaman kanteen tutkittavaksi ottamista vastaan, on hylättävä.

– ***Riidanalaisen asetuksen luonne***

105 Komissio pyrkii edelleen kiistämään CCCME:n mahdollisuuden kanteen nostamiseen jäsentensä nimissä väittämällä, että riidanalaisen asetuksen luonne estää soveltamasta kaupan suojatoimenpiteitä koskevassa riidassa oikeuskäytäntöä, joka koskee järjestöjen nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamista.

106 Komission mukaan riidanalainen asetus käsittää joukon päätöksiä, joista kukin koskee yksittäistä vientiä harjoittavaa tuottajaa. Kyseisen asetuksen mahdollisen kumoamisen vaikutukset voivat hyödyttää ainoastaan kanteen nostanutta vientiä harjoittavaa tuottajaa, joten oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä olisi olennaista yksilöidä yritykset, jotka vaativat tätä kumoamista niiden nimissä kanteen nostaneen järjestön välityksellä. Tällainen yksilöinti ei ole kuitenkaan mahdollista Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun, Euroopan unionin tuomioistuimessa vireille tulleita tuomioistuinmenettelyjä koskevan tiedonannon perusteella silloin, kun kanteen on nostanut järjestö jäsentensä nimissä.

107 Tältä osin on tuotava esille, ettei oikeuskäytännössä anneta mahdollisuutta evätä järjestöltä oikeutta nostaa kanne jäsentensä nimissä kaupan suojatoimenpiteitä koskevassa riidassa (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 126 kohta; tuomio 21.3.2012, Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening ym. v. neuvosto, T-115/06, ei julkaistu, EU:T:2012:136, 29 kohta, ja tuomio 15.9.2016, Molinos Río de la Plata ym. v. neuvosto, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei julkaistu, EU:T:2016:509, 63 kohta).

108 Oikeuskäytännössä tämän tyyppisiin kanteisiin liitetyt prosessuaaliset edut ilmenevät myös käsiteltävässä asiassa, sillä polkumyyntitullien käyttöönotosta annetut asetukset voivat vaikuttaa lukuisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, jotka on yksilöity näissä toimissa tai joihin toimien antamista edeltänyt tutkimus on kohdistunut.

109 Pitää paikkansa, että oikeuskäytännön mukaan asetus, jolla otetaan käyttöön erilaisia polkumyyntitulleja, koskee kutakin siinä mainittua toimijaa erikseen vain niiden säännösten osalta, joissa asetetaan toimijalle tietty polkumyyntitulli ja vahvistetaan sen määrä, muttei niiden säännösten osalta, joissa säädetään muita yhtiöitä koskevista polkumyyntitulleista (tuomio 10.3.1992, Ricoh v. neuvosto, C-174/87, EU:C:1992:108, 7 kohta).

110 Näin ollen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annettua asetusta koskeva kumoamiskanne johtaa, jos se hyväksytään, kyseisen asetuksen kumoamiseen ainoastaan niiltä osin kuin siinä säädetään kantajaa koskevasta polkumyyntitullista, eikä kyseinen kumoaminen vaikuta asetuksen muiden osien eikä etenkään muihin toimijoihin sovellettavan polkumyyntitullin pätevyyteen (ks. vastaavasti tuomio 15.2.2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, 27 kohta).

111 On kuitenkin riittävää todeta, että vientiä harjoittavia tuottajia, joiden nimissä CCCME on nostanut kanteen, on 19 ja nämä ovat kannekirjelmän liitteessä A.2 yksilöidyt kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd ja Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Tästä seuraa, että edellä tämän tuomion 110 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti ainoastaan nämä jäsenet voivat hyötyä kumoamisesta, jos unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy CCCME:n niiden nimissä nostaman kanteen.

113 Tästä syystä komission toinen väite, jolla se vastustaa CCCME:n jäsentensä nimissä nostaman kanteen tutkittavaksi ottamista, on hylättävä.

– Jäsenet eivät kuuluneet otokseen

114 Komissio muistuttaa, ettei CCCME:n jäseniä ollut mukana kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otoksessa, jonka komissio oli valinnut tutkimuksen aikana, ja väittää, että oikeuskäytännön mukaan ainoastaan otokseen valituilla toimijoilla on asiavaltuus.

115 Tässä yhteydessä on muistutettava, kuten edellä tämän tuomion 46 kohdassa tuodaan esille, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan henkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

116 Kyseisen määräyksen ensimmäinen ja kolmas tilanne ei koske CCCME:n jäseniä, koska yhtäältä riidanalainen asetus ei ole osoitettu niille (ks. vastaavasti tuomio 15.9.2016, Molinos Río de la Plata ym. v. neuvosto, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei julkaistu, EU:T:2016:509, 39 kohta) ja koska toisaalta riidanalainen asetus edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä, sillä unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1) käyttöön otetussa järjestelmässä, johon riidanalainen asetus kuuluu, riidanalaisella asetuksella vahvistetut tullit kannetaan nimittäin kansallisten viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden perusteella (ks. vastaavasti määräys 21.1.2014, Bricmate v. neuvosto, T-596/11, ei julkaistu, EU:T:2014:53, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

117 Koska käsiteltävässä asiassa ei ole kyse SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ensimmäisestä eikä kolmannesta tilanteesta, on selvitettävä, täyttyvätkö toisen tilanteen soveltamisen edellytykset CCCME:n jäsenten osalta, mikä edellyttää sen tutkimista, koskeeko riidanalainen asetus niitä suoraan ja erikseen.

118 Suoraan koskemista koskeva edellytys täyttyy käsiteltävässä asiassa, koska riidanalaisella asetuksella on välittömiä vaikutuksia CCCME:n jäsenten oikeusasemaan ja koska jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat velvollisia kantamaan riidanalaisessa asetuksessa määrätyt tullit ilman, että

niillä on lainkaan harkintavaltaa (ks. vastaavasti tuomio 29.3.1979, ISO v. neuvosto, 118/77, EU:C:1979:92, 26 kohta, ja tuomio 15.9.2016, Molinos Río de la Plata ym. v. neuvosto, T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ei julkaistu, EU:T:2016:509, 62 kohta).

119 Erikseen koskemista koskevasta edellytyksestä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annetut asetukset ovat luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivisia, koska niitä sovelletaan kaikkiin asianomaisiin talouden toimijoihin (tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 19 kohta, ja tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 47 kohta). Tämä normatiivinen luonne ei estä kuitenkaan sitä, että mainitut asetukset voivat koskea erikseen niitä tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia ja viejiä, joita syytetään polkumyynnistä niiden liiketoimintaa koskevien tietojen perusteella. Tämä pätee yleensä tuotanto- ja vientiyrityksiin, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity kyseisissä komission ja neuvoston toimissa tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 79 kohta; ks. myös tuomio 16.1.2014, BP Products North America v. neuvosto, T-385/11, EU:T:2014:7, 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

120 Tältä osin on todettava, että CCCME:n jäsenet ovat tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto- ja vientiyrityksiä, jotka ovat yhtäältä toimittaneet komissiolle tietoja vastaamalla tutkimuksen vireillepanoilmoituksen liitteessä I olevaan kyselylomakkeeseen ja jotka on toisaalta yksilöity riidanalaisessa asetuksessa, tarkemmin sanottuna liitteessä, johon kyseisen asetuksen säädösosan 1 artiklan 2 kohdassa viitataan. CCCME:n jäseniin sovelletaan kyseisessä liitteessä yksilöityinä muina yhteistyössä toimineina yrityksinä tietyn suuruista polkumyyntitullia, jonka määrä poikkeaa kaikkiin niihin muihin yrityksiin, jotka ovat yksilöimättä mutta joihin riidanalaista asetusta sovelletaan, sovellettavasta määrästä. Kuten komissio itse esittää ja kuten edellä tämän tuomion 106 kohdassa tuodaan esille, riidanalainen asetus käsittää näin ollen joukon päätöksiä, joista jokainen koskee yksittäistä vientiä harjoittavaa tuottajaa.

121 Näissä olosuhteissa on katsottava oikeuskäytännöstä ilmenevien arviointiperusteiden osalta, sellaisina kuin ne on käyty läpi edellä tämän tuomion 119 kohdassa, että riidanalainen asetus koskee CCCME:n jäseniä erikseen sen lisäksi, että se koskee niitä suoraan.

122 CCCME:n jäsenillä on oikeussuojan tarve, koska niillä on intressi saada riidanalainen asetus kumotuksi siksi, että siinä käyttöön otettuja polkumyyntitulleja sovelletaan niihin.

123 On siis katsottava, että CCCME:n jäsenet ja siten kyseinen järjestö itse täyttävät edellytykset, joiden nojalla niiden kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, ja näin ollen komission tätä toteamusta vastaan esittämä kolmas väite on hylättävä.

– Niiden väitteiden rajaaminen, joihin voidaan vedota

124 Komissio väittää, ettei CCCME voi vedota jäsentensä nimissä niiden säännösten rikkomiseen, jotka koskevat perusasetuksessa muita seikkoja kuin sitä, että komissio määrittää unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

125 Komissio tuo nimittäin esille, että kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien CCCME:lle polkumyyntitutkimuksen aikana antama valtuutus ulottuu ainoastaan kyseisten yritysten puolustamiseen vahinkoa koskevia väitteitä vastaan. Tästä seuraa, että CCCME:n jäsenet ovat

antaneet kyseiselle järjestölle oikeuden edustaa niitä tutkimuksen aikana ja siten esillä olevan kanteen yhteydessä ainoastaan niiden puolustamiseksi vahinkoa koskevia komission arviointeja vastaan.

126 Tältä osin on muistutettava, kuten edellä tämän tuomion 88–90 kohdassa tuodaan esille, että CCCME:lle sen perustamisesta ja järjestäytymisestä laadituissa säännöissä annetut tehtävät kattavat sen jäsenten etujen puolustamisen.

127 Tällaiseen tehtävään kuuluu sen yleisluontoisuuden vuoksi kanteen nostaminen tuomioistuimessa jäsenten etujen puolustamiseksi kaupan suojatoimenpiteitä vastaan ja siinä yhteydessä kaikkien sellaisten perusteiden esittäminen, joilla näiden toimenpiteiden laillisuus voidaan kyseenalaistaa, vaikka jäseniltä saatu valtuutus koskisi tutkimuksen aikana vain vahinkoa.

128 Lisäksi on tuotava esille, että oikeuskäytännön mukaan yhdistys, jonka sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu jäsenten etujen ajaminen, kuten CCCME:n tapauksessa, ei tarvitse välttämättä niiden jäsenten, joiden etuja se ajaa, myöntämää erityistä toimeksiantoa tai valtuutusta, jotta sillä olisi asiavaltuus kanteen nostamiseen unionin tuomioistuimissa (ks. vastaavasti tuomio 15.1.2013, Aiscat v. komissio, T-182/10, EU:T:2013:9, 53 kohta), koska kanteen nostaminen kuuluu luonnostaan tällaisten etujen puolustamiseen.

129 Neljäs komission väite, jonka mukaan CCCME ei voi vedota jäsentensä nimissä sellaisten säännösten rikkomiseen, jotka eivät koske unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa, on siis hylättävä.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin sen ovat nostaneet muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I

130 Komissio vastustaa kanteen tutkittavaksi ottamista toissijaisesti myös siltä osin kuin sen ovat nostaneet muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I.

131 Komissio väittää ensinnäkin, että edellä tämän tuomion 114 kohdassa jo esitetystä syystä seitsemällä niistä muista oikeushenkilöistä, joiden nimet luetellaan liitteessä I ja jotka ovat otokseen kuulumattomia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, ei ole vaadittavaa asiavaltuutta.

132 Tältä osin on todettava, että CCCME:n jäseninä kyseiset yritykset, jotka ovat tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia, ovat yhtäältä toimittaneet komissiolle tietoja vastaamalla tutkimuksen vireillepanoilmoituksen liitteessä I olevaan kyselylomakkeeseen ja ne on toisaalta yksilöity riidanalaisessa asetuksessa muiksi yhteistyössä toimineiksi yrityksiksi, jotka luetellaan kyseisen asetuksen liitteessä. Tämän perusteella niiden nimet mainitaan kyseisessä liitteessä ja niihin sovelletaan tietyn suuruista polkumyyntitullia, joten on pääteltävä, että riidanalainen asetus käsittää joukon päätöksiä, joista jokainen koskee yksittäistä vientiä harjoittavaa tuottajaa. Edellä tämän tuomion 118–122 kohdassa läpikäytyjen syiden perusteella on siis todettava, että näillä seitsemällä oikeushenkilöllä on oikeussuojan tarve ja asiavaltuus.

133 Toiseksi komissio väittää, että muiden oikeushenkilöiden, joiden nimet luetellaan liitteessä I, antamiin valtuutuksiin liittyy sääntöjenvastaisuuksia, jotka estävät kanteen tutkittavaksi ottamisen, koska niissä ei yksilöidä selkeästi niiden allekirjoittaneiden henkilöiden asemaa eikä niissä osoiteta, että näillä henkilöillä on ollut nimenkirjoitusoikeus tällaisten asiakirjojen osalta.

134 Erityisesti seitsemän muun oikeushenkilön, joiden nimet luetellaan liitteessä I, kohdalla on valtuuden allekirjoittaneen henkilön asemaksi ilmoitettu ”toimitusjohtaja”, ”pääjohtaja”, ”talousjohtaja” tai ”johtaja” tekemättä mitään täsmennystä tai perustelematta Kiinan lainsäädännön nojalla kyseisen henkilön toimivaltaa allekirjoittaa tällainen valtuutus.

135 Kahden muun oikeushenkilön, joiden nimet luetellaan liitteessä I, osalta on toimitettu valtuutus, josta allekirjoittaneen asema ei ilmene, eikä mukaan ole liitetty lisäksi asiakirjoja, jotka osoittaisivat kyseisellä henkilöllä olevan nimenkirjoitusoikeus tällaisen asiakirjan osalta.

136 Tältä osin on tuotava esille, ettei työjärjestyksessä, siinä muodossa kuin se on hyväksytty 23.4.2015 (EUVL 2015, L 105, s. 1), edellytetä näyttöä siitä, että asianajajalle annetun valtuutuksen allekirjoittajalla on ollut siihen kelpoisuus, kuten ei edellytetty myöskään aiemmin voimassa olleessa 2.5.1991 hyväksytyssä työjärjestyksessä (ks. vastaavasti määräys 7.3.2016, Sopra Steria Group v. parlamentti, T-182/15, ei julkaistu, EU:T:2016:165, 26–29 kohta; tuomio 28.9.2016, European Food v. EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS), T-476/15, EU:T:2016:568, 19 kohta, ja tuomio 17.2.2017, Batmore Capital v. EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK), T-596/15, ei julkaistu, EU:T:2017:103, 19 ja 20 kohta).

137 Tämän perusteella komission esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

138 Näin ollen on katsottava, että muilla oikeushenkilöillä, joiden nimet luetellaan liitteessä I, on oikeus vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista.

Tutkittavaksi ottamista koskeva päätelmä

139 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että kanne on otettava tutkittavaksi ensinnäkin siltä osin kuin CCCME on nostanut sen omissa nimissään menettelyllisten oikeuksiensa turvaamiseksi, toiseksi siltä osin kuin CCCME on nostanut sen 19 yksilöimänsä jäsenen nimissä ja kolmanneksi siltä osin kuin sen ovat nostaneet muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I.

Pääasia

140 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen.

141 Ensimmäinen kanneperuste koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomista sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista siltä osin kuin komissio ei ole perustanut vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevia päätelmiään sitä tukevaan näyttöön eikä objektiiviseen tarkasteluun.

142 Toinen kanneperuste koskee sitä, että komissio on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohtaa syy-yhteyttä koskevassa arvioinnissaan.

143 Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio loukkasi puolustautumisoikeuksia sekä rikkoi perusasetuksen 6 artiklan 7 kohtaa, 19 artiklan 1–3 kohtaa ja 20 artiklan 2 ja 4 kohtaa, kun se epäsi kantajilta oikeuden tutustua polkumyynnin ja vahingon määrittämisen kannalta hyödyllisiin tietoihin.

144 Neljäs kanneperuste koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan, 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 3 artiklan 3 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan rikkomista sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista polkumyyntimarginaalia, hinnan alittavuutta ja vahingon poistavaa tasoa määritettäessä.

145 Viidennen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohtaa ja 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa, kun se teki arvonlisäveron perusteella oikaisun vientihinnan ja normaaliarvon vertailun yhteydessä.

146 Kuudes kanneperuste koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan rikkomista määritettäessä normaaliarvon muodostamisessa käytetyt myynti-, yleis- ja hallintokustannukset (jäljempänä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset) sekä voitot.

Tuomioistuinvalvonnan laajuus

147 Kantajat väittävät aluksi, että riidanalaista asetusta koskevan tuomioistuinvalvonnan on oltava kattavaa, eikä se saa rajautua ilmeiseen arviointivirheeseen, joka on yleensä tuomioistuinten harjoittaman monitahoisten taloudellisten arviointien valvonnan taustalla.

148 Kantajat täsmensivät istunnossa, etteivät ne pyri poikkeamaan tämän alustavan huomautuksen esittämisellä olemassa olevasta oikeuskäytännöstä, vaan ne haluavat ainoastaan korostaa, että kantajien mukaan unionin tuomioistuinten olisi tarkistettava komission esittämien todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös niillä aloilla, joilla komissiolla on laaja harkintavalta.

149 Tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun huomioon otetaan unionin toimielinten laaja harkintavalta kaupan suojatoimenpiteiden alalla, unionin tuomioistuinvalvonnassa on rajoituttava tarkistamaan kaupan suojatoimenpiteitä koskevassa riita-asiassa, jolle on ominaista tutkittavina olevien taloudellisten ja poliittisten tilanteiden monitahoisuus, että oikeussääntöjä on noudatettu, menettelysääntöjä on noudatettu, riitautetun valinnan perusteeksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä eikä harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. vastaavasti tuomio 19.9.2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

150 Tässä yhteydessä tuomioistuimen on, kuten kantajat vaativat, yhtäältä selvitettävä esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus ja toisaalta tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioimiseksi, ja tutkittava, voidaanko niillä tukea tehtyjä päätelmiä (tuomio 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ym. v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, 36 kohta).

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee vahingon ja syy-yhteyden määrittämistä

151 Ensimmäinen kanneperuste jakautuu kuuteen osaan.

– Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee tuonnin määrän laskemista

152 Kantajat väittävät ensimmäisessä osassa, että komissio on käyttänyt valituksen tekijöiden toimittamia epäluotettavia tietoja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän laskemisessa.

153 Komissio kiistää tämän väitteen.

154 Aluksi on muistutettava, että perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti polkumyyntitulli voidaan asettaa polkumyynnillä tuodulle tuotteelle, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa.

155 Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan vahingon määrityksen on perustuttava selkeään näyttöön ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu muun muassa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä.

156 Euroopan unionin tilastotoimiston (Eurostat) tietoja käytetään polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän laskemisessa (ks. vastaavasti tuomio 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, 30 kohta). Tiedot luokitellaan yhdistetyn nimikkeistön (CN-nimikkeistön) koodien mukaisesti. Käsiteltävässä asiassa riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettu tuote luokitellaan kahteen koodiin: CN-koodiin ex 7325 10 00 (adusoimatonta valurautaa) ja CN-koodiin ex 7325 99 10 (valurautaa); koodia edeltävä maininta ”ex” tarkoittaa molemmissa tapauksissa, että tutkimuksen kohteena oleva tuote kuuluu vain osaan kyseisestä koodista.

157 Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän selvittämiseksi on laskettava yhteen liiketoimet, jotka on kirjattu kyseisillä koodeilla tarkastelujakson aikana eli 1.1.2013–30.9.2016.

158 Käsiteltävässä asiassa jouduttiin tekemään oikaisuja niiden kolmen ongelman ratkaisemiseksi, jotka ilmenivät polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän laskennassa.

159 Ensimmäinen ongelma koski adusoimatonta valurautaa olevia tuotteita (CN-koodi ex 7325 10 00). Ennen vuotta 2014 nämä tuotteet kuuluivat laajempaan kokonaisuuteen (CN-koodi ex 7325 10), joka jakautui alanimikkeisiin, joista kyseessä oleva tuote sisältyi kolmeen; kolmas näistä alanimikkeistä, CN-koodi ex 7325 10 99, ei kuitenkaan rajoittunut vain tähän tuotteeseen. Tätä jakoa ei ole ollut olemassa enää vuodesta 2014 lähtien. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän määrittämiseksi komissiolla oli käytettävissään ainoastaan CN-koodia ex 7325 10 00 vastaavat tiedot, joihin tarkasteltavana oleva tuote kuului muiden tuotteiden joukossa. Tämän ongelman ratkaisemiseksi noista yleisistä määristä oli erotettava ne, jotka vastasivat tarkastelujakson aikana toteutunutta tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia. Tätä varten komissio hyväksyi valituksen tekijöiden ehdotuksen, joka edellytti kahta metodologista päätöstä. Ensinnäkin sen selvittämiseksi, mikä osa yleiseen luokkaan kirjatusta tuonnista koski tarkasteltavana olevaa tuotetta, valituksen tekijät ehdottivat, että komissio käyttäisi näiden tuontien osuutta niissä kolmessa alanimikkeessä, joista tarkasteltavana olevan tuotteen tiedot saatiin ennen vuotta 2014. Sitten ne ehdottivat muitakin tuotteita sisältävän, laajemman kolmannen alanimikkeen osalta, että tarkasteltavana olevan tuotteen osuudeksi arvioitaisiin 30 prosenttia.

160 Tämän päättelyn perusteella havaittiin, että ennen vuotta 2014 Kiinasta peräisin olevan tuonnin osalta 60 prosenttia CN-koodilla ex 7325 10 kirjatun Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrästä kuului tarkasteltavana olevaa tuotetta vastaaviin kolmeen alanimikkeeseen. Intiasta peräisin ole-

van tuotteen osalta kyseinen osuus oli 73 prosenttia, ja muiden kolmansien maiden osalta se oli 50 prosenttia. Näitä prosenttiosuuksia sovellettiin sitten CN-koodilla ex 7325 1 0 00 kirjattuun tuontiin aikavälillä, joka alkoi 1.1.2014 ja päättyi tutkimusajanjakson päättymiseen.

161 Toinen ongelma liittyi valurautaan (CN-koodi ex 7325 99 10). Kyseistä tuotetta koskeva koodi on säilynyt muuttumattomana koko tarkastelujakson ajan. Koodi kattoi kuitenkin muitakin tuotteita kuin tarkasteltavana olevan tuotteen. Ongelman ratkaisemiseksi komissio käytti valituksen tekijöiden ehdottamaa menetelmää, kuten se oli tehnyt adusoimattoman valuraudan kohdalla.

162 Komissio huomautti aluksi valituksen tekijöiden tavoin, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tarkasteltavan valurautatuotteen maahantuojat olivat alkaneet käyttää CN-koodia ex 7325 99 10 vuonna 2005, kun aikaisempia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä oli otettu käyttöön lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien valukappaleiden tuonnissa 25.7.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1212/2005 (EUVL 2005, L 199, s. 1). Kyseisellä koodilla kirjatun tuonnin laskemiseksi komissio valitsi tämän huomautuksen perusteella viitevuodeksi edeltävän vuoden eli vuoden 2004. Kyseiseltä viitevuodelta sen käytettävissä oli tietoja, joihin oli koottu Kiinan kansantasavallan osalta CN-koodia ex 7325 99 10 vastaava tuonti, joka ei koskenut kuitenkaan tarkasteltavana olevaa tuotetta. Näin ollen se laski tarkasteltavana olevan tuotteen määrän kyseisellä koodilla kirjatusta, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevasta tuonnista vähentämällä tarkastelujakson aikaisen tuonnin määrästä vuonna 2004 toteutuneet liiketapahtumat. Tämän ketjun päätteeksi komissio arvioi näin ollen, että Kiinan kansantasavallan osalta tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeneiden liiketapahtumien osuus oli CN-koodilla ex 7325 99 10 kirjatusta tuonnista 100 prosenttia, josta oli vähennettävä 14 645 tonnia.

163 Sitten vastaava laskenta suoritettiin Intian tasavallasta peräisin olevalle tuonnille. Valituksen tekijät huomauttivat, että kyseisestä maasta peräisin oleva CN-koodilla ex 7325 99 10 kirjattu tuonti oli alkanut tarkasteltavana olevan tuotteen osalta vuonna 2010. Valituksen tekijöiden mukaan tämä ilmiö saattoi selittyä CCCME:tä ja muutamia kiinalaisia yhtiöitä hyödyttäneen vähimmäishintasitoumuksen poistamisella asetuksella N:o 1212/2005 käyttöön otettujen aikaisempien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden yhteydessä. Tämän poistamisen jälkeen useat toimijat pyrkivät hankkimaan tavaraa intialaisilta tuottajilta. Tämä lisäsi tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia Intiasta. Tämän toteamuksen tehtyään komissio laski valituksen tekijöiden esittämän ehdotuksen mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen määrän Intiasta peräisin olevassa CN-koodilla ex 7325 99 10 kirjatussa tuonnissa vähentämällä vuoden 2009 tuonnin määrän tarkastelujakson aikaisen tuonnin määrästä. Tämän ketjun päätteeksi se katsoi näin ollen, että tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeneiden liiketapahtumien osuus oli CN-koodilla ex 7325 99 10 kirjatusta tuonnista 100 prosenttia, josta oli vähennettävä 6 074 tonnia.

164 Valituksen tekijöiden tekemissä tutkimuksissa on komission mukaan osoitettu olevan epätodennäköistä, että muista kolmansista maista peräisin olevaan kyseisellä koodilla kirjattuun tuontiin sisältyisi tarkasteltavana olevaa tuotetta. Komissio katsoi siten valituksen tekijöiden tavoin, että kolmansien maiden osalta tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeneiden liiketoimien osuus CN-koodilla ex 7325 99 10 kirjatusta tuonnista oli 0 prosenttia.

165 Kolmas ongelma koski koururitilöitä. Nämä tuotteet sisältyvät Eurostatin tietoihin, jotka vastaavat tarkasteltavana olevalla tuotteella käytettyjä koodeja. Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleessa tuodaan esille, ne on kuitenkin jätetty tutkimuksen ulkopuolelle. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän selvittämiseksi käytettävissä olevista luvuista oli siis vähennettävä koururitilöihin kohdistettavissa olevat luvut.

166 Tämän ongelman ratkaisemiseksi komissio käytti omasta aloitteestaan koururitilöiden tuontia koskevaa arviota. Tätä arviota varten komissio selvitti otokseen kuuluvien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta tutkimusajanjakson aikana toteutuneen koururitilöiden keskimääräisen myynnin. Tämän myynnin osuus oli 10 prosenttia kyseisellä jaksolla toteutuneesta kokonaistuonnista. Kyseistä prosenttiosuutta sovellettiin tarkastelujakson aikana kirjatusta tuonnista saatuihin lukuihin.

167 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan asiayhteyden läpikäynnin jälkeen on tuotava esille, että kantajat esittävät tässä ensimmäisessä osassa kolme väitettä, jotka koskevat komission suorittamaa laskelmaa polkumyynnin kohteena olevan tuonnin määrän selvittämiseksi.

168 Ensimmäisessä väitteessään kantajat arvostelevat komissiota siitä, että tämä on hyväksynyt valituksen tekijöiden esittämät tiedot tarkastamatta niitä, mikä on ristiriidassa sen puolueettomuuden kanssa, jota komission on noudatettava tämän tyyppisessä menettelyssä.

169 Tässä yhteydessä on tuotava esille, ettei komissio ole käyttänyt käsiteltävässä asiassa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrää laskiessaan pelkästään valituksen tekijöiden toimittamia tietoja, vaan se on käyttänyt pikemminkin valituksen tekijöiden ehdottamaa menetelmää huolehtien siitä, että se suoritti kyseisen, tällä välin validoimansa menettelyn pohjalta itse laskutoimitukset, joiden tuloksena saatuja numerotietoja se lopulta käytti.

170 Komissio on selittänyt ainakin kahdessa asiakirjassa syyt, joiden vuoksi se päätyi hyväksymään valituksen tekijöiden ehdottaman menetelmän. Se tuo väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 122 perustelukappaleessa esille, että ”valituksessa valituksen tekijät selostivat, millaista menetelmää ne olivat käyttäneet ottaakseen huomioon vain tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat tuontitiedot Eurostatin tietojen perusteella”; että ”koska käytettävissä ei ollut luotettavampia menetelmiä ja tietoja”, komissio käytti tältä pohjalta ”tarkasteltavana olevan tuotteen [Kiinan kansantasavallasta] tulevan tuontimäärän määrittämiseen tätä menetelmää Eurostatin tietojen perusteella jättäen koururitilät ulkopuolelle”, ja että CCCME ”ei myöskään [ollut] toimittanut mitään vaihtoehtoisia tietoja”. Lisäksi komissio huomauttaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 110 ja 111 perustelukappaleessa muun muassa, että ”menetelmä, jota valituksen tekijät käyttivät saadakseen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat tuontitiedot tarkastelujaksolta, perustui Eurostatin tietoihin”, ja sitten komissio kuvaa tätä menetelmää lyhyesti ja täsmentää, että ”koska komission tiedossa ei ollut muuta tietolähdettä, josta saataisiin tarkemmin tarkasteltavana olevan tuotteen tuontitiedot, se piti Eurostatin tietoihin perustuvaa menetelmää asianmukaisimpana”.

171 Komissio on siis tutkinut kyseessä olevan menetelmän, ennen kuin käytti sitä, ja selittänyt, miksi piti sitä asianmukaisena. Komissio hylkäsi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 113 perustelukappaleessa etuyhteydettömien tuojien ad hoc -järjestön, Free Castings Importsin (FCI), ja CCCME:n vaatimuksen siitä, että CN-koodi 7325 99 10 oli jätettävä kokonaan pois tai kyseisen koodin osalta oli otettava huomioon vain tietty prosenttiosuus laskettaessa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrää, ja se totesi, että ”analysoitaessa tämän CN-koodin mukaisesti tapahtunutta tuontia väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotosta lokakuun 2017 alkuun havaittiin, että [Kiinan kansantasavallasta] tuotiin merkittävä 6 796 tonnin määrä Taric-koodilla 7325991051, joka viittaa yksinomaisesti tarkasteltavana olevaan tuotteeseen”, ja että ”sen vuoksi oli selvää, että tarkasteltavana olevaa tuotetta [tuotiin] myös CN-koodilla 7325 99 10”. Komissio täsmensi tässä yhteydessä, ettei sillä ”ollut mitään näyttöä siitä, että muiden tähän CN-koodiin kuuluvien tuottei-

den tuonti olisi noudatellut samaa suuntausta kuin tarkasteltavana oleva tuote vuoden 2005 jälkeen” ja että ”sen vuoksi prosenttiosuuden soveltaminen tarkastelujaksoon [olisi antanut] epäluotettavan kuvan”.

172 Lisäksi on tuotava esille, ettei komissio hyväksynyt valituksen tekijöiden ehdottamaa laskentamenetelmää sitä tarkistamatta. Komissio nimittäin teki tarkastuskäynnin valituksen tekijöiden tiloihin 30.5.2017. Tämän tarkastuskäynnin päätteeksi komissio päätteli yhtäältä, että eri CN-koodien välillä ehdotettu jako oli luotettavin arvio polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän määrittämiseksi ja että toisaalta tämä arvio muodosti objektiivisen arvioinnin näistä tiedoista, koska toisesta lähteestä peräisin olevia tarkempia tietoja ei ollut.

173 Näin ollen kantajien esittämä ensimmäinen väite, jonka mukaan komissio oli hyväksynyt ”automaattisesti” valituksen tekijöiden ehdottaman menetelmän, on hylättävä.

174 Kantajat esittävät toisen väitteen, jonka mukaan komission käyttämät tiedot pohjautuvat perusteettomiin ja kohtuuttomiin oletuksiin, jotka eivät perustu mihinkään selkeään näyttöön, minkä komissio on sitä paitsi niiden mukaan itsekin myöntänyt.

175 Tältä osin on todettava, että komissio ei ole myöntänyt, toisin kuin kantajat väittävät, että sen käyttämä tuonnin määrän laskentamenetelmä tai tällä menetelmällä lasketut tuontihinnat olivat virheellisiä, kohtuuttomia tai epäluotettavia.

176 Komissio on tosin todennut väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 126 perustelukappaleessa, johon kantajat viittaavat, että ”koska nämä tiedot [perustuivat] tuontitilastoihin eikä tarkka tuotelajivalikoima [ollut] tiedossa, hintojen kehitys ei [ollut] täysin luotettavaa”.

177 Tämä myöntäminen merkitsee kuitenkin ainoastaan sitä, kuten komissio tuo esille, ettei käytetty menetelmä antanut niin yksityiskohtaisia tuloksia kuin komissio olisi toivonut; se ei tarkoita, että tällä menetelmällä tulokseksi saadut tiedot ovat komission mielestä täysin epäluotettavia eikä niitä voida mitenkään käyttää riidanalaisen asetuksen laatimisessa.

178 Jos kantajat aikovat kiistää niiden tietojen luotettavuuden, joita komissio on käyttänyt polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän yhteydessä, niiden on esitettävä väitteidensä tueksi todisteita, jotka herättävät konkreettisesti epäilyksen komission käyttämän menetelmän tai tietojen uskottavuudesta (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2019, Jinan Meide Casting v. komissio, T-650/17, ei julkaistu, EU:T:2019:644, 357 kohta).

179 Tässä yhteydessä on todettava, että jos kantaja haluaa, että sen vaatimus hyväksytään, se ei voi tyytyä esittämään vaihtoehtoisia lukuja, jotka on saatu esimerkiksi niiltä tulliviranomaisilta peräisin olevista tiedoista, joiden alueelta riidanalaiset tuonnit ovat peräisin, vaan sen on esitettävä todisteita, jotka voivat kyseenalaistaa komission toimittamat tiedot (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2019, Jinan Meide Casting v. komissio, T-650/17, ei julkaistu, EU:T:2019:644, 357 kohta).

180 Lisäksi on muistutettava, että komissiolla on laaja harkintavalta analysoidessaan tietoja, myös Eurostatin toimittamia tietoja (tuomio 23.9.2015, Schroeder v. neuvosto ja komissio, T-205/14, EU:T:2015:673, 41 kohta).

181 Käsiteltävässä asiassa kantajat kiistävät viisi olettamaa, joiden perusteella komissio on laskenut tuonnin määrän Eurostatin tietojen pohjalta.

182 Tältä osin on tuotava esille, että kantajille on annettu tutkimuksen aikana jokaisen niiden kiistämän seikan osalta selvitys menetelmästä, jota käyttäen on laadittu arviot, joiden pohjalta komissio teki oikaisut tuontia koskeviin Eurostatin tietoihin.

183 Kantajat kiistävät siis ensinnäkin sen, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrä suhteessa aiemman alanimikkeen CN-koodilla ex 7325 10 99 (adusoimatonta valurautaa) ilmoitetun tuonnin kokonaismäärään olisi pysynyt 30 prosentissa vuosina 2009–2013 ja säilynyt sen jälkeen muuttumattomana vuodesta 2013 lähtien.

184 Tästä seikasta selitettiin, että aiemmalla CN-koodilla ex 7325 10 99 ilmoitetusta kokonaistuonnista noin 30 prosenttia koski tarkasteltavana olevaa tuotetta. Komission mukaan tätä arviota voitiin pitää varovaisena, koska vuoden 2005 polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olivat tulleet voimaan. Kyseiselle tuotteelle oli määritelty tuolloin kymmennumeroinen Euroopan unionin yhtenäistariffin (TARIC) koodi, minkä perusteella komissio ja tulliviranomaiset saivat selville tarkat määrät.

185 Tällä tavalla selitettiin, että komission käyttämä 30 prosentin osuus vastasi osuutta, joka oli todettu asetuksen N:o 1212/2005 antamisen jälkeen, kun Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaan valuraudan tuontiin oli sovellettu ensimmäistä kertaa polkumyyntitulleja. Komissio käytti sitten kyseistä prosenttiosuutta esillä olevan menettelyn yhteydessä, koska luotettavammalta vaikuttavaa arviota ei ollut.

186 Toiseksi kantajat riitauttavat sen, että 30 prosentin osuutta, joka perustuu arvioon varsinaisesti Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevista tiedoista, on sovellettu kaikkiin maihin, joista riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneessa menettelyssä huomioon otettu tuonti oli peräisin.

187 Tästä selitettiin, että 30 prosentin arviota oli sovellettu muihin kolmansiin maihin, koska näiden maiden osalta ei ollut olemassa yksittäisiä tietoja, vaan ainoat saatavilla olleet tiedot olivat niitä, jotka oli kerätty asetuksella N:o 1212/2005 tapahtuneen ainoastaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen ansiosta.

188 Kolmanneksi kantajat riitauttavat olettaman siitä, että tarkasteltavana olevan tuonnin määrä olisi pysynyt vuodesta 2013 lähtien muuttumattomana suhteessa aiemmalla CN-koodilla ex 7325 10 kirjatun tuonnin kokonaismäärään.

189 Komissio selitti tämän seikan osalta käyttäneensä vuodesta 2014 alkaen yleisellä CN-koodilla ex 7325 10 kirjatun tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrän laskemisessa kyseisen tuonnin osuutta kolmessa alanimikkeessä, joiden perusteella saatiin ennen vuotta 2014 tarkempia tietoja kyseisestä tuotteesta, ja ottaneensa Kiinan kansantasavaltaa, Intian tasavaltaa ja muita kolmansia maita koskevat tiedot huomioon erikseen (ks. edellä tämän tuomion 159 kohta).

190 Neljänneksi kantajat riitauttavat olettaman siitä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan CN-koodilla ex 7325 99 10 (valurautaa) tapahtuneen tuonnin, joka ei liity tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, absoluuttinen määrä olisi säilynyt muuttumattomana vuodesta 2004 lähtien.

191 Tältä osin komissio selitti menetelmää, jota sovellettiin laskettaessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan CN-koodilla ex 7325 99 10 toteutetun tuonnin määrää ja jossa yksilöitiin vuosi, jonka aikana tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti kyseisellä koodilla oli aloitettu asiano-

maisessa kolmannessa maassa, ja verrattiin kyseisellä koodilla asianomaista viitevuotta edeltävänä vuonna kirjatun tuonnin määrää tarkastelujakson aikana kirjatun tuonnin määrään; näiden määrien erotus osoitti CN-koodilla ex 7325 99 10 kirjatun tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrän tarkastelujakson aikana.

192 Viidenneksi kantajat riitauttavat olettaman siitä, että Kiinasta peräisin olevan koururitilöiden tuonnin prosenttiosuus kaikesta Kiinasta peräisin olevasta tuonnista oli pysynyt muuttumattomana vuodesta 2013 lähtien ja oli yhtä suuri kuin otokseen kuuluvien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien koururitilöiden tuonnin prosenttiosuus niiden kokonaistuonnista. Kantajat riitauttavat tässä yhteydessä myös olettaman siitä, etteivät kolmannet maat vieneet koururitilöitä, koska kolmansia maita ei vaikuta jätetyn pois laskelmista, elleivät kantajat ole erehtyneet. Jos pois jättämiseen olisi päädytty, oletettaisiin kantajien mukaan yhtä lailla perusteettomasti, että kolmansien maiden koururitilöiden tuonnin prosenttiosuus niiden kokonaistuonnista olisi pysynyt muuttumattomana vuodesta 2013 lähtien ja täsmälleen yhtä suurena kuin otokseen kuuluneiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien koururitilöiden tuonnin prosenttiosuus tutkimusajanjakson aikana.

193 Komissio selittää tästä viimeksi mainitusta väitteestä, ettei sillä ollut tietoja koururitilöitä, jotka oli jätettävä tarkasteltavana olevan tuotteen ulkopuolelle, koskevan tuonnin määrästä, joten komissio oli käyttänyt perusteena muutamien otokseen valittujen tuottajien maahantuomien koururitilöiden prosenttiosuutta tutkimusajanjakson aikana. Komissio täsmensi unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen antamassaan vastauksessa käyttäneensä tässä yhteydessä kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otosta koskevia tietoja sekä intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien otosta koskevia tietoja tutkimusajanjakson ajalta. Tätä arviota sovellettiin sitten kaikkeen tuontiin eli Kiinan kansantasavallasta, Intian tasavallasta ja muista kolmansista maista peräisin olevaan tuontiin.

194 Edellä esitetyn perusteella kantajat eivät ole esittäneet riitauttamiensa seikkojen osalta todisteita, jotka voisivat kyseenalaistaa näiden arvioiden luotettavuuden, sillä kantajat eivät varsinaisesti kiistä komission käyttämien arvioiden luotettavuutta, vaan ne riitauttavat pikemminkin näiden arvioiden soveltamisen sitä ajanjaksoa myöhempään ajanjaksoon, jota arvioiden pohjana käytetyt tiedot vastaavat (ensimmäinen, kolmas, neljäs ja viides olettama, jotka käsitellään edellä tämän tuomion 183, 188, 190 ja 192 kohdassa), tai niiden soveltamisen muihin maihin kuin siihen, josta arvioiden pohjana käytetyt tiedot on annettu (toinen ja viides olettama, jotka käsitellään edellä tämän tuomion 186 ja 192 kohdassa).

195 Komissio on ilmoittanut, ettei sillä ollut käytettävissään tarkempia eikä uudempia tietoja, joiden luotettavuusaste olisi sama tai suurempi.

196 Tällaisessa asiayhteydessä, jossa tarkempia ja uudempia tietoja, joiden luotettavuusaste olisi sama tai suurempi, ei yhtäältä ole ja jossa komission esittämät arviot ovat toisaalta kohtuullisia ja uskottavia, mikä ilmenee komission antamista selityksistä niiden soveltamisen perustelemiseksi, on komission laaja harkintavalta huomioon ottaen kantajien toinen väite, jonka mukaan komission käyttämät tiedot pohjautuivat perusteettomiin ja kohtuuttomiin olettamiin, jotka eivät perustu selkeään näyttöön, hylättävä.

197 Kantajat katsovat kolmannessa väitteessään lähinnä, että vaihtoehtoisten luotettavampien tietojen puuttuminen johtuu komission huolimattomuudesta ja passiivisuudesta, minkä pitäisi kantajien mukaan johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen.

198 Tältä osin on todettava, että oikeuskäytännön mukaan komission on tutkittava viran puolesta kaikki saatavillaan olevat tiedot, sillä sen tehtävänä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ei näet ole toimia välimiehenä, jonka toimivaltaan kuuluu ainoastaan asian ratkaiseminen osapuolten esittämän näytön perusteella. Tässä yhteydessä on todettava, että perusasetuksen 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa komissiolle annetaan toimivalta pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja sekä suorittaa tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja (tuomio 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, 32 kohta).

199 Komissiota koskevien vaatimusten laajuuden määrittämiseksi on kuitenkin tarkasteltava komission käytettävissä olevaan aikaan vaikuttavia rajoituksia ottamalla huomioon erityisesti menettelyn määräajat, jotka voivat olla riittämättömiä kaikkien mahdollisten tarkastusten, valvonnan ja tutkimusten suorittamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2019, Jinan Meide Casting v. komissio, T-650/17, ei julkaistu, EU:T:2019:644, 408 kohta).

200 Lisäksi on pidettävä mielessä, että suunnitellut tiedot saattavat tai eivät saata johtaa riittävän suurella todennäköisyydellä luotettavampiin tuloksiin kuin mitä sovellettavien määräaikojen kuluessa saatavat tulokset ovat (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2019, Jinan Meide Casting v. komissio, T-650/17, ei julkaistu, EU:T:2019:644, 410 kohta).

201 Käsiteltävässä asiassa vaikuttaa siltä, että komissio on ottanut huomioon edellä tämän tuomion 198–200 kohdassa mainitun oikeuskäytännön, jonka mukaan sen oli tutkittava kaikki käytettävissään olleet lähteet.

202 Tiedoista, jotka kantajien mukaan olisi voitu saada kansallisilta tulliviranomaisilta, on nimittäin todettava komission tavoin, että perusasetuksessa annetusta toimivallasta huolimatta on kohtuutonta edellyttää, että komissio keräisi liiketapahtumakohtaiset tuontiluettelot kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisilta ja tutkisi ne sen selvittämiseksi, voidaanko ne ottaa huomioon, ja kokoaisi sitten tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevat tiedot neljän vuoden ajalta koko unionin osalta.

203 Kantajat esittävät kirjelmissään kaksi perustelua, joilla ne pyrkivät riitauttamaan komission menettelyn luotettavien tietojen hankkimisen osalta.

204 Kantajat väittävät ensinnäkin, että komissio olisi voinut kerätä joitakin yksityiskohtaisempia tietoja kansallisilta tulliviranomaisilta tarkistaakseen esitettyjen olettamusten luotettavuuden ja yleistääkseen sitten kyseisen tutkimuksen tuloksen kaikkiin tietoihin.

205 Tältä osin on todettava, ettei tällaisia tietoja ole välittömästi saatavilla, vaan ne on kerättävä niin ikään tapauskohtaisesti asianomaisilta kansallisilta viranomaisilta. Komission pitäisi sitten odottaa näiden viranomaisten vastausta ja pyydettyjen tietojen toimittamista, jotta se voisi muodostaa tiedoista otoksen. Tällainen menettelytapa edellyttäisi kuitenkin huomattavaa työpanosta ja veisi paljon aikaa, ja nämä molemmat on suhteutettava komissiolle asetettuihin tiukkoihin menettelyn määräaikoihin, kuten edellä tämän tuomion 199 kohdassa tuodaan esille.

206 Tällainen liiketapahtumista muodostettu otos voisi sitä paitsi herättää kysymyksiä valittujen liiketapahtumien edustavuudesta ja antaa lisäksi aiheen epäillä sen merkityksellisyyttä, koska tällaisen otoksen avulla ei voitaisi laskea täsmällisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrää.

207 Toiseksi kantajat väittävät, että komissio olisi voinut kääntyä maahantuojien puoleen tekemällä niille kyselyn, johon annettujen vastausten perusteella komissio olisi voinut tarkistaa käytettyjen tietojen luotettavuuden ja tehdä korjauksia.

208 Unionin toimielimet ovat käyttäneet tätä tietolähdettä muissa polkumyyntitutkimuksissa, kuten tutkimuksessa, jonka päätteeksi annettiin lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa ja menettelyn päättämisestä Indonesian osalta 13.5.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 430/2013 (EUVL 2013, L 129, s. 1).

209 Tältä osin on tuotava esille, kuten komissio on todennut, ettei käsiteltävässä asiassa ollut mahdollista saada maahantuojilta luotettavampia tietoja. Tutkimuksen aikana ilmoittautuneet 28 maahantuojaa ilmoittivat tutkimuksen vireillepanoilmoituksen liitteessä II olevaan kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa kokonaismäärän, joka sisälsi tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrän ja koski ainoastaan Kiinan kansantasavallasta ja Intian tasavallasta, jotka olivat kaksi tutkimuksen kohteena ollutta maata, peräisin olevaa tuontia. Näitä tietoja ei jaoteltu käsiteltävässä asiassa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen CN-koodien mukaan. Nämä vastaukset voitiin tutkia vain niiden kolmen otokseen valitun maahantuojan osalta, jotka olivat vastanneet kyselylomakkeeseen. Näiden maahantuojien ei ole osoitettu edustavan riittävällä tavalla kaikkia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen maahantuojia. Komissio on nimittäin tuonut esille, että markkinat olivat hajanaiset ja niille oli ominaista pienten ja keskisuurten yritysten suuri määrä ja että tällaisessa tilanteessa oli mahdollista, että monet markkinoilla toimivat etuyhteydettömät maahantuojat, joilla ei ollut välitöntä intressiä tehdä yhteistyötä tutkimuksessa, eivät ilmoittautuneet.

210 On siis katsottava, ettei komissio ole tehnyt käsiteltävässä asiassa ilmeistä arviointivirhettä, kun se on rajannut tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrän laskemiseksi arviointinsa koskemaan Eurostatin tietokannasta saatuja tietoja, sellaisina kuin ne ovat oikaistuina perusteltujen olettamien pohjalta niin, että ne vastaavat kohtuullista arviota kyseistä tuontia koskevista todellisista luvuista.

211 Ensimmäinen osa on siis hylättävä.

– Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee komission käyttämiä makrotaloudellisia indikaattoreita unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämiseksi

212 Kanneperusteen toisessa osassa kantajat riitauttavat niiden makrotaloudellisten indikaattoreiden luotettavuuden, joita komissio on käyttänyt tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämiseksi.

213 Aluksi on tuotava esille, kuten osapuolten unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissa vastauksissa on selvennetty, että komissio arvioi makrotaloudellisia indikaattoreita koko unionin tuotannonalan osalta.

214 Komissio käytti tässä yhteydessä erityyppisiä tietoja. Otokseen valittujen unionin tuottajien (jäljempänä otokseen valitut tuottajat) osalta komissio otti huomioon näiden tuottajien toimittamat tiedot, jotka se tarkisti. Tutkimuksen taustalla olevan valituksen tehneiden tai sitä tukeneiden muiden unionin tuottajien (jäljempänä muut valituksen tekijät) osalta komissio käytti

tietoja, jotka se oli saanut näiden yritysten lähettämistä vastauksista kyselylomakkeisiin. Muiden unionin tuottajien (jäljempänä muut tuottajat) osalta komissio käytti valituksen tekijöiden kyseisten tuottajien osalta toimittamia arvioita.

215 Kantajat esittävät tässä tapauksessa kuusi väitettä, jotka komissio kiistää.

216 Ensimmäisessä väitteessään kantajat arvostelevat komissiota siitä, ettei tämä ollut saattanut käytettävissään olleita muita valituksen tekijöitä koskevia tietoja ajan tasalle.

217 Tältä osin on tuotava esille, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 136 perustelukappaleen mukaan muita valituksen tekijöitä koskevat tiedot olivat peräisin vastauksista, joita nämä olivat antaneet komission niille osoittamaan kyselylomakkeeseen, ja valituksen tekijät olivat keränneet nämä tiedot ja myöhemmin näitä tietoja ”päivitettiin niin, että ne kattoivat tutkimusajanjakson”. Komissio esitti kirjeen, jonka se oli lähettänyt CCCME:lle keskiviikkona 14.6.2017 ja jossa se ilmoitti, että valituksen tekijöiden tiedonkeruu oli tapahtunut kyselylomakkeeseen annettujen, komission tarkistamien vastausten perusteella sekä valituksen tehneiltä tai sitä tukeneilta tuottajilta sähköpostitse kerättyjen tietojen perusteella. Väliintulijat täsmensivät puolestaan, että kyseiset tiedot oli päivitetty niin, että koururitilöitä koskevat tiedot oli jätetty pois ja niihin oli sisällytetty uusimmat saatavilla olleet vuosineljännestä koskevat tiedot.

218 Kantajat eivät ole esittäneet mitään todistetta, joka kyseenalaistaisi nämä toteamukset, joten ensimmäinen väite on hylättävä.

219 Toisessa väitteessään kantajat riitauttavat riidanalaisen asetuksen sillä perusteella, että komissio oli tukeutunut sen antaessaan muiden tuottajien osalta arvioihin eikä todellisiin tietoihin.

220 Tältä osin on tuotava esille, ettei perusasetuksessa anneta komissiolle tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se voisi pakottaa yritykset osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja. Komissio on siis riippuvainen siitä, että osapuolet ovat vapaaehtoisesti yhteistyössä ja toimittavat sille tarvittavat tiedot asetetussa määräajassa (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals v. neuvosto, T-310/12, ei julkaistu, EU:T:2015:295, 152 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

221 Tällaisessa tilanteessa on tutkittava, onko komissio toiminut käsiteltävässä asiassa huolellisesti pyrkimällä keräämään todellisia tietoja, ennen kuin se käytti niiden tietojen pohjalta laadittuja arvioita, jotka se onnistui saamaan.

222 Tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa komissio kehotti tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavia unionin tuottajia osallistumaan polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ja kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään 21 päivän kuluessa vireillepanoilmoituksen julkaisemisesta oman näkemyksensä unionin tuottajien otoksen valinnasta.

223 Tämän jälkeen komissio ilmoitti erikseen valituksen tekijöille ja muille tunnetuille tuottajille unionissa tutkimuksen aloittamisesta ja kehotti niitä osallistumaan siihen.

224 Todettuaan, että valituksen tekijöiden toimittamat tiedot koskivat ainoastaan niiden omaa tilannetta, komissio pyysi 16.5.2017 sähköpostitse valituksen tekijöiden edustajia toimittamaan sille makrotaloudellisia tietoja koko tuotannonalasta.

225 Komissiota ei näin ollen voida arvostella siitä, että se on käyttänyt muiden tuottajien kohdalla valituksen tekijöiden toimittamia arvioita, koska perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tavoitteena oli käsityksen saaminen unionin tuotannonalasta kokonaisuutena.

226 Lisäksi, kuten väliintulijat tuovat esille, arvioiden käyttäminen voi osoittautua tarpeelliseksi polkumyynnin vastaisissa menettelyissä silloin, kun osa tuottajista päättää olla tekemättä yhteistyötä tai kun – kuten käsiteltävässä asiassa – osa unionin tuottajista on lopettanut tuotannon tai koko toimintansa makrotaloudellisten tietojen keräämisen aikana.

227 Lisäksi on muistutettava, että arviot eivät ole oletuksia ja että valituksen tekijät ovat noudattaneet laskentamenetelmää, jonka komissio on tarkistanut ja johon komissio on kyseisen tarkistuksen jälkeen pyytänyt tekemään muutoksia. Tältä osin väliintulijat tuovat esille, että komissio päätti vastoin valituksen tekijöiden ehdotusta kyseessä olevien toimijoiden tosiasiallisen tuotannon arvioimisesta ottaa sen sijaan huomioon kyseisten tuottajien tuotantokapasiteetin, mikä kasvatti unionin kokonaistuotantoa ja pienensi kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuuksien kasvua. Väliintulijat päättelevät tästä, mitä kukaan ei ole kiistänyt, että tämä komission tekemä valinta sai vahinkoindikaattorin laskemaan kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien eduksi.

228 Toinen väite on siis hylättävä.

229 Kolmannessa väitteessään kantajat esittävät, että komission käyttämät tiedot on tarkistettu olennaisin osin ilman selityksiä.

230 Tältä osin on tuotava esille, että asiakirja-aineistosta ja osapuolten vastauksista unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin ilmenee, että komissio on tarkistanut makrotaloudelliset tiedot seuraavalla tavalla.

231 Komissio pyysi 7.4.2017 kirjeitse valituksen tekijöiden edustajia toimittamaan sille viimeistään 12.5.2017 erinäisiä makrotaloudellisia tietoja tarkastelujaksolta. Valituksen tekijöiden edustajat toimittivat makrotaloudelliset tiedot sisältävän taulukon 12.5.2017 sähköpostitse.

232 Komissio pyysi 15.5.2017 sähköpostitse kyseisestä asiakirjasta ei-luottamuksellista versiota. Se lähetti 16.5.2017 toisen sähköpostiviestin, jossa se pyysi toimittamaan version, joka sisälsi koko unionin tuotannonalaa koskevat makrotaloudelliset tiedot koururitilöitä lukuun ottamatta. Komissio lähetti vielä 24.5.2017 valituksen tekijöiden edustajille sähköpostiviestin ja pyysi niitä lähettämään pyydetyt tiedot viimeistään 29.5.2017 ja suostumaan kyseisten tietojen tarkastukseen toimitiloissaan 30.5.2017.

233 Valituksen tekijöiden edustajat toimittivat 29.5.2017 sähköpostitse uuden version makrotaloudelliset tiedot sisältävästä taulukosta (jäljempänä makrotaloudellisten indikaattorien toinen versio). Komissio tarkasti nämä tiedot 30.5.2017. Tarkastuskäynnin aikana valituksen tekijät esittivät kattavampia selvityksiä otokseen valittuja tuottajia koskevista tiedoista, minkä perusteella lukuja päivitettiin. Lisäksi komissio on tuonut esille, että makrotaloudellisten indikaattorien toiseen versioon sisältyvistä tiedoista ilmenivät muiden tuottajien yhteenlasketut tiedot mutta valituksen tekijät eivät olleet pystyneet tarkistamaan tarkastuskäynnille asetetussa määräajassa, olivatko nämä tiedot yhtäpitäviä todisteiden kanssa. Tarkastuksesta vastannut ryhmä pyysi näin ollen valituksen tekijöitä erittelemään tiedot kutakin tunnettua tuottajaa kohti ja esittämään näin päivitetyn taulukon.

234 Valituksen tekijöiden edustajat toimittivat 1.6.2017 sähköpostitse komission pyyntöjen mukaisen uuden ei-luottamuksellisen version makrotaloudellisista tiedoista (jäljempänä makrotaloudellisten indikaattorien kolmas versio). Kantajien mukaan tämä versio poikkeaa huomattavasti aiemmasta versiosta. CCCME pyysi komissiota sähköpostitse selittämään tämän poikkeamisen syyt. Komissio vastasi sähköpostitse, että kyse oli tietojen päivittämisestä 30.5.2017 tehdyn tarkastuksen jälkeen. Komissio pyysi 2.6.2017 sähköpostitse saada tarkistaa päivitetyt taulukot valituksen tekijöiden edustajien toimitiloissa samana päivänä. Nämä hyväksyivät pyynnön sähköpostitse.

235 Tämän tarkastuksen jälkeen valituksen tekijät toimittivat komissiolle samana päivänä makrotaloudellisten indikaattorien neljännen version USB-muistitikulla. Valituksen tekijöiden edustajat lähettivät 12.6.2017 uudelleen makrotaloudellisten indikaattorien neljännen version, mutta tällä kertaa sähköpostitse sekä luottamuksellisena että ei-luottamuksellisena versiona. Väliintulijat täsmensivät, että makrotaloudellisten indikaattorien kolmas versio, joka oli tutkittu tarkastuskäynnin aikana, sisälsi virheellisesti kahden tuottajan koururitilöiden tuotantotietoja ja että sitä oli muutettu paikan päällä. Väliintulijat tuovat lisäksi esille, että neljännessä versiossa otettiin huomioon myös unionin tuotannonalalta kyseisenä päivänä saadut lisätiedot muista tuottajista.

236 Komissio lisää vielä, että FCI:n 21.6.2017 esittämien huomautusten johdosta makrotaloudellisten indikaattorien neljänteen versioon lisättiin yhtä unionin tuottajaa, jonka valituksen tekijät olivat jättäneet erehdyksessä huomioimatta, koskeva tiedot.

237 Näiden seikkojen perusteella on pääteltävä, että kantajat ovat saaneet vastauksen edellä tämän tuomion 234 kohdassa tarkoitettuun sähköpostiviestiinsä, jossa ne tiedustelivat komissiolta syytä, jonka vuoksi makrotaloudellisten indikaattorien toinen ja kolmas versio poikkesivat toisistaan.

238 Muilta osin on tuotava esille, että kun huomioon otetaan asiakirja-aineistoon sisältyvät seikat sekä osapuolten unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin antamat vastaukset, tehdyillä tarkistuksilla on pyritty täydentämään, täsmentämään ja siten parantamaan tietojen luotettavuutta. Kuten väliintulijat ovat korostaneet, osa kuvatuista tarkistuksista on tehty nimenomaan asianomaisten osapuolten esittämien ja komission hyväksymien vastaväitteiden huomioon ottamiseksi. Näin ilmeni tarve yhtäältä lisätä sen ylimääräisen unionin tuottajan tiedot, jonka valituksen tekijät olivat jättäneet huomioimatta, ja toisaalta poistaa tiedot, jotka koskivat koururitilöitä, jotka komissio oli päättänyt jättää tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

239 Näin ollen kolmas väite on hylättävä.

240 Kantajien neljännen väitteen mukaan luettelo lähteistä, joita komissio oli käyttänyt makrotaloudellisten indikaattorien laskemisessa, on epäjohdonmukainen, koska siihen sisältyy tietoja, joita ei voitu ottaa investointien tavoin huomion, koska ne eivät olleet makrotaloudellinen indikaattori.

241 Tältä osin on tuotava esille, kuten edellä tämän tuomion 214 kohdassa todetaan, että komissio on käyttänyt erityyppisiä tietoja sen mukaan, mikä unionin tuottajien ryhmä on ollut kyseessä. Vaikuttaa siis siltä, että kyseinen luettelo, jonka otsikko on ”Lisätodisteet”, ei sisällä kaikkia käytettyjä lähteitä, vaan se on luonteeltaan ainoastaan täydentävä kaikkiin käytettyihin tietoihin nähden.

242 Kuten kantajat tuovat esille, lisäksi tämän luettelon sisällössä mainitaan kolme asiakirjaa, joiden otsikko on ”[yhtiön nimi] uudelleeninvestoinnit”. Kantajien riitauttamien asiakirjojen määrä on kuitenkin vähäinen suhteessa kaikkiin kyseisessä luettelossa mainittuihin asiakirjoihin. Näin ollen ainakin 13 asiakirjaa kaikkiaan 22:sta luetteloon merkitystä asiakirjasta, joista osa liittyy valituksen tekijöihin ja osa unionin muihin tuottajiin, koskee ”omaisuutta”, ”omaisuutta ja investointeja”, ”taseita”, ”tilinpäätöksiä”, ”työllistämistä”, ”välillisiä työpaikkoja” ja ”työpaikkoja”, joilla on merkitystä makrotaloudellisten tietojen laatimisessa.

243 Valituksen tekijät totesivat vielä tutkimuksen aikana esittämissään huomautuksissa lisätäsmennyksenä lähteistä, joita oli käytetty makrotaloudellisten indikaattorien laskennassa, seuraavaa:

”Olemme koonneet tietoja valituksen tekijöistä ja yrityksistä, jotka tukevat niiden puolesta tehtyä valitusta. Muiden yritysten osalta valituksen tekijät ovat laatineet arvioita näiden muiden yritysten tilinpäätöstiedoista, internetsivustoilta ja lehtiartikkeleista otettujen tietojen sekä markkinatuntemuksensa pohjalta.”

244 Kaiken edellä esitetyn perusteella neljäs väite on hylättävä.

245 Viidennessä väitteessä kantajat arvostelevat komissiota siitä, että tämä vain vieraili valituksen tekijöiden edustajien toimitiloissa tarkastamassa viimeksi mainittujen toimittamat tiedot. Kantajien mukaan komissio olisi voinut esimerkiksi ottaa yhteyttä muihin tuottajiin ja pyytää niitä vahvistamaan arviot tai kommentoimaan arvioita omalta osaltaan.

246 Tältä osin on todettava, että perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista riippumatta siitä, mikä asianomainen osapuoli on kyseessä.

247 Kantajien esittämiin muihin argumentteihin vastattaessa on jo tuotu esille, ettei komissiolla ollut tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se olisi voinut pakottaa yrityksiä osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja, vaan komissio oli riippuvainen siitä, että osapuolet tekivät vapaaehtoisesti yhteistyötä ja toimittivat sille tietoja (edellä tämän tuomion 220 kohta).

248 Käsiteltävässä asiassa komissio on kehottanut tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavia unionin tuottajia osallistumaan tutkimukseen (ks. edellä tämän tuomion 222 ja 223 kohta). Ainoastaan valituksen tekijät toimittivat kuitenkin makrotaloudellisten indikaattorien laskemiseen tarvittavat tiedot. Tässä tilanteessa komissio kääntyi valituksen tekijöiden puoleen saadakseen tietoja niistä unionin tuottajista, jotka eivät olleet tehneet yhteistyötä tutkimuksessa, ja komissio sai valituksen tekijöiltä näitä koskevia arvioita (edellä tämän tuomion 224 kohta).

249 Perusasetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaan komissio voi tehdä aiheelliseksi katsoessaan tarkastuskäyntejä toimitettujen tietojen tarkistamiseksi.

250 Tämän perusteella komissio saattoi siis tehdä toimitettujen tietojen paikkansapitävyyden tarkistamiseksi tarkastuskäynnin kyseiset tiedot antaneiden toimijoiden tiloihin; käsiteltävässä asiassa nämä tiedot oli saatu valituksen tekijöiltä.

251 Siitä, että tämä tarkastuskäynti tapahtui valituksen tekijöiden edustajien tiloissa, on todettava, että komissio oli pyytänyt jo menettelyn alussa valituksen tekijöitä näiden edustajien välityksellä säilyttämään kaikki ”todisteet ja valmisteluasiakirjat, joita käytetään tähän kirjeeseen annettavan vastauksen laatimisessa sekä valituksessa vuosien 2013–2015 osalta ilmoitetuissa makrotaloudellisissa tiedoissa”.

252 Käytännön syistä komission oli hyväksyttävää matkustaa valituksen tekijöiden edustajien toimitiloihin tarkastamaan asiakirjat, joista valituksen tekijöiden toimittamat tiedot olivat peräisin, koska analyysit oli tehtävä luotettavien ja uskottavien tietojen perusteella.

253 Viides väite on näin ollen hylättävä.

254 Kuudennessa väitteessä kantajat arvostelevat komissiota siitä, ettei tämä ole yksilöinyt täsmällisesti tarkastuksen kohteena olleita seikkoja.

255 Tältä osin on tuotava esille, että komissio on täsmentänyt menettelyn aikana, että 30.5.2017 tehty tarkastuskäynti koski ”makrotaloudellisiin indikaattoreihin liittyviä tietoja, jotka [oli] toimitettu (ilmoitettuja tietoja varten käytetyt lähdeasiakirjat, miten tiedot [oli] kerätty, miten tietyt valituksessa mainitut kulutusta ja tuontia koskevat luvut [oli] saatu jne.)”, ja että komissio on yksilöinyt näin ollen tarkastuksen kohteena olleet seikat, toisin kuin kantajat väittävät.

256 Koska tämä tieto on annettu kantajille tiedoksi, väite on hylättävä ja siten ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

– ***Kolmas kanneperuste, joka koskee unionin tuottajien kannattavuutta***

257 Kantajat kiistävät kolmannessa osassa numerotiedot, jotka komissio on ottanut huomioon osoittaakseen unionin tuottajien kannattavuuden kehittymiselle ominaisena pitämänsä heikentymisen tutkimusta edeltäneinä vuosina.

258 Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 162 perustelukappaleessa komissio toteaa, että unionin tuottajien kannattavuus oli noin 10 prosenttia vuonna 2006, mutta vain 5,3 prosenttia tarkastelujakson ensimmäisenä vuonna eli vuonna 2013 ja se heikentyi edelleen tarkastelujakson aikana.

259 Kantajat esittävät tästä kolme väitettä, jotka komissio kiistää.

260 Ensimmäisessä väitteessään kantajat esittävät lähinnä, että komission ilmoittamat unionin tuotannonalan kannattavuuden laskemisessa huomioon otetut numerotiedot ovat perusteettomia, sillä ainoat tiedot, jotka komissio on saanut unionin tuotannonalalta, on toimitettu 2.10.2017 eli väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen ja yli viiden kuukauden kuluttua siitä, kun tarkastuskäynti valituksen tekijöiden edustajien toimitiloihin tehtiin.

261 Tältä osin on todettava, että väite ei perustu tosiseikkoihin.

262 Vuosien 2006–2012 kannattavuutta koskevat tiedot toimitettiin nimittäin komissiolle joka tapauksessa 11.5.2017 eli yhtäältä ennen väliaikaisen asetuksen antamista ja toisaalta ennen tarkastuskäyntejä, jotka tehtiin 30.5.2017 ja 2.6.2017. Komissio on esittänyt sähköpostiviestin, jolla tiedot toimitettiin komissiolle, ja selittänyt, että kyseisen asiakirjan olivat toimittaneet valituksen tekijät omasta aloitteestaan luottamuksellisena versiona, minkä vuoksi asiakirjaa ei

ollut liitetty aineistoon, johon asianomaiset osapuolet saattoivat tutustua, vaan ainoastaan siihen osaan aineistosta, joka oli varattu komissiolle. Komissio on täsmentänyt myös, että 2.10.2017 päivätty valituksen tekijöiden lähettämä asiakirja oli vain se asiakirja, joka oli asianomaisten osapuolten tutustuttavissa oleva versio 11.5.2017 päivätystä asiakirjasta.

263 Unionin tuotannonalan kannattavuudesta tarkastelujaksolla ilmenee, että se on laskettu niiden vastausten perusteella, joita otokseen kuuluvat unionin tuottajat ovat antaneet komission niille osoittamaan kyselylomakkeeseen, joka oli palautettava viimeistään 22.2.2017 eli ennen väliaikaisen asetuksen hyväksymistä.

264 Ensimmäinen väite on näin ollen hylättävä.

265 Toisessa väitteessään kantajat esittävät, ettei edellä tämän tuomion 260 kohdassa mainitussa 2.10.2017 päivätyssä asiakirjassa anneta mitään tietoa käytetyistä lähteistä.

266 Tältä osin on riittävää todeta, että kantajien vaatimat lähteet, joita valituksen tekijät ovat käyttäneet osoittaakseen unionin tuotannonalan kannattavuuden vuosien 2006–2012 osalta 11.5.2017 päivätyssä asiakirjassa, eivät ole merkityksellisiä komission tekemän mikrotaloudellisia indikaattoreita koskevan arvioinnin lainmukaisuuden tutkimisessa. Kuten komissio nimittäin korostaa, vaikka unionin tuotannonalan kannattavuus vuonna 2006 mainitaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 162 perustelukappaleessa, komissio on arvioinut unionin tuotannonalan kannattavuuden kehittymistä ottamalla huomioon ainoastaan tarkastelujakson (1.1.2013–30.9.2016) aikaisen kannattavuuden, mikä ilmenee mainitun asetuksen johdanto-osan 168 perustelukappaleesta.

267 Kyseinen väite on siis tehoton, niin kuin on samasta syystä kantajien kolmas väitekin, jonka mukaan komission käyttämät numerotiedot ovat ristiriidassa niiden numerotietojen kanssa, jotka mainitaan tarkastelupyynnössä, jonka unionin tuotannonala esitti vuonna 2010 asetuksella N:o 1212/2005 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättymisen johdosta.

268 Tarkastelupyynnössä kyseessä olleet unionin tuotannonalan kannattavuutta koskevat tiedot liittyivät nimittäin väistämättä vuotta 2010 edeltäneisiin vuosiin. Kuten edellä tämän tuomion 266 kohdassa todetaan, vaikka komissio on maininnut vuoden 2006 väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 162 perustelukappaleessa, merkityksellisiä olivat tarkastelujaksoa eli aikaväliä 1.1.2013–30.9.2016 koskevat tiedot, joiden perusteella komissio on antanut päätöksensä.

269 Kuten väliintulijat tuovat esille, joka tapauksessa kannattavuus arvioitiin tutkimuksen yhteydessä unionin tuottajien otosta koskevien tietojen perusteella, kun taas keskimääräinen kannattavuus, joka ilmoitetaan tarkastelupyynnössä, jonka unionin tuotannonala esitti asetuksella N:o 1212/2005 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisen johdosta, perustui kuuden muun tuottajan tietoihin.

270 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa on hylättävä.

– *Ensimmäisen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee unionin tuottajien otosta*

271 Neljännessä osassa kantajat riitauttavat komission valitseman unionin tuottajien otoksen, jonka perusteella komissio arvioi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset.

272 Kantajat esittävät tässä yhteydessä kaksi väitettä, jotka komissio kiistää.

273 Kantajat esittävät ensimmäisessä väitteessään, ettei komissio ole kehottanut tehokkaasti asianomaisia esittämään huomautuksensa väliaikaisesta otoksesta.

274 Otettuaan yhteyttä komissioon tästä asiasta CCCME sai nimittäin 18.1.2017 tutustuttavakseen yhtäältä 12.12.2016 päivätyn asiakirjan, jonka otsikko oli ”Ehdotus unionin tuottajien otokseksi” ja joka sisälsi kolmesta unionin tuottajasta muodostetun otoksen, ja toisaalta kyselylomakkeet, jotka komissio oli lähettänyt 16.1.2017 ”EJ Picardielle ja neljälle muulle” unionin tuottajalle, kuten kyseisen asiakirjan otsikosta ilmenee.

275 Kantajien mukaan näistä asiakirjoista saa sellaisen vaikutelman, että väliaikaista otosta oli jossain vaiheessa laajennettu muihin unionin tuottajiin. Komissio liitti kuitenkin 20.1.2017 ei-luottamukselliseen aineistoon 16.1.2017 päivätyn lopullisen unionin tuottajien otoksen, jossa se vahvisti kolmen tuottajan alkuperäisen valintansa.

276 Kantajien mukaan nämä seikat osoittavat komission ilmoittaneen väliaikaisen otoksen asianomaisille osapuolille sen jälkeen, kun lopullisesta otoksesta oli päätetty ja kyselylomakkeet lähetetty otokseen valituille tuottajille, mikä loukkasi osapuolten, joita asia koskee, puolustautumisoikeuksia ja oli vastoin perusasetuksen 17 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava osapuolia, joita asia koskee, tai otettava huomioon niiden suostumus.

277 Tässä yhteydessä on tuotava esille, että perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaan ”osapuolten, tuotetyyppien tai liiketapahtumien lopullinen valinta, joka on suoritettu otosta koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava osapuolia, joita asia koskee, tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos”.

278 Jotta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu osapuolten, joita asia koskee, kuuleminen olisi tehokasta, sen tulisi tapahtua sellaisessa vaiheessa, jossa komissio pystyy ottamaan esitetyt huomautukset huomioon ja tarvittaessa muuttamaan otosta.

279 On tuotava esille, että käsiteltävässä asiassa komissio on ilmoittanut tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa päättäneensä rajata tutkimuksen kohteena olevien unionin tuottajien määrän kohtuulliseksi otoksen valitessaan ja muodostaneensa tätä varten väliaikaisen otoksen, jonka kokoonpano annettiin tiedoksi osapuolille, joita asia koskee, kuulemista varten. Komissio täsmensi kyseisessä ilmoituksessa myös, että jollei toisin ilmoiteta, osapuolten, joita asia koskee ja jotka haluavat toimittaa muita hyödyllisiä tietoja otoksen valinnasta, oli toimitettava tiedot 21 päivän kuluessa asianomaisen ilmoituksen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

280 Komissio väittää kirjelmissään, ettei 12.12.2016 päivättyä asiakirjaa, jonka otsikko on ”Ehdotus unionin tuottajien otokseksi”, liitetty alun perin ei-luottamukselliseen aineistoon, kuten vireillepanoilmoituksessa ilmoitettiin, tutkimuksesta vastaavan työryhmän kirjoitusvirheen vuoksi. Asiakirja oli merkitty vahingossa ”luottamukselliseksi”, vaikka siinä olisi pitänyt olla maininta ”ei luottamuksellinen”, jotta se olisi ollut kaikkien asianomaisten osapuolien tutustuttavissa. Heti kun CCCME ilmoitti 18.1.2017 komissiolle tämän asiakirjan puuttumisesta tiedoista, joihin CCCME saattoi tutustua, asiakirja merkittiin järjestelmään ei-luottamukselliseksi, jotta CCCME ja muut osapuolet, joita asia koskee, saattoivat tutustua siihen.

281 CCCME:tä kuultiin siis 18.1.2017 eli hieman yli kuukausi tutkimuksen vireillepanon jälkeen – toisin sanoen ajankohtana, jolloin sen huomautukset voitiin ottaa huomioon otoksen valinnassa.

282 CCCME ei esittänyt huomautuksia otoksen kokoonpanosta, vaikka sillä oli ollut jo tuolloin tällainen mahdollisuus.

283 Kantajat tosin väittävät, että otokseen valittujen yritysten määrää oli muutettu ja siitä oli päätetty lopullisesti, ennen kuin niitä oli kuultu, minkä johdosta kuuleminen ei kantajien mukaan ollut tehokasta, koska otoksen kokoonpanosta oli päätetty ennen kuin ne pystyivät esittämään siitä näkemystään.

284 Vaikka komissio olisi todella aikonut tehdä muutoksia väliaikaiseen otokseen mutta muuttanut sitten mieltään ennen, kuin CCCME saattoi tutustua ehdotetun otoksen kokoonpanoon, esille olevaan väitteeseen vastaamiseksi on joka tapauksessa riittävää todeta ensinnäkin, että asianomaisille osapuolille on annettu käsiteltävässä asiassa mahdollisuus ottaa kantaa komission ehdottaman otoksen kokonpanoon; toiseksi, että kuulemisen kohteena olleessa kokoonpanossa on ollut kolme yritystä, ja kolmanneksi, että lopulliseen otokseen valittiin todella nämä kolme yritystä.

285 Kantajat olisivat siis voineet esittää unionin tuottajien otoksesta huomautuksia, jotka komissio olisi voinut ottaa huomioon, mikä merkitsee sitä, päinvastoin kuin kantajat väittävät, että niiden puolustautumisoikeuksia on kunnioitettu ja perusasetuksen 17 artiklan 2 kohtaa on noudatettu.

286 Näistä syistä ensimmäinen väite on hylättävä.

287 Toisessa väitteessään kantajat esittävät, että komission valitsema otos ei edusta unionin tuottajien moninaisia tilanteita unionissa eikä varsinkaan Itä-Euroopan tuottajien erityistä tilannetta.

288 Komission mukaan kantajien tässä kohti esittämä väite on perusteeton eikä sitä voida myöskään tutkia, sillä se on esitetty ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa.

289 Asiakysymyksen osalta on tuotava tässä yhteydessä esille, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan perusteella komission tutkimuksen tulee perustua koko unionin tuotannonalaan, jotta koko unionin alueen tuotannonalan taloudellinen tilanne on luotettavasti edustettuna.

290 Komissiolla on kuitenkin huomattavan laajoissa asioissa lupa rajata tutkimus kohtuulliseen määrään osapuolia käyttämällä perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitettua otantamenetelmää.

291 Perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään kahdesta menetelmästä, joilla otos voidaan muodostaa niin, että sitä voidaan pitää kyseisen asetuksen mukaisesti edustavana. Ensimmäisessä menetelmässä komissio käyttää osapuolista, tuotteista tai liiketapahtumista poimittua otosta, joka on tilastollisesti edustava otoksen valinnan ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella. Saman asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetyn toisen otantamenetelmän osalta otoksen edustavuus perustuu siihen, että se käsittää tuotannon, myynnin ja viennin suurimman mahdollisen määrän, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika (ks. tuomio 15.6.2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

292 Lisäksi perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että otoksen lopullinen valinta kuuluu otosta koskevien säännösten mukaisesti komissiolle (tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 87 kohta, ja tuomio 15.3.2018, Caviro Distillerie ym. v. komissio, T-211/16, EU:T:2018:148, 48 kohta).

293 Samoin on otettava huomioon, että komissiolla on otoksia käyttäessään laaja harkintavalta ja että unionin tuomioistuinten harjoittama valvonta on näin ollen rajallista edellä tämän tuomion 149 ja 150 kohdassa mainitun mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 93 kohta).

294 Oikeuskäytännössä täsmennetään vielä, että komissiolla on jälkimmäisen otantamenetelmän valitessaan harkintavaltaa, joka liittyy tulevaisuuden arviointiin siltä osin, mitä se voi kohtuudella toteuttaa sille tutkimuksensa toteuttamista varten asetetussa määräajassa (tuomio 15.6.2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, 31 kohta, ja tuomio 15.3.2018, Caviro Distillerie ym. v. komissio, T-211/16, EU:T:2018:148, 41 kohta).

295 Tällaisessa asiayhteydessä, jolle on ominaista komission laaja harkintavalta ja unionin tuomioistuinten harjoittamaa valvontaa koskeva rajoitus, kantajien on oikeuskäytännön mukaisesti esitettävä näyttö, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin voi todeta, että komissio on valitsemansa unionin tuotannonalan otoksen kokoonpanon vuoksi tehnyt ilmeisen arviointivirheen vahingon arvioinnissa (ks. vastaavasti tuomio 15.3.2018, Caviro Distillerie ym. v. komissio, T-211/16, EU:T:2018:148, 49 kohta).

296 Käsiteltävässä asiassa komissio sovelsi edellä tämän tuomion 291 kohdassa tarkoitettua toista menetelmää ja valitsi otoksen suurimpien tuotanto- ja myyntimäärien perusteella, kuten se voi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdä.

297 Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleen mukaan kyseinen otos oli 48 prosenttia kokonaistuotantomäärästä ja 43 prosenttia unionin tuotannonalan kokonaismyynnistä, eivätkä kantajat ole kiistäneet unionin tuottajien kokonaistuotantomäärän ja kokonaismyynnin suuruutta.

298 Kyseisen otantamenetelmän valinnalla estetään mahdollisuus otannan riitauttamiseen riittämättömän maantieteellisen edustavuuden perustella, sillä otokseen sisältyvien tuotanto-, myynti- ja vientimäärien katsotaan, jos ne ovat suuria, muodostavan riittävän perustan koko tuotannonalan tilanteen arvioimiselle.

299 Kantajat katsovat siis virheellisesti, ettei komission otos ollut riittävän edustava perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska siihen ei sisältynyt Itä-Euroopan tuottajia.

300 Toinen väite on siis hylättävä asiakysymyksen osalta, eikä komission esittämiin tutkittavaksi ottamista koskeviin väitteisiin ole tarpeen ottaa kantaa.

301 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen neljäs osa on hylättävä.

– Ensimmäisen kanneperusteen viides osa, joka koskee konsernin sisäisten hintojen sisällyttämistä unionin tuotannonalan kustannuslaskelmaan

302 Viidennessä osassa kantajat väittävät, että unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa laskiessaan komissio on käyttänyt Saint-Gobain PAM:n tapauksessa hintoja, jotka on laskutettu sen konsernin sisäisessä jälleenmyynnissä, johon kyseinen tuottaja kuuluu (siirtohintojen käyttö), arvioimatta näiden ostohintojen itsenäistä luonnetta.

303 Todellisen kannattavuuden arvioimiseksi komission olisi pitänyt verrata yhtäältä etuyhteydettömille asiakkaille toteutuneen myynnin arvoa ja toisaalta tuotteiden tuotannosta aiheutuneita kustannuksia sekä jälleenmyyjien myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, tai muussa tapauksessa sen vahinkoa koskeva arviointi vääristyisi.

304 Komissio kiistää kantajien väitteet.

305 Tältä osin on tuotava esille, että komissio on selittänyt unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin antamassaan vastauksessa, että Saint-Gobain PAM myi kyseessä olevaa tuotetta suoraan etuyhteydettömille asiakkaille mutta myös välillisesti, kuten kantajat ovat tuoneet esille, siihen etuyhteydessä olevien kauppiaiden välityksellä.

306 Tällä seikalla ei ole kuitenkaan vaikutusta tuotantokustannusten määrittämiseen, koska yhtäältä nämä kaksi myyntityyppiä koskevat tuotteita, joita asianomainen yritys on valmistanut, ja toisaalta, koska komission laskelmassa huomioon otettu arvo vastaa kyseiselle yritykselle valmistusvaiheessa aiheutuneita tuotantokustannuksia riippumatta siitä, minkä tyyppistä myyntiä tämän jälkeen on tapahtunut.

307 Kuten komissio on tuonut esille, myynnin tapahtuminen osittain etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä ei vaikuta mitenkään Saint-Gobain PAM:n tuotantokustannusten laskentaan eikä näin ollen unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arviointiin.

308 On totta, että komissio on ilmoittanut unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin vastatessaan, että Saint-Gobain PAM osti tiettyjä raaka-aineita etuyhteydessä olevilta yrityksiltä.

309 Jotta näihin liiketapahtumiin liittyvät tuotantokustannukset voitaisiin sisällyttää laskelmaan, komissio tarkisti kuitenkin, voitiinko niitä pitää tavanomaisissa markkinaolosuhteissa toteutuneina liiketapahtumina.

310 Verratessaan suoria kustannuksia, jotka sisältyivät tuotannon yksikkökustannukseen ja etuyhteydettömille osapuolille tapahtuneen myynnin jälleenmyyntihintaan unionissa, komissio havaitsi itse asiassa, että Saint-Gobain PAM asettui samaan vaihteluväliin kuin otoksen kaksi muuta tuottajaa, jotka eivät olleet ostaneet raaka-aineita etuyhteydessä olevilta toimittajilta.

311 Ensimmäisen kanneperusteen viides osa on siis hylättävä.

– Ensimmäisen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee lähinnä intialaisten ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien käytännöissä todettuja eroja

312 Kantajat esittävät kuudennessa osassa useita väitteitä, joista yhtä tarkastellaan tässä ja muita tarkastellaan niiden kohteen vuoksi tämän tuomion muissa osioissa (ks. jäljempänä tämän tuomion 325 kohta).

313 Tässä tarkasteltavassa väitteessä kantajat pitävät käsittämättömänä komission päätelmää, jonka mukaan intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ei voitu katsoa harjoittaneen polkumyyntiä, kun taas kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien todettiin harjoittaneen polkumyyntiä. Kantajien mukaan tämä päätelmä ei ole yhteensopiva kahden seuraavan tosiseikan kanssa. Ensinnäkin intialaisten toimijoiden vientihinnat olivat kiinalaisten toimijoiden vientihintoja alemmat. Toiseksi Intian tasavalta oli valittu vertailumaaksi, joten komissio käytti normaaliarvon määrittämisessä samoja tietoja sekä intialaisten että kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kohdalla.

314 Komission mukaan tämä väite on hylättävä.

315 Jotta väitteeseen voidaan ottaa kantaa, on tuotava esille, kuten kantajat muistuttavat, että Intian tasavallasta peräisin olevaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia unioniin on tutkittu samaan aikaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin kanssa mahdollisen polkumyynnin olemassaolon osoittamiseksi (ks. edellä tämän tuomion 3 kohta).

316 Komissio on todennut tutkimuksen yhteydessä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin hinnat olivat tonnimäärien pohjalta tarkasteltuina keskimäärin korkeammat kuin Intian tasavallasta peräisin olevan tuonnin hinnat.

317 Samaan aikaan Kiinan kansantasavaltaa ei pidetty markkinatalousmaana, joten normaaliarvo, jonka perusteella selvitettiin, esiintyikö kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla polkumyyntiä, laskettiin Intian tasavaltaa koskevien tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti (jäljempänä vertailumaamenetelmä).

318 Perusasetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaan tuote on todettava polkumyynnillä tuoduksi, jos sen vientihinta unioniin on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

319 Kantajien mukaan komission oli otettava huomioon kiinalaisten ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnin olemassaoloa arvioidessaan, että yhtäältä normaaliarvo perustui molempien kohdalla intialaisia koskeviin tietoihin ja että toisaalta intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihinnat olivat kiinalaisten hintoja alemmat, jolloin intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalit olivat loogisesti suuremmat ja komission oli siten todettava intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnin olemassaolo, koska se tuli tähän tulokseen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kohdalla.

320 Tältä osin on tuotava esille, että komissio on selittänyt tätä kiinalaisten ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien välistä eroa tutkimuksen aikana.

321 Ensinnäkin vaikka komissio myöntää, että tonnimäärien perusteella intialaisten vientihinnat olivat keskimäärin kiinalaisten vientihintoja alemmat, se selittää, ettei näitä hintoja voitu verrata asianmukaisella tavalla. Kuten komissio on nimittäin esittänyt tarkemmin väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 179 perustelukappaleessa, johon riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleessa viitataan, hinnanero selittyy komission mukaan sillä, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat veivät harmaata valurautaa, joka ei ole yhtä kestävää ja jota tarvitaan siksi samaan lopputulokseen pääsemiseksi raaka-aineena määrällisesti enemmän kuin Kiinasta peräisin olevaa pallografiittivalurautaa. Tästä syystä kiinalaisten hinnat olivat korkeammat, kun vertailu tehtiin tonnimäärien perusteella. Tilanne oli kuitenkin toinen, kun vertailu tehtiin tuotekohtaisesti, mikä oli asianmukainen kriteeri vertailtavien myyntien osalta.

322 Kuten komissio on tuonut esille riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleessa, intialaisten tuotteiden kotimarkkinahintoihin liittyi lisäksi verotuksellisia erityispiirteitä, jotka edellyttivät tiettyjä oikaisuja. Komission tekemästä analyysistä ilmeni, ettei arvonlisäveroa sovellettu Intian kotimarkkinahintoihin, joita käytettiin vertailumaamenetelmän mukaisesti normaaliarvon määrittämiseen Kiinan kansantasavallasta käsin tapahtuneen polkumyynnin olemassaolon selvittämiseksi. Tämä tilanne aiheutti epäsuhdan kiinalaisten vientihintojen ja normaaliarvon määrittämisessä käytettyjen Intian kotimarkkinahintojen välillä. Jotta näitä voitiin verrata keskenään, komissio oikaisi näin ollen normaaliarvoa sisällyttämällä siihen arvonlisäveron, jolloin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnin olemassaolon arvioinnissa käytetty normaaliarvo kasvoi.

323 Tämän päättelyn perusteella komissio esitti erilaiset päätelmät kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnin olemassaolosta, eivätkä kantajat pysyneet kyseenalaistamaan sen johdonmukaisuutta.

324 Ensimmäinen väite on siis hylättävä.

325 Kuudennessa osassa kantajat esittävät vielä kaksi väitettä, joita tarkastellaan niiden muiden kanneperusteiden yhteydessä, joihin väitteet liittyvät. Kantajat arvostelevat komissiota siis siitä, ettei tämä antanut CCCME:n tutustuttavaksi lainkaan suorittamiensa analyysien tarkistamiseen tarvittavia tietoja. Tätä väitettä tarkastellaan kolmannen kanneperusteen yhteydessä. Lisäksi kantajat riitauttavat sen, että komissio kieltäytyi keräämästä tietoja vahinkoindikaattorien arvioimiseksi jäsenvaltioittain ja tuoteryhmittäin harmaan valuraudan ja pallografiittivaluraudan osalta. Tätä väitettä tarkastellaan toisen kanneperusteen toisen osan yhteydessä.

326 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen kuudes osa on hylättävä edellä tarkastellun väitteen osalta viitaten kahden muun väitteen osalta niiden tutkimiseen niihin liittyvien muiden kanneperusteiden yhteydessä, ja siten ensimmäinen kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Toinen kanneperuste, joka koskee syy-yhteyttä

327 Toinen kanneperuste, joka jakautuu kolmeen osaan, koskee perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohtaa, joiden mukaan komission on tutkittava, missä määrin unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu mahdollisesti riidanalaisesta tuonnista eikä muista tekijöistä.

– Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti ei kasvanut samaan aikaan kun unionin tuotannonalan tilanne heikkeni

328 Kantajat riitauttavat ensimmäisessä osassa perustelut, joilla komissio pyrkii osoittamaan, että yhtäältä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvun ja toisaalta unionin tuotannonalan tilanteessa tarkastelujaksolla todetun heikkenemisen välillä on syy-yhteys.

329 Tämä osa, jonka komissio kiistää, jakautuu neljään väitteeseen.

330 Kantajien ensimmäisen väitteen mukaan komissio on pyrkinyt osoittamaan syy-yhteyden vertaamalla taloudellisia indikaattoreita tarkastelujakson alussa ja lopussa, vaikka sen olisi pitänyt tutkia kyseisen jakson aikana havaittuja suuntauksia. Jos se olisi tehnyt näin, se olisi voinut todeta, että unionin tuotannonalan tilanteelle ominaiset indikaattorit olivat heikentyneet vuodesta 2014

lähtien. Komission toimittamista tiedoista ilmenee, että Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva tuonti oli vähentynyt kyseisestä ajankohdasta lähtien. Kantajien mukaan tämä vähentyminen on ristiriidassa sen päätelmän kanssa, jonka mukaan mainittu tuonti on vaikuttanut unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen.

331 Tältä osin on tuotava esille, että jäljempänä olevaan taulukkoon sisältyvät indikaattorit ovat kehittyneet tarkastelujakson aikana seuraavasti.

Indeksi (2013 = 100)	2013	2014	2015	Tutkimus-ajan-jakso
Unionin tuotannonalan myynti (tonneina)	100	97	90	89
Unionin tuotannonalan tuotanto (tonneina)	100	103	96	96
Unionin tuotannonalan markkinaosuus (prosentteina)	100	97	95	97
Kiinan kansantasaval-lasta peräisin olevan tuonnin määrä (tonneina)	100	124	120	116
Kiinan kansantasaval-lasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus unionissa (prosentteina)	100	125	126	126

332 Tästä taulukosta ilmenee, kuten kantajat tuovat esille, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin määrä väheni vuonna 2015 suhteessa sen tasoon vuonna 2014.

333 Tämä ei merkitse kuitenkaan sitä, että tuonnin kehityskulun ja unionin tuotannonalaa koskeville indikaattoreille ominaisen kehityskulun välinen syy-yhteys olisi poissuljettu.

334 Taulukko osoittaa nimittäin, että kyseisen tuonnin väheneminen vuodesta 2014 lähtien on ollut suhteellista, koska tuonnin määrä on noussut selvästi suuremmaksi kuin tarkastelujakson alussa (+16 prosenttia), joten pidemmän aikavälin perusteella tuonnin vähenemisestä puhuminen vaikuttaa keinotekoiselta.

335 Lisäksi kantajien toimittamassa esityksessä ei mainita sanallakaan kyseisen tuonnin määrän merkittävää kasvua vuosina 2013–2014 (+24 prosenttia). Näin suuri kasvu on voinut tehdä unionin markkinat kylläisiksi, minkä johdosta unionin asiakkaat ovat ennakoineet tilauksiaan, ja näin myynti on kutistunut erityisesti vuonna 2015, jonka aikana unionin tuotannonalan myyntimäärät laskivat (–10 prosenttia lähtöindeksiin verrattuna), ja samalla tuontikin väheni, joskin sen väheneminen jäi vähäiseksi tuotannonalan myynnin väheneminen nähden.

336 Kantajat kyseenalaistavat argumenteillaan olennaisesti edellä tarkasteltujen yksittäisten seikkojen lisäksi menetelmän, jonka mukaisesti komissio on tehnyt päätelmänsä vertaamalla tarkastelujakson alkua ja loppua koskevia tietoja.

337 Tältä osin on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan ”tarkastelujakson” vahvistamisen tarkoituksena on antaa komissiolle mahdollisuus tutkia pidempää ajanjaksoa kuin jonka sen varsinainen tutkimus kattaa, niin että se voi tehdä analyysinsa sellaisten todellisten ja näennäisten kehityssuuntausten perusteella, joiden havaitseminen edellyttää riittävän pitkää ajanjaksoa (ks. vastaavasti tuomio 7.5.1991, Nakajima v. neuvosto, C-69/89, EU:C:1991:186, 87 kohta).

338 Juuri näin komissio on käsiteltävässä asiassa tehnyt: se ei rajannut tutkimustaan yhden tai kahden vuoden aikaiseen kehityskulkuun, vaan se tarkasteli suuntauksia pidemmällä ajanjaksolla (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto, T-643/11, ei julkaistu, EU:T:2014:1076, 145 kohta). Näin se tuli siihen johtopäätökseen, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kokonaismäärä oli noussut 16 prosenttia vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana, kun taas samalla aikavälillä unionin tuotannonalan myynti oli laskenut 11 prosenttia ja kyseisen tuotannonalan markkinaosuus oli pienentynyt 3 prosenttia.

339 Kantajat, jotka riitauttavat komission mahdollisuuden käyttää tarkastelujakson alkua ja loppua, kyseenalaistavat viime kädessä komission menetelmävalinnan.

340 Tämän tyyppisessä kysymyksessä unionin toimielimillä on oikeuskäytännön mukaan laaja harkintavalta, mikä edellyttää, että kantajan on, jos hän haluaa riitauttaa menestyksekkäästi toimielinten toimet, osoitettava ilmeinen arviointivirhe niiden osalta (tuomio 14.3.2007, Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, T-107/04, EU:T:2007:85, 71 kohta).

341 Käsiteltävässä asiassa on todettava, etteivät kantajat esitä väitteillään seikkoja, joiden perusteella tällainen virhe voitaisiin todeta, vaan ne pikemminkin esittävät taloudellisten indikaattoreiden kehittymistä koskevan vaihtoehtoisen tulkinnan ja huomauttavat komission lähestymistavan vaikuttavan niistä keinotekoiselta (ks. vastaavasti tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 172 kohta).

342 Näistä syistä ensimmäinen väite on hylättävä.

343 Toisessa väitteessään kantajat tuovat esille komission todenneen riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 174 perustelukappaleessa yhtäältä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli heikentänyt unionin tuotannonalan tilannetta, ja toisaalta, että kyseinen tuonti oli kehittynyt samansuuntaisesti unionin tuotannon kehityksen kanssa eli ensin kasvanut, sitten laskenut.

344 Kantajat väittävät, että komission päättelyn kulkua on vaikea seurata, koska se, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvu on samanaikaista unionin tuotannonalan tuotantomäärän kasvun kanssa, ja se, että tätä seurannut tuonnin lasku on samanaikaista unionin tuotannonalan määrän laskun kanssa, osoittaa pikemminkin syy-yhteyden puuttumisen.

345 Tältä osin on todettava, kuten kantajat tuovat esille, että komissio on maininnut riidanalaisessa asetuksessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalan tuotannon samansuuntaisen kehityksen.

346 Tämä toteamus pitää paikkansa, sillä kuten edellä tämän tuomion 331 kohdassa olevasta taulukosta ilmenee, polkumyynnillä tapahtunut tuonti kasvoi vuonna 2014 indeksistä 100 indeksiin 124, samoin kuin unionin tuotannonalan tuotantomäärä, joka kasvoi indeksistä 100 indeksiin 103. Nämä molemmat indeksit laskivat vuonna 2015 niin, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin indeksi oli 120 ja unionin tuotannonalan tuotantomäärän indeksi oli 96.

347 Näin ollen on syytä toistaa se, mitä komissio toteaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 174 perustelukappaleessa siitä, miten se päätyi siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalan heikkenemisen välillä oli syy-yhteys.

348 Kaikista niistä selityksistä, jotka komissio antaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 174 perustelukappaleessa, selviää, miksi komissio katsoi unionin tuotannonalan vahinkoindikaattoreissa huomioon otettujen numerotietojen osalta, että nämä olivat laskeneet samaan aikaan, kun polkumyynnillä tapahtunut tuonti lisääntyi, ja että näiden kahden ilmiön välillä voitiin todeta syy-yhteys.

349 Komissio tuo nimittäin riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 174 perustelukappaleessa esille, että koko tarkastelujakson aikana havaittu kehityssuuntaus osoittaa syy-yhteyden olemassaolon unionin tuotannonalan heikkenemisen – niin määrien kuin markkinaosuuksien osalta – ja kyseisellä aikavälillä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvun välillä.

350 Tätä päätelmää tukevat edellä tämän tuomion 331 kohdassa olevassa taulukossa esitetyt numerotiedot, joista ilmenee, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti kasvoi tarkastelujaksolla indeksistä 100 indeksiin 116, kun taas unionin tuotannonalan tilannetta kuvaavat indikaattorit laskivat kauttaaltaan niin, että tuotannon määrän indeksi laski kyseisellä aikavälillä 100:sta 96:een, myynnin indeksi 100:sta 89:ään ja markkinaosuuden indeksi 100:sta 97:ään.

351 Kantajat pystyvät näin ollen seuraamaan komission päättelyn kulkua ja ymmärtämään syyt, joiden vuoksi komissio totesi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä, että koko tarkastelujaksolla polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kehityskulun ja edellä tämän tuomion 350 kohdassa esille otettujen indikaattorien välillä oli ajallinen yhteys.

352 Näistä syistä toinen väite on hylättävä.

353 Kantajat kiistävät kolmannessa väitteessään komission toteamuksen, jonka mukaan kulutuksen vähentyminen unionissa ei poistanut syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvun ja unionin tuotannonalan tilannetta kuvaavien indikaattorien heikkenemisen välillä.

354 Tältä osin on tuotava esille, että komissio on myöntänyt väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 191 perustelukappaleessa, että tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus oli vähentynyt tarkastelujakson aikana.

355 Komissio korosti samassa perustelukappaleessa kuitenkin, että tämä kulutuksen lasku ja sen mahdollinen vaikutus indikaattoreiden kehityskulkuun eivät ole pystyneet poistamaan syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvu ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

356 Komissio esittää tämän näkemyksensä tueksi kolme numerotietojen joukkoa. Se huomauttaa ensinnäkin, että tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus oli laskenut 8 prosenttia. Se toteaa toiseksi myyntimäärän laskeneen 11 prosenttia unionin tuotannonalan osalta. Koska

jälkimmäinen luku on ensimmäistä suurempi, komissio katsoo, ettei myynnin määrän vähenemistä voitu selittää täysin kulutuksen vähenemisellä. Kolmanneksi komissio ilmoittaa, että samaan aikaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli kasvanut 16 prosenttia. Komission mukaan tällä kasvulla voitiin selittää kulutuksen vähenemisen ja sitä merkittävämmän, unionin tuotannonalan myyntimäärien vähenemisen välinen ero.

357 Kantajat eivät ole esittäneet perusteluissaan seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa komission tehneen tämän päättelyn yhteydessä ilmeisen arviointivirheen. Päinvastoin vaikuttaa siltä, että tällainen päättely on oikeuskäytännön mukainen (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto, T-643/11, ei julkaistu, EU:T:2014:1076, 122 kohta).

358 Kolmas väite on näin ollen hylättävä.

359 Kantajat riitauttavat neljännessä väitteessään sen, että polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista johtunut hinnan alittavuus olisi voinut pienentää unionin tuottajien markkinaosuutta ja voittoja, kuten komissio ilmoittaa riidanalaisessa päätöksessä, koska unionin tuotannonalan markkinaosuus kasvoi indeksistä 95 indeksiin 97 aikavälillä, jonka ajalta hinnan alittavuus on osoitettu, eli tutkimusajanjaksolla.

360 Tältä osin vaikuttaa siltä, että komissio on käyttänyt syy-yhteyden osoittamisen perusteena yhtäältä tutkimusajanjaksolla todettua hinnan alittavuutta (jonka suuruus on ollut 31,6–39,2 prosenttia) ja toisaalta sitä, että unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni tarkastelujaksolla 2,1 prosenttiyksikköä, kun taas polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi 5,6 prosenttiyksikköä.

361 Tässä yhteydessä on selvitettävä, saattoiko komissio osoittaa tutkimusajanjaksolla todetun hinnan alittavuuden perusteella unionin tuotannonalaan kohdistuvan vaikutuksen koko tarkastelujakson ajalta.

362 Tästä on muistutettava alkuun, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti hinnan alittavuutta arvioidaan sen selvittämiseksi, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti saattanut vaikuttaa hintoihin ja siten unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myynteihin. Hinnan alittavuus osoitetaan niiden tietojen perusteella, joita otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ovat toimittaneet muun muassa polkumyyntimarginaaliensa määrittämiseksi. Nämä tiedot lasketaan tutkimusajanjakson perusteella. Tässä tilanteessa ei voida katsoa, että komissio on saattanut tehdä virheen laskiessaan hinnan alittavuutta kyseistä aikaväliä koskevien tietojen perusteella (ks. vastaavasti tuomio 24.9.2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio, T-500/17, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2019:691, 51 kohta).

363 Sitten on syytä korostaa, että hinnan alittavuuden sekä yleisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksen, joka kohdistuu unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myyntihintaan, määrittely perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti on yhteydessä perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti tapahtuvaan syy-yhteyden osoittamiseen (ks. tuomio 24.9.2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio, T-500/17, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2019:691, 32 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 30.11.2011, Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto ja komissio, T-107/08, EU:T:2011:704, 59 kohta).

364 Vahingon olemassaoloa koskevat todisteet, myös todisteet polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksista unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan, otetaan nimittäin huomioon perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua syy-yhteyttä koskevassa komission tarkastelussa. Näin ollen vertailua, jonka komissio tekee perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan yhteydessä, on käytettävä perustana komission tarkastellessa syy-yhteyden olemassaoloa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä (tuomio 24.9.2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio, T-500/17, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2019:691, 57 kohta).

365 Tästä seuraa, ettei komissiota voida arvostella siitä, että se on ottanut huomioon tutkimusajanjakson osalta todetun hinnan alittavuuden arvioidakseen sen vaikutuksia unionin tuotannonalan heikkenemiseen, jota on havaittu pidemmällä aikavälillä.

366 Näin ollen se seikka, että unionin tuotannonalan markkinaosuus kasvoi tutkimusvuonna, jonka aikana hinnan alittavuus osoitettiin, vaikka se laski vuosina 2014 ja 2015 sekä yleisesti tarkastelujaksolla, ei poista komission tältä osin osoittamaa syy-yhteyttä.

367 Näistä syistä neljäs väite on hylättävä.

368 Kantajat esittävät viidennessä väitteessään, että komission olisi pitänyt arvioida markkinaosuuksien ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kehityskulkua erottamalla toisistaan pallografiittivaluraudasta ja harmaasta valuraudasta valmistetut tuotteet.

369 Koska tämä liittyy läheisesti toisen kanneperusteen toisen osan toiseen väitteeseen, sitä tarkastellaan viimeksi mainitun yhteydessä.

370 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä edellä tarkasteltujen neljän väitteen osalta viitaten viidennen väitteen tarkasteluun siihen liittyvän kanneperusteen osan yhteydessä.

– Toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee tarvetta arvioida vahinkoa segmenttikohtaisesti

371 Kantajien mukaan komissio ei voinut väittää yleisesti, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli aiheuttanut todetun vahingon, vaan sen olisi pitänyt todeta segmenttikohtaisen arvioinnin avulla, että näiden kahden seikan välillä oli yhteys.

372 Komissio väittää, että tämä osa on perusteeton ja se on jätettävä lisäksi tutkimatta, sillä kantajien esittämiä väitteitä ei ole jäsennelty oikeudellisesti.

373 Tutkittavaksi ottamisesta on huomautettava, että kantajat vetoavat perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin komissio ei ole arvioinut, miten polkumyynnillä tapahtunut tuonti, joka koostuu yhdestä tuotelajista (standardituote, jota valmistetaan lähes yksinomaan pallografiittivaluraudasta), on voinut aiheuttaa todetun vahingon, vaikka vahinko sisälsi myös muita tuotelajeja. Koska yhtäältä asianomaiset säännökset on mahdollista yksilöidä ja toisaalta kantajien argumentti on mahdollista ymmärtää, esillä oleva osa on otettava tutkittavaksi.

374 Kantajat vetoavat asiakysymyksen osalta väitteidensä tueksi 28.10.2004 annettuun tuomioon Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa 28.10.2004 antamansa tuomion Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317) 127 kohdassa, ettei neuvosto ollut rikkonut perusasetusta tekemällä tuolloin tarkasteltavana olleesta tuotteesta eli elektronisista vaaoista segmenttikohtaisen tutkimuksen erilaisten vahinkoindikaattorien arvioimiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin totesi, ettei segmenttikohtaista tutkimusta suljeta pois perusasetuksessa ja että toimielimet saattoivat suorittaa segmenttikohtaisen tutkimuksen erityisesti, jos muuta menetelmää käyttäen saadut tulokset syystä tai toisesta osoittautuvat harhaanjohtaviksi. Neuvosto oli todennut kyseisessä asiassa riitautetun asetuksen johdanto-osan 83 perustelukappaleessa, että kaikkien elektronisten vaakojen keskimyyntihintojen laskentamenetelmä oli vääristänyt tuloksia, mikä johtui ”tuotevalikoimassa tapahtuneista muutoksista (eli tuotesegmenttien myyntimäärien merkittävistä muutoksista vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä)”.

376 Lisäksi on tuotava esille, että 24.9.2019 annetussa tuomiossa Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio (T-500/17, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2019:691), johon kantajat vetoavat unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamassaan vastauksessa, todetaan, että koska komissio oli todennut tarkasteltavana olevan tuotteen (tuossa asiassa tietyt raudasta tai teräksestä valmistetut saumattomat putket) kuuluvan kolmeen eri segmenttiin (öljy ja kaasu, rakentaminen ja sähköntuotanto), komission oli otettava tämä segmenttijako huomioon vahingon olemassaoloa määrittäessään ja erityisesti hinnan alittavuutta tarkastellessaan. Unionin yleinen tuomioistuin täsmensi, että tuossa asiassa segmenttikohtainen tutkimus oli perusteltu, sillä tuotteiden keskinäinen vaihdettavuus oli kysynnän kannalta rajallista, hinnat vaihtelivat segmenttien välillä, otokseen valittu suurin unionin tuottaja toimi lähinnä öljy- ja kaasualalla ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tuonti keskittyi rakentamisen segmenttiin. Unionin yleinen tuomioistuin totesi tässä yhteydessä, että tuotteen valvontakoodeihin perustuvan vertailumenetelmän käyttäminen eri tuotelajien välisen vastaavuuden osoittamiseksi eli niin sanottu valvontakoodikohtainen menetelmä voitiin ottaa käyttöön, jos se sisältyy tutkimukseen, jossa markkinoiden jakautuminen segmentteihin otetaan huomioon.

377 Segmenttikohtainen tutkimus voi olla perusteltu, kuten 28.10.2004 annetusta tuomiosta Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317) ja 24.9.2019 annetusta tuomiosta Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio (T-500/17, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2019:691) ilmenee, kun tutkimuksen kohteena olevat tuotteet eivät ole vaihdettavissa keskenään ja kun polkumyynnillä tapahtuva tuonti saattaa koskea enemmän yhtä tai useampaa segmenttiä kuin muita segmenttejä.

378 Segmenttikohtaista tutkimusta ei sen sijaan edellytetä, kun tuotteet ovat riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään. Tällöin tuotteiden tai segmenttien (A, B ja C) välisen selvän rajan puuttuminen ja niiden välinen yhteys johtavat siihen, että myös unionin tuottajien tuotteiden A ja C myynti voisi vähentyä unioniin suuntautuvan, tuotteen B tuonnin hyväksi. Vaikka polkumyynnillä tapahtuva tuonti keskittyisi yhdelle markkinasegmentille (B), se saattaisi vaikuttaa koko unionin tuotannonalaan.

379 Kun tuotteet ovat vaihdettavissa keskenään, segmenttikohtainen tutkimus on perusteltu vain siinä tapauksessa, että tulokset vääristyisivät syystä tai toisesta. Tällöin osapuolen, jota asia koskee, on esitettävä konkreettisia todisteita sen väitteensä tueksi, etteivät eri tuotteet ole riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään tai että segmenttikohtaisen tutkimuksen tekemättä jättäminen, kun tuotteet ovat riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään, johtaisi käsiteltävässä asiassa tulosten vääristymiseen.

380 Kantajat esittävät argumenttiensa tueksi kolme väitettä segmentteihin jakamista koskevan kysymyksen osalta.

381 Ensimmäisessä väitteessään kantajat viittaavat valitukseen, joka johti tutkimuksen aloittamiseen. Kyseisessä valituksessa asianomaiset unionin tuottajat ilmoittivat, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti koski yksinomaan standardituotteita ja että tilanne oli toinen unionissa, jossa tuotantoon sisältyi yleensä 90 prosenttia standardituotteita ja 10 prosenttia muita kuin standardituotteita. Kantajien mukaan tällaisessa tilanteessa pelkällä segmenttikohtaisella tutkimuksella olisi voitu taata se, että unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa muiden kuin standardituotteiden osalta ei olisi luettu virheellisesti Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin syyksi.

382 Tältä osin on tuotava esille, että standardituotteet määritellään valituksessa standardin EN 124 tai standardin EN 1433 mukaisiksi tuotteiksi. Kyseisiin standardeihin verrattuna muissa kuin standardituotteissa on suuremmat aukot sekä lisäominaisuuksia, joiden tarkoituksena on lisätä tuotteen arvoa, kuten tiiviys, lukitusjärjestelmä tai patentti.

383 Tuotteiden kuuluminen eri tuoteryhmiin ei sellaisenaan riitä osoittamaan, etteivät ne olisi keskenään vaihdettavissa ja ettei segmenttikohtainen tutkimus olisi siten paikallaan, sillä eri tuoteryhmiin kuuluvilla tuotteilla voi olla samanlainen käyttötarkoitus tai ne voivat vastata samoihin tarpeisiin (ks. vastaavasti tuomio 10.3.1992, Sanyo Electric v. neuvosto, C-177/87, EU:C:1992:111, 12 kohta).

384 Tältä osin on tuotava esille, etteivät kantajat ole esittäneet käsiteltävässä asiassa mitään todistetta asiakkaiden mahdollisista erilaisista erityistarpeista, joihin kukin kyseisistä tuoteryhmistä (standardituotteet ja muut tuotteet) vastaisi.

385 Näissä olosuhteissa on katsottava, että koska kantajat eivät ole esittäneet päinvastaisia todisteita, standardituotteet ja muut kuin standardituotteet erottelevan segmenttikohtaisen tutkimuksen puuttuminen ei ole käsiteltävässä asiassa ristiriidassa oikeuskäytännön vaatimusten kanssa, joten ensimmäinen väite on hylättävä.

386 Toisessa väitteessään kantajat esittävät, että komission olisi pitänyt erottaa unionin tuotannonalan vahinkoa arvioidessaan tarkasteltavana olevat tuotteet toisistaan sen mukaan, oliko ne valmistettu pallografiittivaluraudasta vai harmaasta valuraudasta. Tämä väite esitetään myös ensimmäisen kanneperusteen kuudennen osan ja toisen kanneperusteen ensimmäisen osan viidennen väitteen yhteydessä.

387 Tältä osin on tuotava esille, että pallografiittivaluraudan ja harmaan valuraudan välisiä yhteyksiä on tutkittu Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa tämän tuotelajin tuontia vastaan toteutettujen ensimmäisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden uudelleentarkastelun yhteydessä.

388 Tuolloin tarkastelumenettelyllä pyrittiin selvittämään, kattoiko asetuksessa N:o 1212/2005 tarkoitetun tuotteen eli tiettyjen muokattavaksi soveltumattomasta valuraudasta valmistettujen tavaroiden määritelmä pallografiittivaluraudasta valmistetut valukappaleet harmaasta valuraudasta valmistettujen valukappaleiden tavoin.

389 Komissio katsoi uudelleentarkastelun päätteeksi annetussa asetuksessa eli asetuksen N:o 1212/2005 muuttamisesta 11.6.2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 500/2009 (EUVL 2009, L 151, s. 6), että harmaasta valuraudasta valmistetut valukappaleet ja

pallografiittivaluraudasta valmistetut valukappaleet olivat polkumyynnin vastaisen menettelyn kannalta sama tuote, sillä niillä oli samat ominaisuudet (fyysiset, kemialliset ja tekniset), niitä käytettiin samoihin tarkoituksiin ja ne olivat vaihdettavissa keskenään.

390 Tässä yhteydessä komissio toi esille, että harmaa valurauta ja pallografiittivalurauta olivat molemmat raudan ja hiilen seoksia, joskin niiden raaka-aineen rakenteessa saattoi olla hienoisia eroja ja niihin lisätään tuotantoprosessin kuluessa erilaisia aineita. Komissio lisäsi tosin, että pallografiittivaluraudalla oli, toisin kuin harmaalla valuraudalla, teknisiä ominaisuuksia, joiden ansiosta se kesti suurempaa murtojännitystä ja, mikä vieläkin tärkeämpää, sitä voitiin muotoilla huomattavasti enemmän puristusjännityksessä murtamatta sitä. Tätä eroa tasoittivat kuitenkin toisiinsa verrattavissa olevat mekaaniset tai tekniset ominaisuudet, kuten muovautumiskyky, kulutuksenkesto ja kimmoisuus. Lisäksi asetuksesta N:o 500/2009 ilmenee, että edellä mainittu ero vaikuttaa ainoastaan valukappaleen vaadittuun suunnitteluun (eli siihen, tarvitaanko lukitusjärjestelmää) muttei siihen, soveltuuko valukappale tarkoitukseensa eli peittämään maan pinnalla tai alla olevia järjestelmiä tai antamaan pääsyn tällaisiin järjestelmiin. Komissio toi tarkastelussaan esille myös sen, että kuluttajat pitivät molempia valukappaletyyppejä samana tuotteena, jota käytetään peittämään tarkastuskaivoja, kestämään liikenteen aiheuttamaa kuormitusta, tarjoamaan turvallisen ja helpon pääsyn maanalaisiin verkkoihin tai keräämään pintavettä (koururitilät), ja että molemmat valukappaletyypit tarjosivat pitkäkestoisia ratkaisuja.

391 Käsiteltävässä asiassa on tuotava esille, etteivät kantajat esitä mitään todisteita, jotka kyseenalaistaisivat nämä toteamukset, vaan ne väittävät, että joissakin jäsenvaltioissa suositaan toista valukappaletyyppiä tai pidetään sitä parempana. Kantajien mukaan Saksan markkinoita hallitsee harmaa valurauta ja Ranskan markkinoita pallografiittivalurauta.

392 Koska tällaisen väitteen tueksi ei ole esitetty konkreettisia todisteita, väite ei riitä kyseenalaistamaan komission tekemää arviointia. Joka tapauksessa pelkän parempana pitämisen perusteella ei voida osoittaa varmuudella, etteivät tuotteet ole lainkaan tai ainakaan riittävällä tavalla vaihdettavissa keskenään, joten myös toinen väite on hylättävä.

393 Kantajat esittävät kolmannessa väitteessään, että komission olisi pitänyt arvioida unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko erottamalla Itä-Eurooppa muusta Euroopan unionista, sillä kilpailuolosuhteet ovat kantajien mukaan vähemmän kehittyneet tässä unionin osassa.

394 Tältä osin on todettava, ettei tätä väitettä ole perusteltu riittävästi, jotta se voitaisiin tutkia asianmukaisesti, sillä kantajat ovat tyytyneet ilmoittamaan mitään erityistä selitystä antamatta, etteivät kilpailuolosuhteet olleet Itä-Euroopassa samat kuin Euroopan muilla alueilla.

395 Kantajat tuovat tosin esille, että komissio oli tehnyt vuoden 2005 polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneessa asetuksessa N:o 1212/2005 segmenttikohtaisen tutkimuksen ja jättänyt sen ulkopuolelle tietyn maantieteellisen alueen, tuossa tapauksessa Ranskan.

396 Komissio perustelee kuitenkin tällaista menettelytapaa asetuksen N:o 1212/2005 johdanto-osan 73 perustelukappaleessa sillä, ettei polkumyynnillä tapahtunutta tuontia esiintynyt unionin markkinoilla tasaisesti. Vaikka polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä oli suuri 14 jäsenvaltiossa, sitä ei itse asiassa esiintynyt vielä Ranskan markkinoilla. Samalla kahden otokseen valitun ranskalaistuottajan painotuskerroin oli unionin tuotannonalan kokonaistilanteessa erityisen korkea, koska niiden valukappaleiden tuotanto ja myynti Ranskan markkinoilla vastasi noin 36:ta prosenttia tuotannonalan kokonaistuotannosta ja -myynnistä. Tässä erityistilanteessa

ja koko unionin tuotannonalaan kohdistuneen vahingon arvioinnin perusteella komissio katsoi tarkoituksenmukaiseksi esittää tutkimuksen tiettyjen indikaattoreiden mukaisista kehityssuuntauksista tuonnin kohteena olevilla unionin markkinoilla eli unionin markkinoilla Ranskaa lukuun ottamatta.

397 Kantajat eivät ole osoittaneet, että tämänkaltaisten olosuhteiden vuoksi käsiteltävässä asiassa olisi perusteltua tarkastella Länsi-Euroopan tuotannonalalle ja Itä-Euroopan tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa erikseen, joten kolmas väite ja siten koko toisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

– Toisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee tuontihintoja ja hinnan alittavuuden merkittävyyttä

398 Kantajat esittävät toisen kanneperusteen kolmannessa osassa kaksi väitettä, jotka komissio kiistää.

399 Kantajien ensimmäisen väitteen mukaan komissiolla ei ollut luotettavia tietoja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnoista.

400 Tältä osin on todettava, että komissio myöntää väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 126 perustelukappaleessa, ettei polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintojen kehitys ollut ”täysin luotettavaa”, koska tiedot perustuivat tuontitilastoihin eikä tarkka tuotelajivalikoima ollut tiedossa.

401 On kuitenkin tuotava esille, ettei komissio myönnä kyseisessä kohdassa, toisin kuin kantajat väittävät, ettei polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintojen kehitys ollut riittävän luotettavaa käytettäväksi, vaan se myöntää ainoastaan, ettei tuonnin hintoja koskevassa laskelmassa ollut päästy niin täsmälliseen tulokseen kuin se olisi toivonut; se ei kuitenkaan pidä näitä tietoja täysin epäluotettavina tai ajattele, ettei niitä voitaisi käyttää lainkaan riidanalaisen asetuksen laatimisessa.

402 Kyseisten hintojen kehitys ei ollut ”täysin luotettavaa” siitä syystä, että tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan Eurostatin tiedoissa koodeihin, jotka kattavat muitakin tuotteita, minkä vuoksi tietoihin oli tehtävä oikaisuja, kuten edellä tämän tuomion 158–166 kohdassa tuodaan esille.

403 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäiseen osaan vastattaessa katsottiin, että komissio pystyi määrittämään kyseisten tietojen perusteella, sellaisena kuin ne ovat oikaistuina, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän, koska tarkempia, uudempia ja luotettavampia tietoja ei ollut.

404 Tämän arvioinnin jatkeeksi on katsottava, että komissio pystyi myös arvioimaan näiden tietojen perusteella polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintoja ja selvittämään niiden kehittymistä.

405 Ensimmäinen väite on siis hylättävä.

406 Toisessa väitteessä kantajat arvostelevat komissiota siitä, ettei tämä arvioinut riittävällä tavalla hinnan alittavuuden merkittävyyttä, kun huomioon otetaan unionin tuotannonalan tuotannon osa, jonka suhteen mitään hinnan alittavuutta ei todettu.

407 Tältä osin on tuotava esille, että komissio toteaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 187 perustelukappaleessa, että 62,6 prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien kokonaismyynnistä unionissa tapahtui hinnalla, jonka otokseen valittujen Kiinan

kansantasavallan vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntihinnat alittivat. Se päätyi tähän johtopäätökseen sillä perusteella, että yhtäältä kaikki tuodut tuotelajit olivat verrattavissa otokseen valittujen unionin tuottajien myymiin tuotelajeihin ja että toisaalta kaikkien tuotujen tuotelajien hinnat alittivat otokseen valittujen unionin tuottajien myymien vastaavien tuotelajien myyntihinnat. Näiden seikkojen perusteella komissio päätteli, että polkumyyntituonnin hintojen vahingolliset vaikutukset unionin tuotannonalan myyntiin on osoitettu riittävällä tavalla.

408 Kantajien mukaan komissio ei voinut tehdä tätä päätelmää, kun huomioon otetaan, miten pienellä osuudella hinnan alittavuus oli tosiasiassa todettu: tässä tapauksessa tuo osuus oli 62,6 prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien kokonaismyynnistä. Kantajien mukaan tällainen osuus on riittämätön kahdesta syystä. Ensimmäiseksi kantajat väittävät, että se osuus myynnistä, jonka osalta hinnan alittavuus on todettu, oli vain 26,9 prosenttia unionin myynnistä, sillä unionin tuottajien otos edusti 43:a prosenttia unionin tuotannonalan kokonaismyynnistä. Toiseksi kantajat väittävät kyseisen 62,6 prosentin osuuden merkitsevän sitä, että mitään hinnan alittavuutta ei ole todettu jäljelle jäävällä myynnin osuudella, joka on sitä paitsi huomattava (yli 37 prosenttia). Tällaisessa tilanteessa komission olisi pitänyt kantajien mukaan tutkia, voitiinko syy-yhteyden koko unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon todella todeta olevan olemassa. Ne korostavat tältä osin, että unionin tuotannonalan myynnissä oli polkumyynnillä tapahtuneeseen tuontiin verrattuna huomattavasti eroja sen mukaan, mikä tuote (pallografiittivaluraudasta vai harmaasta valuraudasta valmistettu) ja jäsenvaltio oli kyseessä.

409 Tässä yhteydessä on tuotava esille, kuten edellä tämän tuomion 290 kohdassa todetaan, että perusasetuksen mukaan komissiolla on huomattavan laajoissa asioissa lupa perustaa tutkimuksensa tiettyyn määrään osapuolia käyttämällä kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaista otantamenetelmää, eivätkä kantajat ole riitauttaneet käsiteltävässä asiassa tätä mahdollisuutta tai kyseisen säännöksen mukaisia menetelmiä lainvastaisuusväitteen yhteydessä.

410 Komissio on käyttänyt käsiteltävässä asiassa tämän otannan nojalla, kuten edellä tämän tuomion 296 kohdassa tuodaan esille, jälkimmäistä kyseisessä säännöksessä tarkoitettua menetelmää eli valintaa, joka perustuu ”suurimpiin” määriin (tuotanto ja myynti).

411 Perusasetuksen mukaisesti on siis katsottava, että komission tekemä arviointi perustui tietoihin, joita on pidettävä edustavina, minkä seurauksena hinnan alittavuutta on pidettävä edustavana koko unionin tuotannonalan osalta, koska se on todettu otokseen valittujen unionin tuottajien myynnin perusteella.

412 Kantajien ensimmäinen vastaväite, jonka mukaan hinnan alittavuutta esiintyy vain 26,9 prosentin osuudella unionin myynnistä ja joka kyseenalaistaa olennaisin osin komission mahdollisuuden käyttää edustavia otoksia, on näin ollen hylättävä.

413 Kantajat korostavat toisessa vastaväitteessään vastatessaan unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin, ettei sitä 37,4 prosentin osuutta myynnistä, jota ei otettu huomioon, voitu verrata otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuontiin eikä siihen siten liittynyt hinnan alittavuutta.

414 Kantajat viittaavat väitteidensä tueksi 24.9.2019 annettuun tuomioon Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio (T-500/17, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2019:691), jolla kumottiin komission polkumyyntiasetus erityisesti sillä perusteella, ettei komissio ollut ottanut tarkastelussaan huomioon 8:aa prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien myynnin määrästä hinnan alittavuutta tutkiessaan, sillä vastaava tuotua tuotelajia ei ollut.

415 Kantajien mukaan sama päätelmä on tehtävä käsiteltävässä asiassa, kun huomioon otetaan näiden kahden asian samankaltaisuudet, etenkin kun komission huomioimatta jättämä prosenttiosuus on tässä suurempi (noin 37 prosenttia) kuin aiemmassa tapauksessa (8 prosenttia). Kaikki tiedot, joita komissio on käyttänyt näissä kahdessa asiassa keskimääräisten yksikkömyyntihintojen ja etuyhteydettömille ostajille unionissa suuntautuvan myynnin kannattavuuden määrittämiseksi, perustuvat kaikkiin otokseen valittujen unionin tuottajien myymiin tuotelajeihin. Vastaavalla tavalla komissio on osoittanut näissä kahdessa aineistossa erityisen yhteyden polkumyyntituonnin hintojen alittavuuden ja unionin tuotannonalan hintojen kehityskulun välillä. Samaan tapaan komissio on myös todennut molemmissa tapauksissa yhteyden yhtäältä unionin tuotannonalan hintojen laskun ja toisaalta unionin tuotannonalan kannattavuuden heikkenemisen ja sen markkinaosuuksien pienentymisen välillä. Komissio ei ole esittänyt käsiteltävässä asiassa – kuten ei kyseisessä aiemmassakaan asiassa – erityisiä perusteluja, joiden nojalla olisi voitu poissulkea se vaihtoehto, että huomioimatta jätetyt tuotteet ovat saattaneet olla osallisina huomattavalla osuudella otokseen valittujen unionin tuottajien hintojen laskussa.

416 Tältä osin on muistettava, että unionin yleinen tuomioistuin on antanut ratkaisunsa 24.9.2019 annetussa tuomiossa Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio (T-500/17, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2019:691), johon kantajat vetoavat, tilanteessa, jossa komissio on itse tuonut esille, että tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden muodostaman kokonaisuuden sisällä oli erillisiä segmenttejä. Unionin yleinen tuomioistuin totesi tuossa asiayhteydessä, ettei komission tekemässä hinnan alittavuutta koskevassa tutkimuksessa tehdä eroa niiden segmenttien välillä, jotka se on kuitenkin yksilöinyt. Lisäksi se katsoi, ettei komissio ollut ottanut tutkimuksessaan huomioon tiettyjä otokseen valittujen unionin tuottajien myymiä tuotelajeja, joita vastaavaa tuotua tuotelajia ei ollut. Tässä erityisessä asiayhteydessä unionin yleinen tuomioistuin toteaa mainitun tuomion 74 kohdassa, että ”koska riidanalaisessa asetuksessa ei esitetä tältä osin erityisiä perusteluja, on mahdollista, että kyseiset 17 tuotelajia, joiden osuus on 8 prosenttia mainittujen tuottajien myynnin määrästä ja mahdollisesti enemmänkin niiden arvosta, kun huomioon otetaan segmenttien välinen hinnanvaihtelu, ovat olleet osallisina huomattavalla osuudella otokseen valittujen unionin tuottajien hintojen laskussa”.

417 Tämä tilanne poikkeaa nyt käsiteltävän asian tilanteesta, jossa komissio ei ole todennut tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoiden jakautuvan erilaisiin segmentteihin ja jossa komissio on selvittänyt laajasti näkemystään tästä seikasta ilman, että kantajat ovat pystyneet esittämään todisteita, jotka tekisivät tästä arvioinnista pätemättömän tai asettaisivat sen kyseenalaiseksi.

418 Kantajien näkemyksen mukaan niiden toista vastaväitettä tukevat myös WTO:n valituselimen esittämät päätelmät riita-asiassa ”China – Measures Imposing Anti-Dumping Duties on High-Performance Stainless Steel Seamless Tubes (’HP-SSST’) from Japan’ (WT/DS 454/AB/R and WT/DS 460/AB/R, report of 14 October 2015).

419 Tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan WTO:n hyväksymät tulkinnat Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 3) liitteeseen 1 A sisältyvästä GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdystä sopimuksesta (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus) eivät voi sitoa unionin yleistä tuomioistuinta sen arvioidessa riidanalaisen asetuksen pätevyyttä (ks. vastaavasti tuomio 1.3.2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, 54 kohta).

420 Lisäksi on tuotava esille, että WTO:n valituselin toteaa edellä tämän tuomion 418 kohdassa mainitussa raportissa, että tutkintaviranomaisen oli kotimarkkinahintoihin kohdistuvan polkumyyntituonnin vaikutusten arvioimiseksi objektiivisella tavalla tehtävä dynaaminen arvio hintojen kehityksestä ja suuntauksista tarkastelemalla polkumyyntituonnin hintojen ja samankaltaisen kotimaisen tuotteen hintojen välistä suhdetta tutkimuksen kattaman ajanjakson aikana ottaen huomioon kaikki merkitykselliset todisteet ja tarvittavissa tapauksissa myös kunkin tuotelajin suhteellinen markkinaosuus.

421 Tuo toteamus on kuitenkin sijoitettava asiayhteyteensä. Kyseisessä asiassa oli todettu, että kyseessä olevat tuotteet eli kestävästä ruostumattomasta teräksestä valmistetut saumattomat putket oli erotettava toisistaan eri markkinasegmenteillä, jotka vastasivat erilaisia tuotevalikoimia, joiden korvattavuutta ei ollut osoitettu. Lisäksi Kiinan tutkintaviranomainen oli huomauttanut tutkimuksen aikana, että tutkimuksen kattamalla ajanjaksolla polkumyynnillä tapahtunut tuonti ja kotimarkkinamyynti keskittyivät kestävästä ruostumattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien eri markkinasegmenteille. Vaikka valtaosa kyseisten putkien Kiinan kotimaan tuotannosta vastasi A-laadun tuotteita, polkumyynnillä tapahtuneen A-laadun tuotteen tuonnin markkinaosuus oli itse asiassa ollut 1,45 prosenttia vuonna 2008 ja 0 prosenttia sen jälkeen.

422 WTO:n valituselin katsoi juuri tässä erityisessä asiayhteydessä, että Kiinan tutkintaviranomainen ei olisi voinut tyytyä toteamaan hinnan alittavuuden olemassaoloa maahantuotujen B- ja C-laadun tuotteiden osalta, kuten se oli tehnyt, vaan sen olisi pitänyt ottaa huomioon myös kunkin tuotteen – A-, B- ja C-laadun tuotteen – suhteellinen markkinaosuus.

423 Tilanne on toinen nyt käsiteltävässä asiassa, koska vaikka komissio on tehnyt jaon tuotteiden valvontakoodien perusteella vertailua varten, tarkasteltavana oleva tuote käsittää monia tuotelajeja, jotka ovat edelleen vaihdettavissa keskenään.

424 Sitä paitsi WTO:n valituselin on hyväksynyt tämän menetelmän edellä tämän tuomion 418 kohdassa mainitussa raportissaan, sillä se toteaa kyseisen raportin 5.180 kohdassa, että tutkintaviranomainen ei ollut polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan nojalla velvollinen osoittamaan hinnan alittavuutta jokaisen tutkimuksen kohteena olevan tuotelajin osalta eikä koko sen tuotevalikoiman osalta, josta samankaltainen kotimainen tuote muodostuu.

425 Tässä tilanteessa on katsottava, että hinnan alittavuuden marginaali, jonka vaihteluväli on 31,6–39,2 prosenttia ja joka kattaa 62,6 prosenttia otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä, vaikuttaa käsiteltävässä asiassa riittävältä sen toteamiseksi, että huomattavaa alihinnoittelua esiintyy suhteessa samankaltaisen unionin tuotannonalan tuotteen hintaan perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

426 Edellä esitetyn perusteella toinen väite on hylättävä ja siten toisen kanneperusteen kolmas osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

427 Koska kaikki toisen kanneperusteen yhteydessä esitetyt väitteet on hylätty, tämä kanneperuste on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee kieltäytymistä antamasta tiettyjä tietoja

428 Kantajat arvostelevat komissiota kolmannessa kanneperusteessaan siitä, että tämä kieltäytyi antamasta niille polkumyynnin ja vahingon toteamisen kannalta hyödyllisiä tietoja. Sama arvostelu esitetään myös ensimmäisen kanneperusteen kuudennen osan yhteydessä.

– Kolmannen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

429 Komission mukaan kolmas kanneperuste on jätettävä tutkimatta kaikkien kantajien osalta. Yhtäältä CCCME ei ole perusasetuksessa tarkoitettu osapuoli, jota asia koskee, joten se ei voi vedota kyseisestä asetuksesta johtuvien menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen. Toisaalta CCCME:n jäsenet ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, eivät ole osallistuneet tutkimukseen esittämällä huomautuksia ja pyytämällä saada tutustua ei-luottamukselliseen aineistoon, joten ne eivät voi vedota menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen, joka liittyy tietojen toimittamatta jättämiseen niiden osalta.

430 Tämän oikeudenkäyntiväitteen tutkimiseksi on toisistaan erotettava kolme tilannetta sen mukaan, mikä yhteisö tai yritys on esittänyt kanneperusteen.

431 Ensimmäisessä tutkittavassa tilanteessa on siis kyseessä CCCME:n omissa nimissään esittämä väite.

432 Tältä osin on tuotava esille, että CCCME:llä on menettelyllisiä oikeuksia, joiden osalta se voi hakea suojaa käsiteltävän kanteen yhteydessä, koska se on osallistunut tutkimukseen ja pyytänyt saada itselleen kolmannessa kanneperusteessa tarkoitettuja tietoja.

433 Näin ollen kolmas kanneperuste on tutkittava siltä osin kuin sen esittää CCCME omissa nimissään.

434 Toisessa tutkittavassa tilanteessa kanneperusteen ovat esittäneet CCCME:n jäsenet ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I; ne kyseenalaistavat riidanalaisen asetuksen sillä perusteella, ettei niille ollut annettu tietoja, jotka olivat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta.

435 Tältä osin on tuotava esille, että nämä kaksi ryhmää koostuvat yrityksistä, jotka eivät ole osoittaneet osallistuneensa tutkimukseen tai esittäneensä pyyntöjä kyseisten tietojen saamiseksi.

436 Perusasetuksesta ja erityisesti sen 5 artiklan 10 kohdasta ilmenee, että koska toimielimet eivät kykene yksilöimään kaikkia yrityksiä, joita polkumyynnin vastainen menettely voi koskea, eivätkä siten selvittämään, kenelle luovutettavissa olevat tiedot olisi toimitettava, on osapuolten, joita asia koskee, ilmoittauduttava ja ilmaistava kiinnostuksensa saada tietoa ja osallistua tutkimukseen.

437 Kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, näiden osapuolten on toimittava niin, että toimielimillä on mahdollisuus arvioida ongelmia, joita niille voi aiheutua siitä, että niille toimitetuista tiedoista puuttuu jokin osatekijä, eivätkä ne voi vedota unionin tuomioistuimissa siihen, että tietoa ei ole toimitettu niille, jos ne eivät ole esittäneet tutkimuksen aikana toimielimille minkäänlaista tätä tietoa koskevaa pyyntöä (ks. tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

438 Kolmatta kanneperustetta ei näin ollen voida tutkia CCCME:n jäsenten ja muiden oikeushenkilöiden, joiden nimet luetellaan liitteessä I, osalta siltä osin kuin nämä yritykset pyrkivät saamaan riidanalaisen asetuksen kumottua sillä perusteella, ettei niille ole toimitettu tietoja, jotka olisi pitänyt toimittaa niille.

439 Kolmannessa ja viimeisessä tilanteessa kanneperusteen esittävät CCCME:n jäsenet ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, ja ne väittävät, ettei puolustautumisoikeuksia ole kunnioitettu CCCME:n osalta.

440 Tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen merkitsee subjektiivisten oikeuksien loukkaamista (ks. vastaavasti tuomio 26.10.2010, CNOP ja CCG v. komissio, T-23/09, EU:T:2010:452, 45 kohta), minkä seurauksena asianomaisen henkilön on vedottava siihen itse, eikä muu osapuoli voi siihen vedota (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. komissio, T-62/08, EU:T:2010:268, 186 kohta).

441 On siis katsottava, että kyseisen oikeuskäytännön mukaan muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, eivät voi vedota unionin tuomioistuimissa CCCME:lle tutkimuksen aikana myönnettyjen menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen.

442 Kantajien mukaan unionin oikeudessa annetaan kuitenkin järjestön jäsenille mahdollisuus vedota kyseisen järjestön käyttämien menettelyllisten oikeuksien loukkaamiseen, jos kyseinen järjestö on toiminut niiden nimissä komissiossa tutkimuksen aikana, ja tällöin ne vaativat viime kädessä suojaamaan omia oikeuksiaan, joita kyseinen järjestö on hallinnollisen vaiheen aikana käyttänyt niiden nimissä toimiessaan.

443 Tältä osin on tuotava esille, että oikeuskäytännössä on myönnetty järjestön mahdollisuus käyttää joidenkin jäsentensä menettelyllisiä oikeuksia polkumyynnin vastaisessa menettelyssä (ks. vastaavasti tuomio 19.9.2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry v. komissio, T-228/17, EU:T:2019:619, 36 kohta).

444 Tämän mahdollisuuden edellytykseksi on kuitenkin asetettu samassa oikeuskäytännössä, että yhteisö on ilmaissut tutkimuksen aikana aikomuksensa toimia tiettyjen jäsentensä edustajana, mikä edellyttää, että nämä jäsenet on tuolloin yksilöity ja että yhteisö pystyy osoittamaan saaneensa niiltä valtuutuksen, jonka nojalla se voi käyttää näitä menettelyllisiä oikeuksia niiden nimissä.

445 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että käsiteltävässä asiassa CCCME ei ole esiintynyt komissiossa tällaisena tutkimuksen aikana, vaan se on toiminut päinvastoin koko tutkimuksen ajan koko Kiinan tuotannonalaa edustavana yhteisönä.

446 CCCME onkin todennut väliaikaisesta asetuksesta 15.9.2017 esittämissään huomautuksissa seuraavaa:

”CCCME:n etu vastaa koko Kiinan valurautateollisuuden etua. Tämä etu voi vastata, ja usein näin onkin, tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien etuja, mutta se on niistä erillinen ja ylittää nämä yksilölliset edut. CCCME:n jäsenet eivät ole etenkään pelkästään otokseen valittuja kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, vaan myös sellaisia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, joita ei ole valittu otokseen mutta joihin sovelletaan näin ollen samaa tullia kuin ”liitteessä lueteltuihin muihin yhteistyössä toimineisiin yrityksiin” tai

”kaikkiin muihin yrityksiin”. Sen jäseninä on myös yrityksiä, jotka eivät tässä vaiheessa vie tarkasteltavana olevaa tuotetta Euroopan unioniin (EU) mutta jotka saattaisivat tulevaisuudessa harkita sitä. CCCME:n osallistumisella tähän tutkimukseen pyritään turvaamaan sen jäsenten ja (vientiä harjoittavan) Kiinan valurautateollisuuden yhteinen etu sen jäsenten yksilöllisten etujen sijasta. Kiinalaiset (vientiä harjoittavat) tuottajat vetoavat näihin yksilöllisiin etuihin itse, ja osa niistä osallistuu erikseen tähän menettelyyn.”

447 Oikeuskäytännössä asetettujen vaatimusten ei voida katsoa täyttyvän tässä tilanteessa niin, että järjestön jäsenet voisivat toimia sellaisten menettelyllisten oikeuksien suojaamiseksi, joita CCCME on käyttänyt hallinnollisessa vaiheessa.

448 Kantajat ovat tarjoutuneet istunnossa esittämään valtuutukset, joilla CCCME:n jäsenet ovat pyytäneet kyseistä järjestöä vetoamaan ja antaneet sille luvan vedota niiden nimissä niihin menettelyllisiin oikeuksiin, joita ne saattoivat vaatia.

449 Tätä tarjoutumista näytön esittämiseen on pidettävä kuitenkin tehottomana menettelyn tässä vaiheessa, sillä kyseiset valtuutukset – jos ne olivat olemassa – olisi pitänyt esittää tutkimuksen aikana, jotta komissio olisi voinut myöntää asianomaisille yrityksille menettelylliset oikeudet, joihin ne voisivat vedota.

450 Edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että CCCME voi esittää kolmannen kanneperusteen omissa nimissään koko Kiinan tuotannonalaa edustavana järjestönä ja että väitteet, joita CCCME:n jäsenet ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, ovat tämän kanneperusteen yhteydessä esittäneet, on jätettävä tutkimatta.

– Puolustautumisoikeuksien ja salassapitovelvollisuuden sovittaminen yhteen

451 Asiakysymyksen osalta on tuotava esille, että oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen missä tahansa menettelyssä, jota käydään tiettyä henkilöä vastaan ja joka voi päätyä tälle vastaiseen päätökseen, on unionin oikeuden perustavanlaatuinen periaate, jota on noudatettava, vaikka tästä menettelystä ei olisi annettu mitään määräyksiä (ks. 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

452 Unionin tuomioistuimen mukaan tällä periaatteella on ensiarvoisen tärkeä merkitys polkumyynnin vastaisissa tutkintamenettelyissä (ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

453 Kyseisen periaatteen mukaan asianomaisille yrityksille pitää antaa mahdollisuus hallinnollisen menettelyn aikana esittää tehokkaasti kantansa yhtäältä väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä ja toisaalta niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

454 Tässä yhteydessä unionin toimielinten on toimittava tarvittavalla huolellisuudella pyrkiessään antamaan yrityksille, joita asia koskee, tietoja, jotka ovat tarpeen niiden etujen puolustamisen kannalta, ja valitessaan tarvittaessa viran puolesta asianmukaisia menettelytapoja tällaiseen tiedottamiseen (tuomio 27.6.1991, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, C-49/88, EU:C:1991:276,

17 kohta, ja tuomio 3.10.2000, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 20.3.1985, Timex v. neuvosto ja komissio, 264/82, EU:C:1985:119, 30 kohta).

455 Nämä periaatteet pannaan täytäntöön perusasetuksessa takeet sisältävällä järjestelmällä, jolla on kaksi tavoitetta: yhtäältä sillä pyritään antamaan osapuolille, joita asia koskee, mahdollisuus puolustaa etujaan tehokkaasti ja toisaalta sillä pyritään säilyttämään tutkimuksessa kerättyjen tietojen luottamuksellisuus (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 96 kohta).

456 Seuraavissa kohdissa tarkastellaan näihin kahteen tavoitteeseen liittyviä sääntöjä.

457 Ensimmäisen tavoitteen osalta perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdalla ja 20 artiklalla määritellään menettelylliset takeet, joilla varmistetaan asianomaisten osapuolten tiedonsaantioikeus (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 97 kohta).

458 Perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa säädetään siis, että asianomaiset osapuolet, myös viejät ja niitä edustavat järjestöt, voivat kirjallisesta pyynnöstä tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä ne ole luottamuksellisia ja niitä käytetään tutkimuksessa (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 98 kohta).

459 Perusasetuksen 20 artiklassa säädetään puolestaan kahdesta vaiheesta, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet, myös viejät ja niitä edustavat järjestöt, voivat saada nimenomaisia tietoja olennaisista tosiasioista ja huomioista, joihin polkumyynnin vastaiset toimenpiteet voivat perustua, eli yhtäältä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja toisaalta ennen lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 99 kohta).

460 Toisen tavoitteen osalta perusasetuksessa määritellään säännöt, joita on noudatettava tutkimuksessa kerättyjen tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 103 kohta).

461 Tässä yhteydessä perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan viranomaisten on käsiteltävä luottamuksellisia tietoja luottamuksellisina.

462 Nämä tiedot ovat luottamuksellisia luottamuksellisen luonteensa vuoksi tai siksi, että ne toimittanut henkilö tai yhteisö on nimennyt ne luottamuksellisiksi. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat tiedot, joiden luovuttaminen antaisi merkittävän edun kilpailijalle tai vaikuttaisi huomattavan epäsuotuisasti tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta tiedot on saatu. Toisen ryhmän osalta perusasetuksen 19 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä komissiota, jäsenvaltioita ja niiden edustajia kielletään paljastamasta mitään tietoja, joita on toimittanut henkilö tai yhteisö, joka on pyytänyt käsittelemään ne luottamuksellisena ilman tietojen toimittajan nimenomaista lupaa.

463 Perusasetuksen 19 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaan tietojen paljastamista koskevaa kieltoa sovelletaan myös komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuihin tietoihin sekä unionin ja jäsenvaltioiden viranomaisten sisäisiin asiakirjoihin; ainoita poikkeuksia ovat ne, joiden luovuttamisesta säädetään nimenomaisesti perusasetuksessa.

464 Näiden kahden lainsäädännön mukaisen tavoitteen läpikäynnin jälkeen on tuotava esille, että unionin oikeudessa annetaan ohjeita siitä, miten ne voidaan sovittaa yhteen (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 105 kohta).

465 Joissakin perusasetuksen säännöksissä korostetaan luottamuksellisuuden merkitystä. Edellä tämän tuomion 458 kohdassa esille otetusta kyseisen asetuksen 6 artiklan 7 kohdasta ilmenee, että tutkimuksen kohteena olevan osapuolen toimittaman tiedon luottamuksellinen luonne on esteenä sille, että asianomaiset osapuolet saavat tutustua siihen. Kyseisen asetuksen 20 artiklan 4 kohdassa säädetään lisäksi, että lopulliset tiedot on annettava ”ottaen huomioon tarve suojata luottamuksellisia tietoja” (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 105 kohta).

466 Toisin sanoen oikeuskäytännössä täsmennetään, että luottamuksellisten tietojen kunnioittamista koskevalla velvollisuudella ei saada tehdä tyhjäksi puolustautumisoikeuksien keskeistä sisältöä (ks. vastaavasti tuomio 20.3.1985, Timex v. neuvosto ja komissio, 264/82, EU:C:1985:119, 29 kohta).

467 Näiden kahden tavoitteen yhteensovittamiseksi perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että kun luottamuksellisia tietoja toimitetaan, luottamuksellista käsittelyä pyytävän osapuolen on toimitettava yhteenveto, joka ei ole luottamuksellinen, ja yhteenvedon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta asianomaiset osapuolet voivat kohtuullisesti ymmärtää toimitettujen tietojen sisällön.

468 Samassa tarkoituksessa eli puolustautumisoikeuksien kunnioittamiseksi tilanteessa, jossa luottamuksellisuus on esteenä tietojen luovuttamiselle, perusasetuksen 19 artiklan 4 kohdassa annetaan toimielimille tehtäväksi ilmaista yleisiä tietoja ja varsinkin sellaisia perusteita, joihin perusasetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat.

469 Näiden periaatteiden ja säännösten valossa on tutkittava, onko CCCME:lle annettu mahdollisuus esittää asianmukaisesti näkemyksensä esiin tuotujen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä sekä komission keräämistä todisteista, ja on otettava huomioon, että kun luottamuksellisuuteen liittyvät velvoitteet on sovitettava yhteen asianomaisten osapuolten tiedonsaantioikeuden kanssa, kyseisten toimielinten on arvioitava asianomaisen osapuolen erityistilannetta kyseisten tietojen osalta ja muun muassa asianomaisen osapuolen asemaa tarkastelun kohteena olevilla markkinoilla verrattuna asemaan, joka kyseiset tiedot toimittaneella henkilöllä näillä markkinoilla on (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 199 kohta).

470 Kanneperusteen muodostavat kolme osaa tutkitaan tässä peräjälkeen.

– Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee komission tekemien laskelmien luovutuspyyntöä

471 CCCME arvostelee komissiota ensimmäisessä osassa siitä, ettei tämä ole toimittanut sille yksityiskohtaisia tietoja normaaliarvon laskelmista, polkumyyntimarginaaleista, Kiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutuksista hintoihin, vahingosta eikä vahingon poistavasta tasosta. CCCME:n mukaan komission yksityiskohtaisten laskelmien ja näissä laskelmissa käytettyjen tietojen luovuttaminen osapuolille, joita asia koskee, antaa näille mahdollisuuden esittää puolustuksensa kannalta hyödyllisimmät huomautukset. Nämä osapuolet voivat nimittäin tällöin tarkistaa nimenomaisesti tavan, jolla komissio on käyttänyt näitä tietoja, ja verrata niitä omiin laskelmiinsa, ja näin ne pystyvät erittelemään mahdolliset komission tekemät virheet, joita ei muuten havaittaisi.

472 Komissio ei kiistä sitä, etteivätkö CCCME:n pyytämät laskelmat voisi olla perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olennaisia tosiasioita ja huomioita osapuolille, joita asia koskee, kuten vientiä harjoittaville tuottajille, joihin kyseessä olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet saattavat kohdistua. Komissio katsoo kuitenkin, ettei CCCME:tä voida pitää perusasetuksessa tarkoitettuna osapuolena, jota asia koskee, koska yhteisö itse ei toimi tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajana tai myyjänä. Komission mukaan tiedonantovelvollisuus on suppeampi edustusjärjestöjen kuin osapuolten, joita asia koskee, eli erityisesti vientiä harjoittavien tuottajien kohdalla.

473 Tältä osin on määritettävä alkuun, sisältävätkö laskelmat, joita CCCME on pyytänyt tutustuttavaksi, perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja, kuten komissio on tutkimuksen aikana väittänyt.

474 Normaaliarvoa koskevien laskelmien osalta komissio selittää riidanalaisessa asetuksessa, että kussakin esimerkkitilanteessa on käytetty erilaisia laskentamenetelmiä. Ensimmäisessä huomioon otetussa tilanteessa viety tuotelaji oli samanlainen kuin Intian markkinoilla valmistettu tuotelaji tai siihen verrattavissa; Intian tasavalta valittiin unionin ulkopuoliseksi markkinatalousmaaksi, jota käytettiin viitemaana normaaliarvon laskennassa. Tässä tapauksessa sovellettiin erilaisia menetelmiä sen mukaan, myytiinkö tarkasteltavana olevaa tuotelajia edustavia määriä Intian markkinoilla. Kun tuotelajia myytiin edustavia määriä Intian markkinoilla, mikä koski varsinaisesti yhden intialaisen tuottajan myymää yhtä tuotelajia, komissio käytti näin ollen tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettyjä myyntihintoja. Kun kyseessä olevaa tuotelajia ei myyty edustavia määriä Intian markkinoilla, mikä koski kaikkia muita vietyjen tuotelajien kanssa samanlaisia tai niihin verrattavissa olevia tuotelajeja, komissio erotti tuotelajit vielä sen mukaan, oliko vähintään yksi intialainen tuottaja myynyt tuotelajia ”riittävässä määrin”, minkä kohdalla se käytti tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettyjä myyntihintoja (jäljempänä toinen menetelmä), tai sen mukaan, ettei tuotelajia ollut myyty mutta sitä valmisti vähintään yksi intialainen tuottaja, minkä kohdalla se määritti normaaliarvon valmistuskustannusten perusteella niin, että valmistuskustannuksiin lisättiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä kyseisen intialaisen tuottajan tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutuneesta kotimarkkinamyynnistä saamat voitot (jäljempänä kolmas menetelmä). Toisessa tilanteessa viety tuotelaji ei ollut samanlainen Intian markkinoilla valmistetun tuotelajin kanssa eikä verrattavissa siihen. Tässä tapauksessa komissio käytti normaaliarvoa, joka perustui kaikkien samasta raaka-aineesta (pallografiittivalurauta tai harmaa valurauta) valmistettujen tuotelajien tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutuneeseen intialaisten tuottajien kotimarkkinamyyntiin.

475 Näiden selvitysten perusteella on todettava, että normaaliarvoa koskevat laskelmat, joita CCCME on pyytänyt tutustuttavaksi, koskevat myyntihintoja sekä valmistuskustannuksia; myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja intialaisten tuottajien voittoja tuotelajeittain eriteltyinä.

476 Käsiteltävässä asiassa valmistuskustannusten; myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voittojen kaltaiset tiedot ovat luonteeltaan luottamuksellisia perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, koska – kuten kyseisestä säännöksestä ilmenee – se, että nämä seikat olisivat kolmansien tiedossa, saattaisi liiketoimintaa harjoitettaessa suosia huomattavasti kilpailijaa tai vaikuttaa merkittävän epäsuotuisasti tiedot toimittaneeseen henkilöön (ks. edellä tämän tuomion 462 kohta).

477 Joka tapauksessa on todettava, että koska nämä tiedot sisältyivät komissiolle toimitetun kyselylomakkeen luottamukselliseen versioon, tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet nämä tiedot luottamuksellisina, mikä aiheuttaa viranomaisille, joilla on nämä tiedot tiedossaan, velvollisuuden kunnioittaa tätä luottamuksellisuutta, tai muussa tapauksessa ne rikkovat perusasetuksen 19 artiklan 1 ja 5 kohtaa (ks. edellä tämän tuomion 462 kohta).

478 Sama toteamus pätee myös muihin CCCME:n pyytämiin laskelmiin.

479 Koska polkumyyntimarginaaleja koskevissa laskelmissa on verrattu normaaliarvoa ja otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihintoja, ne koskevat näin ollen hintojen vertailussa mukana olevien intialaisten tuottajien ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien luonteeltaan luottamuksellisia tietoja.

480 Myös vahinkoa koskeviin laskelmiin, tässä yhteydessä myös laskelmaan Kiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutuksista hintoihin, sisältyy luonteeltaan luottamuksellisia tietoja. Yhtäältä hinnan alittavuutta koskevat laskelmat, joiden avulla voidaan arvioida tuonnin vaikutusta tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla, on tehty vertaamalla otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuontihintoja ja otokseen valittujen unionin tuottajien samankaltaisten mallien tai tuotteiden hintoja. Toisaalta unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa arvioitaessa on otettu huomioon tuonnin vaikutus unionin tuotannonalaan. Tältä osin unionin tuotannonalaa koskevia, luonteeltaan luottamuksellisia tietoja eli otokseen valittujen unionin tuottajien tietoja, jotka koskevat hintoja ja hintoihin vaikuttavia tekijöitä, työvoimakustannuksia, varastoja, kannattavuutta, kassavirtoja, investointeja, investointien tuottoa ja pääoman saantia, kerätään ja analysoidaan komission arvioimien mikrotaloudellisten indikaattorien osalta. Sama koskee unionin tuotannonalan tuottajien tietoja, jotka koskevat tuotantoa, tuotantokapasiteettia, kapasiteetin käyttöä, myynnin määrää, markkinaosuutta, kasvua, työllisyyttä ja tuottavuutta, komission arvioimien makrotaloudellisten indikaattorien osalta.

481 Vahingon poistavaa tasoa koskevat laskelmat liittyvät vastaavasti niin ikään luottamuksellisiin tietoihin, siltä osin kuin ne on saatu vertaamalla vientihintoja ja unionin tuotannonalan käyttämiä vastaavia vahinkoa aiheuttamattomia hintoja.

482 Edellä esitetystä tarkastelusta ilmenee siis, että kaikki CCCME:n pyytämät laskelmat ovat luonteeltaan luottamuksellisia niin, että ne on suojattava.

483 On kuitenkin muistettava, että kun tietoja ei voida luovuttaa niiden luottamuksellisen luonteen vuoksi, perusasetuksen 19 artiklan 2–4 kohdassa velvoitetaan yhtäältä asianomaiset osapuolet toimittamaan näistä tiedoista yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen, aina kun tämä on mahdollista, ja toisaalta komissio ilmaisemaan yleisiä tietoja ja erityisesti perusteita, joihin perusasetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat.

484 On siis selvitettävä, onko CCCME saanut sille toimitettujen tietojen perusteella mahdollisuuden esittää puolustuksensa kannalta hyödyllisiä seikkoja oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla.

485 Tässä tarkastelussa on otettava huomioon kaksi seikkaa: yhtäältä CCCME:n käytettävissä konkreettisesti olleet tiedot ja toisaalta CCCME:n asema tutkimuksen aikana (ks. edellä tämän tuomion 469 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö). Näitä seikkoja tarkastellaan seuraavaksi.

486 Ensimmäisestä seikasta on todettava, että normaaliarvoa koskevien laskelmien osalta komissio toimitti CCCME:lle kuvauksen normaaliarvon laskentamenetelmästä, jota sovellettiin sen mukaan, mikä edellä tämän tuomion 474 kohdassa mainituista tilanteista oli kyseessä, sekä erinäisiä tietoja kyseisten laskelmien tuloksesta yhteistyössä toimineiden intialaisten tuottajien ja yhtä lailla myös otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kaupallisesti arkaluonteisten tietojen suojaamiseksi. Komissio ilmoitti sille näin ollen, että kyseinen tulos asettui 3 000–4 000 yuanin (renmimbi) välille ja 8 000–9 000 yuanin välille sen mukaan, mikä tuotelaji oli kyseessä. CCCME:n esitettämän pyynnön perusteella komissio ilmoitti niin ikään lopullisten päätelmiensä 61 kohdassa ja riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 67 perustelukappaleessa, että kolmannen menettelyn yhteydessä lisätty myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittojen yhteenlaskettu määrä oli 1–10 prosenttia harmaasta valuraudasta valmistettujen tuotteiden liikevaihdosta ja 10–20 prosenttia pallografiittivaluraudasta valmistettujen tuotteiden liikevaihdosta.

487 Polkumyyntimarginaalia koskevien laskelmien osalta CCCME on saanut tiedon komission käyttämästä menetelmästä eli siitä, että komissio laski, kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 92 perustelukappaleessa tuodaan esille, otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin vertaamalla samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa vertailumaassa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan. Komissio sai näin tulokseksi polkumyyntimarginaalin tuotelajeittain. Sitten komissio laski kullekin otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle polkumyyntimarginaalin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan myymän tuotelajin perusteella. CCCME:lle ilmoitettiin, että näiden laskelmien tulokseksi saadut polkumyyntimarginaalit olivat 15,5–38,1 prosenttia.

488 Hinnan alittavuutta koskevien laskelmien osalta CCCME sai tietää, kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 127 ja 128 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio oli määrittänyt hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla otokseen valittujen kolmen unionin tuottajan etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oli oikaistu ”noudettuna lähettäjältä -tasolle”, sekä vastaavia otokseen valituilta viideltä kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitettuja tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä hintoja, jotka on määritetty kustannukset-vakuutukset-rahti-hintojen (CIF) perusteella ja oikaistu asianmukaisesti tullien huomioon ottamiseksi (1,7 prosentin tulli harmaasta valuraudasta valmistetuilla tuotteilla ja 2,7 prosentin tulli pallografiittivaluraudasta valmistetuilla tuotteilla). Komissio lisäsi, että hintavertailu oli tehty tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta

sen jälkeen, kun tarvittavat oikaisut oli tehty ja alennukset ja hyvitykset vähennetty. Tämän vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen kolmen unionin tuottajan liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana, ja siitä ilmeni, että hinnan alittavuuden marginaalit olivat 35,4–42,7 prosenttia, joita oikaistiin myöhemmin, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 122 perustelukappaleesta ilmenee.

489 Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioimiseksi tehtävän mikro- ja makrotaloudellisten indikaattoreiden tarkastelun taustalla olevista laskelmista CCCME:lle annettiin indikaattorikohtaiset ja vuosittain jaotellut kokonaistiedot, jotka toistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 137–166 perustelukappaleessa.

490 Vahingon poistavaa tasoa koskevan laskelman osalta CCCME:lle ilmoitettiin, että sen voiton määrittämiseksi, jonka unionin tuotannonala voisi tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa kohtuudella saavuttaa, komissio oli ottanut huomioon etuyhteydettömässä myynnissä saadut voitot. Tavoitevoitoksi asetettiin väliaikaisesti 5,3 prosenttia etuyhteydettömästä myynnistä vuonna 2013 saatujen voittojen mukaisesti. Komissio täsmensi tältä osin, että koska polkumyyntituonti oli kasvanut huomattavasti vuonna 2014, jonka jälkeen se vakiintui, komissio katsoi vuoden 2013 voittotason olevan sellainen, joka voitaisiin kohtuudella saavuttaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tämän jälkeen komissio määritti vahingon korjaavan tason vertaamalla hinnan alittavuutta koskevassa laskelmassa määritettyä otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa, jota oikaistiin asianmukaisesti tuontikustannusten ja tullien huomion ottamiseksi, ja otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettua keskimääräistä vahinkoa aiheuttamatonta hintaa. Vertailun perusteella tulokseksi mahdollisesti saatu hinnanero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta. Näiden laskelmien tulokseksi saatu prosenttiosuus asettui vaihteluvälille 70,7–80,7 prosenttia.

491 Toisesta seikasta, joka on otettava huomioon sen selvittämiseksi, onko CCCME:lle toimitettu tiedot, jotka se tarvitsi käyttääkseen puolustautumisoikeuksiaan, on muistutettava, että kyseinen yhteisö ei ole otokseen kuuluva vientiä harjoittava tuottaja. Se ei siis ole niiden toimijoiden tilanteessa, joiden yksilöllisiä tietoja, jotka nämä toimijat ovat itse toimittaneet komissiolle, komissio on käyttänyt laskelmissaan perusasetuksessa edellytettyjen toteamusten tekemiseksi. Komissio on toimittanut tekemänsä laskelmat kullekin näistä toimijoista niitä itseään koskevilta osin, ja osa näistä laskelmista koskee näiden toimijoiden omia tietoja, joista ei aiheudu niiden kohdalla luottamuksellisuuteen liittyviä ongelmia, ja osa niistä koskee intialaisten tuottajien tai unionin tuottajien luonteeltaan luottamuksellisia tietoja. Niiden tilanteessa nämä selitykset antavat niille komission antamien selitysten ohella mahdollisuuden ymmärtää itselleen kuuluvat oikeudet, ja näiden selitysten on oltava mahdollisimman yksityiskohtaiset ja täsmälliset, jotta nämä toimijat voivat tarvittaessa riitauttaa komission tekemät valinnat.

492 Kuten edellä tämän tuomion 58 kohdassa todetaan, CCCME:n asema oli tutkimuksen aikana perusasetuksessa tarkoitettu osapuoli, jota asia koskee. Tutkimuksen yhteydessä se toimi sen esittelyn mukaisesti, jonka se itse oli menettelyn alkaessa antanut, kaikkia tarkastelun kohteena olevalla alalla Kiinan kansantasavallassa toimivia kiinalaisia tuottajia eli erittäin monia yrityksiä edustavana järjestönä. Tämän perusteella se ei voi vaatia koottavaksi kaikkia tietoja, jotka koskevat muutamia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, ilman viimeksi mainittujen lupaa. Se ei voi myöskään vaatia tutustuttavakseen intialaisten tuottajien ja unionin tuottajien luottamuksellisia tietoja; näiden tuottajien päätös toimia yhteistyössä tutkimuksessa riippuu

erityisesti niille annettavista luottamuksellisuutta koskevista takeista. Jos CCCME:lle annettaisiin niin laaja tutustumisoikeus kuin se on itse vaatinut, eivät unionin toimielimille perusasetuksen nojalla kuuluvat luottamuksellisuuden säilyttämistä koskevat vaatimukset täyttyisi.

493 Tästä seuraa, että käsiteltävässä asiassa komissio saattoi, kuten se on tehnyt, toimittaa CCCME:lle tietoja, jotka olivat täsmällisiä mutta samalla aggregoituja, salassapitovelvollisuuden noudattamiseksi suorittamiensa laskelmien osalta.

494 Muilta osin on todettava, että komissio muutti CCCME:n esittämien huomautusten perusteella normaaliarvon laskentamenetelmää, erityisesti toista ja kolmatta menetelmää eli menetelmää, jota sovelletaan, kun viety tuotelaji on samanlainen tai verrattavissa Intian markkinoilla pienissä määrin valmistetun ja myydyn tuotelajin kanssa, ja menetelmää, jota sovelletaan, kun tuotelajia ei myydä mutta ainakin yksi otokseen kuuluva intialainen tuottaja valmistaa sitä. Komissio määritti normaaliarvon lopulta kyseisten myyjien käyttämien myyntihintojen perusteella (toinen menetelmä), kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 66 perustelukappaleessa selitetään, ja valmistuskustannusten perusteella, kun näihin valmistuskustannuksiin oli lisätty myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä kyseisen intialaisen tuottajan tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutuneesta kotimarkkinamyynnistä saadut voitot (kolmas menetelmä), kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 67 perustelukappaleessa selitetään, sen sijaan että se olisi käyttänyt aiempaan tapaan normaaliarvoa, joka määritetään kunkin intialaisen tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisten tuotantokustannusten perusteella. CCCME pystyi riitauttamaan myös tällä kolmannella menetelmällä lasketun normaaliarvon ja tarkemmin sanottuna myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä yhden ainoan intialaisen tuottajan voittojen huomioon ottamisen, vaikkakin CCCME:n esittämät väitteet hylättiin, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 70–72 perustelukappaleesta ilmenee.

495 Näin ollen on katsottava, että komissio saattoi käsiteltävässä asiassa pätevällä tavalla evätä Kiinan tuotannonalaa edustavana järjestönä toimineelta CCCME:ltä oikeuden tutustua normaaliarvoa, polkumyyntimarginaaleja, Kiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutuksia hintoihin, vahinkoa ja vahingon poistavaa tasoa koskevien laskelmien yksityiskohtiin, joita CCCME oli pyytänyt tutkimuksen aikana; että CCCME:llä oli sille toimitettujen, edellä tämän tuomion 486–490 kohdassa lueteltujen tietojen ansiosta käytettävissään Kiinan tuotannonalaa edustavana järjestönä olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella komissio aikoi suositella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista, ja että komissio antoi CCCME:lle mahdollisuuden esittää asianmukaisesti näkemyksensä tästä seikasta säilyttäen samalla kyseisten tietojen luottamuksellisuuden.

496 CCCME vetoaa tätä näkemystä vastaan kahteen tuomioon.

497 Ensinnäkin CCCME vetoaa 30.6.2016 annettuun tuomioon Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378), jossa unionin yleinen tuomioistuin katsoi CCCME:n mukaan komission loukanneen kantajan puolustautumisoikeuksia, kun se oli kieltäytynyt ilmoittamasta kantajalle yksityiskohtaisia tietoja normaaliarvoa koskevista laskelmista tuotelajeittain sekä näiden laskelmien tulosta.

498 Tältä osin on todettava, että 30.6.2016 annetun tuomion Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378), johon CCCME vetoaa, taustalla olevan asian tosiseikat eroavat käsiteltävän asian tosiseikoista. Yhtäältä ensin mainittu asia koski yhtä otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa, ei CCCME:n kaltaista koko tuotannonalaa edustavaa järjestöä, jonka tilanne on toinen kuin tällaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla edellä tämän tuomion

491 ja 492 kohdassa esitetyistä syistä. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin määräsi kyseisessä asiassa kumoamisen joka tapauksessa erityisessä asiayhteydessä, jossa vertailumaan tuottaja, jonka tiedot oli otettu huomioon kyseisissä laskelmissa, oli antanut luvan laskelmien taustalla olleiden tietojensa luovuttamiseen. Kuten komissio toteaa, unionin yleinen tuomioistuin tuomitsi siis 30.6.2016 antamassaan tuomiossa Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) sen, että komissio kieltäytyi, vaikka tiedot antanut toimija oli suostunut tietojen luovuttamiseen, ja katsoi, että toimielin saattoi hyväksyä sen, mitä toimija oli hyväksynyt. Käsiteltävässä asiassa ei ole kyse tällaisesta tilanteesta, sillä etenkään intialaiset tuottajat eivät ole antaneet suostumustaan tietojensa luovuttamiseen tällä tavoin.

499 Toiseksi CCCME vetoaa 1.6.2017 annettuun tuomioon Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372), jossa unionin yleinen tuomioistuin kumosi riitautetun asetuksen sillä perusteella, että komissio oli kieltäytynyt antamasta tietoja normaaliarvoa koskevasta laskelmasta ja erityisesti tarkasteltavana olleen tuotteen osalta käytettyjen hintojen lähteestä sekä hintojen vertailuun vaikuttavista tekijöistä.

500 Tältä osin on korostettava jälleen, että käsiteltävä asia eroaa 1.6.2017 annetun tuomion Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372) taustalla olevasta asiasta. Viimeksi mainitussa oli nimittäin jälleen kyseessä tutkimuksen kohteena olleen vientiä harjoittavan tuottajan tilanne, joka poikkeaa koko tuotannonalaa edustavan järjestön tilanteesta. Kyseisen tuomion ulottuvuus ei ole myöskään niin laaja kuin CCCME väittää. Ensinnäkin unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumoamisesta koski kieltäytymistä toimittamasta normaaliarvon laskentaa koskevia erityisiä tietoja eli (tutkimuksen kohteena olleen) DL-viinihapon hinnan ja (vertailumaan tuotteeksi otetun) L+-viinihapon hinnan välistä eroa, eikä kyseisessä tuomiossa ollut kyse varsinaisten hintojen toimittamisesta. Kumoamista perusteltiin sitten sillä, ettei komissiolla ollut pätevää perustetta kieltäytyä antamasta näitä erityisiä tietoja. Komissio ei nimittäin ollut perustellut kieltäytymistään hallinnollisen menettelyn aikana. Komissio selitti unionin yleisessä tuomioistuimessa, ettei pyydettyjä tietoja voitu toimittaa lopulta luottamuksellisuuteen liittyvistä syistä. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan tällaista selitystä ei voitu kuitenkaan esittää ensimmäisen kerran vasta unionin yleisessä tuomioistuimessa. Se olisi pitänyt esittää kantajalle hallinnollisen menettelyn aikana. Edellä mainitusta tuomiosta ilmenee siis, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole sulkenut pois sitä mahdollisuutta, että komissio olisi voinut estää kantajaa tutustumasta kyseisiin tietoihin, jos se olisi perustellut hallinnollisen menettelyn aikana asianmukaisesti, miksi se kieltäytyi antamasta tietoja.

501 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei CCCME voi saada tutustua Kiinan tuotannonalaa edustavana järjestönä normaaliarvoa, polkumyyntimarginaaleja, Kiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutusta hintoihin, vahinkoa ja vahingon poistavaa tasoa koskeviin yksityiskohtaisiin laskelmiin, sillä niihin liittyy luonteeltaan luottamuksellisia tietoja. Käsiteltävän asian olosuhteista ilmenee, että tiedot, jotka kyseinen yhteisö on saanut olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella komissio suunnitteli lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista, antoivat sille mahdollisuuden puolustaa asianmukaisesti etujaan Kiinan tuotannonalaa edustavana järjestönä.

502 CCCME pyysi tutkimuksen aikana, että sen asianajajat voisivat tutustua edellä mainittuihin tietoihin niin, että heillä olisi velvollisuus noudattaa näihin tietoihin liittyvää luottamuksellisuutta.

503 Tältä osin on tuotava esille, ettei tällaisesta menettelytavasta säädetä perusasetuksessa, vaikka siinä säädetään täsmällisesti siitä, mitä toimielinten ja osapuolten, joilla on kyseisiä tietoja hallussaan, on tehtävä silloin, kun nämä tiedot ovat luottamuksellisia, kuten edellä tämän tuomion

467 ja 468 kohdassa tuodaan esille. Koska toimielimet ja osapuolet, joita asia koskee, ovat noudattaneet niille tässä yhteydessä asetettuja vaatimuksia, ei komission päätöstä, jolla se kieltäytyi antamasta tietoja, ole aihetta kumota.

504 Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa on siis hylättävä.

– Kolmannen kanneperusteen toinen osa, joka koskee pyyntöä toimittaa laskelmat aggregoituina

505 CCCME väittää toisessa osassa, joka on toissijainen ensimmäinen osaan nähden, että komission olisi pitänyt toimittaa ensimmäisessä osassa tarkoitetut laskelmat vähintäänkin aggregoituina erityisesti yhtäältä normaaliarvoa, Kiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutusta hintoihin ja vahingon poistavaa tasoa koskevien laskelmien osalta ja toisaalta makrotaloudellisiin indikaattoreihin liittyvien arvioiden osalta.

506 Komissio vaatii, että tämä kanneperusteen osa hylätään.

507 Tältä osin on tuotava ensinnäkin esille, että luottamuksellisten tietojen esittäminen aggregoituina ei välttämättä poista niiden luottamuksellisuutta. Näin on käsiteltävässä asiassa erityisesti normaaliarvoa koskevien laskelmien kohdalla. Komissio esittää tältä osin perustellusti, että koska se oli käyttänyt tiettyjen tuotelajien osalta yhden ainoan intialaisen tuottajan tietoja ja koska toisten tuotelajien osalta tiedot koskivat enintään kahta tai kolmea intialaista tuottajaa, tietojen aggregoinnilla ei voitu taata riittävällä tavalla sitä, ettei kyseisten tuottajien yksilöllisiä tietoja ollut mahdollista eritellä. Näin on myös niiden makrotaloudellisiin indikaattoreihin liittyvien arvioiden osalta, joita valituksen tekijät ovat esittäneet muiden tuottajien tilanteesta. Unionin yleinen tuomioistuin on jo todennut vastaavasti, että asianomaisten unionin tuottajien arvioitua tuotantoa, jonka perusteella komissio laski kulutuksen, oli pidetty perustellusti luottamuksellisena tietona, koska se perustui valituksen tekijöiden markkinatuntemukseen. Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut näin ollen, että komissio oli toiminut perusasetuksen mukaisesti toimittaessaan ainoastaan kokonaistuotannon määrän (tuomio 25.10.2011, CHEMK ja KF v. neuvosto, T-190/08, EU:T:2011:618, 231 kohta).

508 Toiseksi on korostettava, kuten komissio on todennut, että tutkimusta varten tehdyt laskelmat ja perusasetuksessa edellytetyt määritykset eivät johda siihen, että komissiolla olisi kaikissa tapauksissa käytettävissään aggregoidut tulokset kaikista asianomaisista tuottajista.

509 Komissio on tuonut esille riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 24 perustelukappaleessa, että CCCME:n pyytämiä hinnan alittavuutta koskevia aggregoituja laskelmia ei ollut olemassa, sillä hinnan alittavuus oli laskettu ainoastaan tuotelajeittain jokaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Jokainen otokseen valittu kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja oli siis saanut hinnan alittavuutta koskevat laskelmat jokaisen viemänsä tuotelajin osalta.

510 Komissio voi tosin joutua laatimaan asiakirjan asianosaisen puolustautumisoikeuksien takaamiseksi (ks. analogisesti tuomio 27.11.2019, Izuzquiza ja Semsrott v. Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

511 Tätä velvollisuutta ei voida kuitenkaan laajentaa käsiteltävässä asiassa komission velvollisuudeksi laatia CCCME:n kaltaiselle asianosaiselle eli Kiinan tuotannonalaa edustavalla järjestölle asiakirja, jotta tämän käytettävissä olisivat kaikki tiedot, joiden perusteella kaupan suojatoimenpiteitä suunniteltiin, tai muussa tapauksessa komissiolle asetetaan vaatimuksia, jotka ylittävät

perusasetuksessa säädetyt vaatimukset, jotka koskevat tietojen luottamuksellisuuden kunnioittamisesta huolehtimista siten, että asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeudet turvataan.

512 Tältä osin on tuotava esille, että CCCME:n pyytämien tietojen määrä on käsiteltävässä asiassa niin suuri, että komission toiminta ja tutkimus saattaisivat estyä, jos sen pitäisi toimittaa kaikki kyseiset tiedot pelkästään kyseisen järjestön tarpeisiin sovitetussa muodossa. Tältä osin on muistutettava, että polkumyynnin vastaisen menettelyn eri vaiheet rajautuvat tiukkoihin määräaikoihin. Perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa asetetaan tutkimusten tekemiselle 15 kuukauden kokonaisaika. Kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että väliaikaiset tullit on otettava käyttöön viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua menettelyn aloittamisesta, ja 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti ehdotus lopullisten tullien käyttöön ottamisesta on tehtävä viimeistään kuukausi ennen väliaikaisten tullien voimassaolon päättymistä.

513 Niiden väitteiden perusteella, joita CCCME esittää toisen osan tueksi, ei siis voida muuttaa päätelmää, johon unionin yleinen tuomioistuin on päätynyt ensimmäisen osan yhteydessä ja jonka mukaan CCCME:llä on ollut käsiteltävässä asiassa käytettävissään olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella komissio suunnitteli lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista, ja siten kyseinen yhteisö on voinut puolustaa asianmukaisesti etujaan Kiinan tuotannonalaa edustavana järjestönä.

514 Kolmannen kanneperusteen toinen osa on siis hylättävä.

– *Kolmannen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee muita CCCME:n pyytämiä tietoja*

515 Kolmannessa osassa, jonka komissio on riitauttanut, CCCME luettelee kolmen tyyppisiä tietoja, joita se pitää tärkeinä ja joita komissio ei ole sen mukaan lainvastaisesti antanut sille tutustuttavaksi.

516 Ensimmäisessä väitteessään CCCME arvostelee komissiota siitä, ettei tämä toimittanut sille tuontituotteisiin verrattujen, intialaisten ja unionin tuottajien tuotteiden osalta mitään muita tietoja kuin tuotteen valvontakoodiin sisältyvät ominaispiirteet. CCCME väittää, että tämä tilanne esti sitä selvittämästä, olivatko oikaisut tarpeen hintojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Kantajat esittävät nämä väitteet myös neljännen kanneperusteen toisen osan yhteydessä.

517 CCCME vetoaa tämän väitteen tueksi WTO:n valituselimen raporttiin riita-asiassa ”European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China” (WT/DS 397/AB/RW, report of 18 January 2016).

518 WTO:n valituselin totesi kyseisessä asiassa, että ”polkumyyntitutkimuksessa, jossa on mukana vertailumaan tuottaja, myös tutkimuksen kohteena oleville viejille [oli] ilmoitettava ”yksittäisistä tuotteista, joiden osalta normaaliarvo [oli] määritetty”, tai muussa tapauksessa nämä eivät [voisi] ”vaatia tarpeellisiksi katsomiaan oikaisuja””. Mainitussa asiassa valituselimen kanta perustui siihen seikkaan, että tämän tyyppisessä tutkimuksessa normaaliarvoa koskevat tiedot saatiin ulkopuolisesta lähteestä eli vertailumaan tuottajalta. Koska tutkimuksen kohteena olevilla viejillä ei ollut oikeutta tutustua näihin tietoihin, ne eivät tienneet, saattoivatko ne pyytää oikaisuja vientituotteiden ja vertailumaan tuottajan kotimarkkinoillaan myymien tuotteiden hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi. Valituselimen mukaan näille

tuottajille ei ole riittävää ilmoittaa liiketapahtumien vertailun perusteena käytettyjä ”tuoteryhmiä” ilmoittamalla tuotteiden valvontakoodit. Niille olisi annettava kaikki tiedot hintojen vertailussa käytettyjen vertailumaan tuottajien tuotteiden ominaispiirteistä.

519 Kuten edellä tämän tuomion 419 kohdassa muistutetaan, tältä osin on todettava, että oikeuskäytännön mukaan WTO:n hyväksymän polkumyynnin vastaisen sopimuksen tulkinnat eivät voi sitoa unionin yleistä tuomioistuinta sen arvioidessa riidanalaisen asetuksen pätevyyttä (ks. vastaavasti tuomio 1.3.2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, 54 kohta).

520 Sitä paitsi CCCME:n esittämää tulkintaa ei voida käyttää käsiteltävässä asiassa esille nousseisiin kysymyksiin vastaamiseksi.

521 CCCME:n mainitsema asia koskee nimittäin vientiä harjoittavia tuottajia, joiden tiedot on otettu huomioon polkumyyntimarginaalin laskennassa. CCCME:n mainitsemassa raportissa WTO:n valituselin toteaa perustellakseen tuotemalleja koskevien tietojen toimittamista vertailumaamenetelmää sovellettaessa, että ”tavallisessa” polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään yleensä kyseessä olevan viejän kotimarkkinamyynnin perusteella. WTO:n valituselimen mukaan voitiin siis odottaa, että tutkimuksen kohteena olevalla viejällä on tarvittavat tiedot omista tuotteistaan, joita on käytetty sekä vientihinnan että normaaliarvon määrittämisessä.

522 Jos siis vientiä harjoittavalle tuottajalle, jonka tiedot komissio tutkii polkumyyntimarginaalin laskemiseksi, ilmoitetaan vertailumaan tuotteiden ominaispiirteet, se pystyy tarkistamaan kaikki tekijät tuntiessaan, ovatko viimeksi mainitut tuotteet verrattavissa tuotteisiin, joita se itse on vienyt unioniin.

523 Tilanne on kuitenkin toinen käsiteltävässä asiassa, sillä tuotteiden ominaispiirteitä koskevien tietojen saamista tutustuttavaksi on pyytänyt CCCME, joka toimii koko Kiinan tuotannonalaa edustavana järjestönä, kuten edellä tämän tuomion 445 ja 446 kohdassa on jo todettu.

524 Vaikka tuotteiden ominaispiirteitä koskevat tiedot paljastettaisiin sille, nämä tiedot eivät antaisi sille mahdollisuutta verrata kyseessä olevia tuotteita asianmukaisesti, koska lähtökohtaisesti sen käytettävissä ei ole otokseen kuuluvien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinoille saattamia tuotemalleja, joita on verrattu intialaisiin tuotteisiin.

525 Ei siis ole osoitettu, että CCCME olisi voinut vertailumaan tuottajien tuotteiden ominaispiirteitä koskevien tietojen luovuttamisen ansiosta varmistaa puolustautumisoikeutensa paremmin.

526 Kuten komissio on tuonut tutkimuksen aikana esille, nämä tiedot ovat joka tapauksessa luottamuksellisia. Edellä erityisesti tämän tuomion 501 kohdassa mainittujen seikkojen perusteella on näin ollen katsottava, että CCCME:n kaltaisen koko tuotannonalaa edustavan järjestön käytettävissä on olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella toimenpiteitä suunnitellaan, ja se voi siten esittää asianmukaisesti näkemyksensä, kun se saa käyttöönsä perusasetuksessa edellytetyissä laskelmissa verratut tuotelajit (tuotteiden valvontakoodit).

527 Sama päätelmä pätee niiden unionin tuotannonalan tuotteiden ominaispiirteiden ilmoittamiseen, joiden hintoja verrataan kiinalaisten tuotteiden hintoihin hinnan alittavuuden laskemiseksi, joten ensimmäinen väite on hylättävä.

528 Toisessa väitteessään CCCME katsoo, että komission olisi pitänyt toimittaa sille laskelmat Kiinan kansantasavallasta, Intian tasavallasta ja muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin määrästä sekä lähdeasiakirjat.

529 Asiakirja-aineistosta ilmenee tältä osin, että CCCME:lle oli ilmoitettu polkumyynnin vastaisen menettelyn aikana komission käyttämästä tuonnin määrän laskentamenetelmästä. Sen tiedossa olivat erityisesti Kiinan kansantasavallasta, Intian tasavallasta ja muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin osalta entisiin alanimikkeisiin, joita käytettiin ennen yleisen CN-koodin ex 7325 10 00 käyttöönottoa vuonna 2014, kirjatut prosenttimäärät, CN-koodista ex 7325 99 10 vähennettävä kiinteä määrä Kiinan kansantasavallasta, Intian tasavallasta ja kolmansista maista peräisin olevan tuonnin laskemiseksi sekä tuonnin kokonaismäärästä vähennettävä prosenttiosuus koururitilöiden pois jättämiseksi. Lisäksi, koska näiden tuontien selvittämiseksi käytetyt tiedot oli otettu Eurostatin toimittamista tilastoista, jotka ovat saatavilla julkisessa Comext-tietokannasta, CCCME:llä oli käytettävissään kaikki tiedot, jotka olivat hyödyksi niiden komission laskelmien toistamiseksi, joiden toimittamista se oli pyytänyt. Näin ollen komission ei voida todeta rikkoneen perusasetusta tässä kohti.

530 On totta, että 30.6.2016 annetun tuomion Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) 207 kohdassa, johon CCCME vetoaa, unionin yleinen tuomioistuin on katsonut puolustautumisoikeuksia loukatun tuoden esille, että jos kantaja olisi saanut tuossa tapauksessa komission suorittamat laskelmat, se olisi saanut huomattavasti lisätietoa, jonka perusteella se olisi voinut esittää asiaankuuluvampia huomautuksia kuin sen jo esittämät.

531 Asia, joka on 30.6.2016 annetun tuomion Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) taustalla, eroaa kuitenkin nyt käsiteltävästä asiasta kahden merkittävän seikan osalta.

532 Ensinnäkin kantajan käytettävissä olleet tiedot olivat huomattavasti vähäisemmät kuin nyt käsiteltävässä asiassa. Kyseisessä 30.6.2016 annetussa tuomiossa Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) kantajalla oli vain yleinen tieto menetelmästä, jota oli käytetty niiden tuotelajien normaaliarvon laskemiseksi, joilla ei ollut vastaavuutta. Kantaja ei tiennyt, mitä markkinoita ja mitä viitehintoja komissio oli käyttänyt laskeakseen kyseisten tuotelajien normaaliarvoon näiden tuotelajien ja vastaavien tuotelajien fyysisissä ominaisuuksissa olevien erojen perusteella tarvittavan oikaisun markkina-arvon. Tuossa tilanteessa unionin yleinen tuomioistuin huomautti, että jos kantajalla olisi ollut käytettävissään normaaliarvon laskelmat tuotelajeittain, se olisi pystynyt vertaamaan komission tuloksia omiin tuloksiinsa, jotka oli saatu eri menetelmää käyttäen. Nämä seikat poikkeavat nyt käsiteltävästä asiasta, jossa CCCME:llä oli tieto komission käyttämästä laskentamenetelmästä, kuten edellä tämän tuomion 529 kohdassa tuodaan esille.

533 Samoin määräaika, joka osapuolilla oli käytettävissään laskelmiensa tekemiseksi, on ollut hyvin erilainen käsiteltävänä olleiden asiakirjojen määrän suhteen. Kantajalla oli 30.6.2016 annetussa tuomiossa Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) hyvin vähän aikaa (seitsemän päivää) toisintaa komission laskelmat, jotka olivat hyvin laajat, sillä ne koskivat 1 645:tä tuotelajia. Käsiteltävässä asiassa suoritettavina olevat laskelmat olivat suppeammat ja CCCME oli saanut tarvittavat tiedot tuonnin laskemisessa käytetystä menetelmästä viimeistään silloin, kun väliaikainen asetus hyväksyttiin, sillä väliaikaisessa asetuksessa viitataan valitukseen, jossa täsmennetään muutamia arvioita ja johon CCCME oli saanut jo tutustua.

534 Näistä syistä toinen väite on hylättävä.

535 Kolmannessa väitteessään CCCME riitauttaa sen, että komissio kieltäytyi jakamasta kunkin unionille aiheutuneen vahingon määrittämisessä käytetyn makrotaloudellisen indikaattorin osalta kerättyjä numerotietoja kahteen ryhmään sen mukaan, perustuivatko ne todellisiin tietoihin vai arvioihin, jotta nämä arviot olisi voitu toimittaa sille aggregoituina.

536 Tältä osin on tuotava esille, että CCCME on voinut tutustua tutkimuksen aikana jokaisen komission huomioon ottaman makrotaloudellisen indikaattorin osalta vuosikohtaisiin aggregoituihin numerotietoihin, jotka koskivat koko unionin tuotannonalaa. Kuten ensimmäisen kanneperusteen toisessa osassa tuodaan esille, nämä aggregoidut numerotiedot perustuvat valituksen tekijöiden ja otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamien tietojen ja valituksen tekijöiden muiden tuottajien osalta tekemien arvioiden kokoelmaan.

537 CCCME:n mukaan sen puolustautumisoikeuksia loukattiin, kun komissio kieltäytyi erottelemasta tulokseksi saaduista numerotiedoista yhtäältä ne, jotka perustuivat todellisiin tietoihin, ja toisaalta ne, jotka perustuivat arvioihin.

538 Tältä osin on tuotava esille, ettei komissio ole velvollinen, kuten se on ilmoittanut, tekemään tällaista erottelua unionille aiheutunutta vahinkoa arvioidessaan, sillä vahinko arvioidaan koko unionin tuotannonalan osalta. Kuten edellä tämän tuomion 510 kohdassa tuodaan kuitenkin esille, komissio voi olla velvollinen laatimaan asiakirjan, kun asianomaisen osapuolen puolustautumisoikeuksien takaaminen polkumyyntitutkimuksen yhteydessä sitä edellyttää, ja oikeuskäytännön mukaan komission on toimitettava asianomaisten osapuolten etujen puolustamisen kannalta kaikki hyödylliset tiedot siltä osin kuin tämä on mahdollista liikesalaisuutta kunnioittaen valitsemalla tarvittaessa viran puolesta asianmukaiset menettelytavat tällaiseen ilmoittamiseen (ks. vastaavasti tuomio 20.3.1985, Timex v. neuvosto ja komissio, 264/82, EU:C:1985:119, 30 kohta).

539 Käsiteltävässä asiassa on kuitenkin tuotava esille, että yhtäältä otokseen valittujen tuottajien ja muiden valituksen tekijöiden todelliset tiedot ja toisaalta muiden tuottajien osalta tehdyt arviot ovat myös aggregoituina luonteeltaan luottamuksellisia.

540 Vastaavasti, kuten edellä tämän tuomion 507 kohdassa tuodaan esille, unionin yleinen tuomioistuin katsoi 25.10.2011 antamassaan tuomiossa CHEMK ja KF v. neuvosto (T-190/08, EU:T:2011:618, 231 kohta), että asianomaisten unionin tuottajien arvioitua tuotantoa, jonka perusteella komissio teki kulutusta koskevan laskelman, oli pidetty perustellusti luottamuksellisena, koska se perustui valituksen tekijöiden markkinatuntemukseen. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi näin ollen, että komissio oli toiminut perusasetuksen mukaisesti, kun se oli toimittanut ainoastaan kokonaistuotantoa koskevan numerotiedon.

541 Kun kyseessä on käsiteltävän asian tavoin unionin tuotannonalan osan kaupallisesti arkaluonteisia tietoja koskeva pyyntö, jonka on esittänyt alalla toimivia kaikkia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia edustava järjestö, joka edustaa myös niitä, jotka alkavat tuoda kyseisiä tuotteita unioniin tulevaisuudessa, kuten edellä tämän tuomion 445 ja 446 kohdassa tuodaan esille, on todettava, että kyseisen järjestön etujen puolustamisen kannalta on riittävää, että järjestö on saanut tietoonsa koko unionin tuotannonalaa koskevat aggregoidut numerotiedot kunkin komission huomioon ottaman makrotaloudellisen indikaattorin osalta.

542 Kolmas osa on siis hylättävä, ja siten koko kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee polkumyyntimarginaalin laskemisessa ja vahingon arvioinnissa käytettyjen hintojen vertailukelpoisuutta

543 Neljännessä kanneperusteessa on kolme osaa, jotka komissio kiistää.

– Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee valvontakoodikohtaista menetelmää

544 Kantajat riitauttavat ensimmäisessä osassa sen, että komissio on niiden mukaan pelkistänyt tutkimuksen aikana polkumyyntimarginaalin laskemisessa ja vahingon arvioinnissa käytettyihin tuotteen valvontakoodeihin liitettyjä ominaispiirteitä.

545 Tältä osin on muistutettava alkuun, että tuotteen valvontakoodeja käytetään polkumyyntitutkimuksissa eri tuotelajien välisen vastaavuuden toteamiseksi. Tutkimuksen aikana yrityksiä, joihin otetaan yhteyttä, kehotetaan luokittelemaan tuotteensa kyseisiä koodeja vastaaviin ryhmiin. Koodeihin liitettyjen ominaispiirteiden tarkoituksena on kuvata asianomaisia tuotteita.

546 Käsiteltävässä asiassa komissio on jättänyt tutkimuksen aikana kyseisistä koodeista pois tiettyjä ominaispiirteitä, jotka eivät vaikuttaneet komissiosta merkityksellisiltä, vaikka ne oli alun perin liitetty näihin koodeihin. Intialaisille tuottajille tuotteiden luokittelua varten ilmoitettu tuotteen valvontakoodi sisälsi siis alun perin viisitoista ominaispiirrettä. Tutkimuksen aikana vain osa ominaispiirteistä otettiin huomioon vertailua varten: yksi ainoa ominaispiirre (raaka-aine) niissä tapauksissa, joissa otokseen valittu intialainen tuottaja ei valmistanut eikä myynyt tarkasteltavana olevaa tuotetta, ja kolme ominaispiirrettä (raaka-aine, kuormitustunnus ja tuotelaji) muissa tapauksissa.

547 Komission mukaan tiettyjen ominaispiirteiden pois jättäminen vertailua varten on tavanomainen käytäntö silloin, kun tuotelajit ovat monitahoisia, sillä sen avulla voidaan löytää jonkinlainen vastaavuus sellaisten tuotelajien välillä, joita ei muussa tapauksessa voitaisi verrata.

548 Kantajat esittävät perusteluissaan tätä näkemystä vastaan kaksi väitettä, jotka komissio kiistää.

549 Kantajien ensimmäisen väitteen mukaan asiaankuuluviin tuotteen valvontakoodeihin alun perin liitetyt viisitoista ominaispiirrettä olivat merkittäviä ja ne olisi pitänyt säilyttää koko tutkimuksen ajan, eikä komission olisi pitänyt tehdä edellä tämän tuomion 546 kohdassa mainittua pelkistämistä.

550 Tässä yhteydessä on tuotava esille, että kun tarkasteltavana oleva tuote sisältää laajan valikoiman tuotteita, joiden ominaispiirteet ja hinnat poikkeavat huomattavasti toisistaan, voi olla välttämätöntä ryhmitellä ne melko tasalaatuisiin ryhmiin (tuomio 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. neuvosto, T-409/06, EU:T:2010:69, 172 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 18.11.2015, Einhell Germany ym. v. komissio, T-73/12, EU:T:2015:865, 76 kohta).

551 Oikeuskäytännön mukaan tällä toimenpiteellä pyritään mahdollistamaan vertailtavissa olevien tuotteiden tasapuolinen vertailu ja välttämään näin polkumyyntimarginaalin ja vahingon laskeminen virheellisesti epäasianmukaisten vertailujen vuoksi (tuomio 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. neuvosto, T-409/06, EU:T:2010:69, 172 kohta).

552 Jos kantajat pyrkivät kyseenalaistamaan tehokkaasti komission käyttämän lähestymistavan tässä yhteydessä, niiden on osoitettava, että komission ehdottamat koodit ovat ilmeisen soveltumattomat (ks. vastaavasti tuomio 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. neuvosto, T-409/06, EU:T:2010:69, 180 kohta).

553 Käsiteltävässä asiassa kantajat eivät ole esittäneet mitään seikkaa, joka osoittaisi konkreettisesti, miten tällainen koodien käyttö tekisi tuoteryhmistä ilmeisen epäasianmukaisia.

554 Koska tällaisia seikkoja ei ole tuotu esille, kantajien ei voida katsoa osoittaneen, että komission koodit ovat olleet ilmeisen soveltumattomat, ja siten ensimmäinen väite on hylättävä.

555 Toisessa väitteessään kantajat arvostelevat komissiota siitä, ettei tämä ole ottanut huomioon tuotteen valvontakoodeihin liitettyjä samoja ominaispiirteitä yhtäältä polkumyynnin määrittämisessä ja toisaalta vahingon arvioinnissa.

556 Tältä osin on tuotava esille, kuten edellä tämän tuomion 550 ja 551 kohdassa todetaan, että tuotteen valvontakoodeja käytetään sellaisten ominaispiirteiden yksilöimiseksi, jotka antavat tutkimuksessa mahdollisuuden verrata hintoja ja arvoja tarkasteltavana olevasta tuotteesta muodostuvan ryhmän sisällä.

557 Kuten komissio toteaa, kyseisten koodien käyttämisestä tilanteessa, jossa on kyseessä muu kuin markkinatalousmaa, seuraa se, etteivät kyseisiin koodeihin perustuvat ominaispiirteet ole välttämättä täsmälleen samat vahinkoa arvioitaessa ja polkumyyntimarginaalia määrittäessä.

558 Vahingon arvioimiseksi Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tuotteita verrataan unionissa tuotettuihin tuotteisiin. Koska tavoitteena on tutkia ensin mainittujen tuotteiden tuonnin vaikutusta jälkimmäisten tuotteiden hintaan, on tämän vertailun tekemiseksi todellisuudessa verrattujen tuotelajien välillä oltava vastaavuus.

559 Polkumyynnin määrittämisen yhteydessä vertailtavana ovat vientiä harjoittavien tuottajien myyntihinnat kotimarkkinoilla ja samojen vientiä harjoittavien tuottajien unioniin tuomien tuotteiden myyntihinnat. Tätä varten käsiteltävässä asiassa on pitänyt ottaa huomioon, että Kiinan kansantasavaltaa ei pidetä markkinatalousmaana. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan tämän seikan vuoksi Kiinan kotimarkkinoilla käytettyjä hintoja on mahdotonta käyttää vertailussa.

560 Normaaliarvo on määritettävä tässä asiayhteydessä. Normaaliarvon muodostamiseksi komissio etsii markkinatalousmaista maan, joka on taloudellisesti lähimpänä Kiinan kansantasavaltaa. Tässä tapauksessa maaksi valittiin Intian tasavalta.

561 Edellä kuvatun vertailun tekemiseksi komission on siis yksilöitävä tuotteet, jotka ovat tuotteen valvontakoodeihin liitetyiltä ominaispiirteiltään lähimpänä kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien unioniin viemiä tuotteita. Tämän yksilöinnin suorittamiseksi komission yksiköt jättävät asteittain pois ominaispiirteitä, joille ei löydy vastaavuutta kyseisten tuotteiden välillä, aina siihen asti, että ne pystyvät yksilöimään vertailukelpoiset tuotteet.

562 Tällaisessa asiayhteydessä polkumyynnin määrittämisen ja vahingon arvioimisen osalta käytettyjen tuotteen valvontakoodien väliset erot voidaan selittää näissä kahdessa yhteydessä tarvittavien laskelmien tekemiseksi verrattavien tuotteiden välisillä eroilla.

563 Näistä syistä toinen väite on hylättävä, sillä komissiota ei voida arvostella siitä, ettei se ole ottanut huomioon samoja tuotteen valvontakoodeihin liitettyjä ominaispiirteitä yhtäältä polkumyynnin määrittämisessä ja toisaalta vahingon arvioinnissa.

564 Koska molemmat väitteet on hylätty, neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

– Neljännen kanneperusteen toinen osa, joka koskee vertailtujen tuotteiden ominaispiirteitä koskevien tietojen puuttumista

565 Kantajat väittävät toisessa osassa, että vaikka komissio ilmoitti käyttämänsä tuotteen valvontakoodit, se ei antanut mitään tietoa vertailluista tuotemalleista, minkä vuoksi kantajat eivät pystyneet selvittämään, olivatko oikaisut tarpeen hintojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi.

566 Tältä osin on tuotava esille, että CCCME:n jäsenet ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, eivät ole osoittaneet osallistuneensa tutkimukseen tai esittäneensä komissiolle pyynnön saada kyseiset tiedot.

567 Koska komissio ei ole näin ollen pystynyt arvioimaan, millaisia ongelmia näiden tietojen puuttuminen niille annettujen tietojen joukosta saattoi niille aiheuttaa, CCCME ja muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I, eivät voi pätevällä tavalla vedota neljännen kanneperusteen toiseen osaan kanteensa tueksi edellä tämän tuomion 437 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti.

568 Lisäksi tästä osasta on todettava, siltä osin kuin sen esittää CCCME, että samat argumentit, jotka CCCME esittää kolmannen kanneperusteen kolmannen osan yhteydessä, on hylätty edellä tämän tuomion 519–527 kohdassa.

569 Näin ollen neljännen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

– Neljännen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee pallografiittivaluraudan tuotantokustannusten perusteella tehtyä oikaisua

570 Kantajat väittävät kolmannessa osassa, että komission olisi pitänyt oikaista Intian hintoja varmistaakseen niiden olevan vertailukelpoisia Kiinan hintoihin. Intialaiset tuottajat eivät ole erikoistuneet pallografiittivaluraudasta valmistettujen tuotteiden valmistamiseen, mikä vaikuttaa komission arvioinnissa huomioon otettaviin tuotantokustannuksiin. Nämä kustannukset ovat selvästi suuremmat kuin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotantokustannukset mittakaavaetujen puuttumisen ja intialaisilta tuottajilta puuttuvan tietotaidon vuoksi.

571 Kantajat esittävät tässä yhteydessä kaksi väitettä, jotka komissio kiistää.

572 Kantajien ensimmäisen väitteen mukaan oikaisuvaatimusta ei voitu hylätä sillä komission esittämällä perusteella, että komissio oli varma Intian myynnin edustavuudesta.

573 Tältä osin on tuotava esille, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 89 perustelukappaleessa todetaan, että komissio on tarkistanut, oliko ainoan pallografiittivalurautatuotteita valmistavan otokseen valitun intialaisen tuottajan, jonka hinnat otettiin huomioon,

pallografiittivalurautatuotteiden kotimarkkinamyynti edustavaa perusasetuksessa tarkoitetussa merkityksessä eli oliko sen osuus kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähintään viisi prosenttia unioniin suuntautuvan kokonaismyynnin määrästä, oliko kyseinen myynti ollut tappiollista ja edustiko se tavanomaista kaupankäyntiä.

574 Toisin kuin kantajat väittävät, näiden tarkistusten perusteella on niin, että koska kyseisen tuottajan pallografiittivalurautatuotteiden kotimarkkinamyynti oli vähintään viisi prosenttia unioniin suuntautuvan kokonaismyynnin määrästä, intialaisella tuottajalla, jonka tietoja on käytetty, voidaan katsoa olevan tietty tietotaito ja tuotantokapasiteetti, mikä on ristiriidassa sen väitteen kanssa, ettei Intian tuotannonalalla ole tietotaitoa eikä mittakaavaetuja pallografiittivalurautatuotantoa varten tämän tuotannon vähäisyyden vuoksi.

575 Ensimmäinen väite on siten hylättävä.

576 Kantajien toisen väitteen mukaan niiden oli mahdotonta esittää oikaisuvaatimuksen tueksi näyttöä, koska ne eivät saaneet tutustua intialaisten tuottajien tuotantokustannuksia koskeviin tietoihin tai yhteenvetoon näistä tiedoista. Komissio on siten jättänyt noudattamatta 8.7.2008 annettuun tuomioon Huvis v. neuvosto (T-221/05, ei julkaistu, EU:T:2008:258, 77 ja 78 kohta) perustuvaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan oikaisua vaativalle henkilölle ei saa asettaa kohtuutonta todistustaakkaa.

577 Tältä osin on muistutettava, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaan vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu ottaen tarvittaessa huomioon oikaisujen muodossa hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

578 Oikeuskäytännön mukaan asianosaisen, joka vaatii oikaisuja, on esitettävä näyttö siitä, että kyseinen oikaisu on välttämätön normaaliarvon ja vientihinnan tekemiseksi vertailukelpoisiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

579 Kyseisen oikeuskäytännön mukaisesti kantajien on siis esitettävä käsiteltävässä asiassa näyttö siitä, että oikaisu on välttämätön.

580 On totta, että edellä tämän tuomion 576 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä, johon kantajat vetoavat, voidaan päätellä, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaista oikaisua vaativalle henkilölle, jonka on esitettävä näyttö vaatimansa oikaisun välttämättömyydestä, ei saa asettaa kohtuutonta todistustaakkaa ja että toimielinten on ilmoitettava sille, mitkä tiedot ovat tarpeen.

581 Käsiteltävässä asiassa kantajat olisivat kuitenkin pystyneet alan tai ainakin kiinalaisen sektorin tuntemuksensa turvin esittämään vaatimuksensa tueksi näyttöä ilmoittamalla tuotantomalleja ja tuotannon suhdelukuja, joiden pohjalta ei päädyttäisi liian suureen tuotannon yksikkökustannukseen.

582 Komission kanssa käymässään kirjeenvaihdossa CCCME tyytyi kuitenkin vain huomauttamaan, että intialaiset tuottajat tuottivat yleisesti hyvin vähän pallografiittivalurautaa, mistä se päätteli, että niiden tuotannon yksikkökustannukset olivat väistämättä liian suuret eivätkä niiden hinnat voineet siten olla edustavia.

583 Tällaisessa tilanteessa, jolle on ominaista myös kyseisten tietojen luottamuksellisuus, komission oli asianmukaista edellyttää CCCME:ltä, että tämä näyttäisi ensin toteen, että vaatimus oli jossain määrin uskottava, eikä tukeutuisi pelkästään yleisiin olettamiin.

584 Edellä esitetyn perusteella toinen väite on hylättävä, ja siten neljännen kanneperusteen kolmas osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

585 Neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Viides kanneperuste, joka koskee arvonlisäveron perusteella tehtyä oikaisua

586 Kantajat riitauttavat viidennellä kanneperusteellaan oikaisun, jonka komission teki normaaliarvoon arvonlisäveron perusteella.

587 Aluksi on tuotava esille, että komissio on verrannut vientihintaa ja normaaliarvoa selvittääkseen, esiintyikö polkumyyntiä. Normaaliarvo lasketaan lähtökohtaisesti niiden hintojen perusteella, joita on maksettu tai olisi maksettava tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaassa eli Kiinan kansantasavallassa. Kyseessä olevaa maata ei kuitenkaan pidetä markkinatalousmaana, joten normaaliarvo on laskettu käsiteltävässä asiassa Intian kotimarkkinoilla käytettyjen myyntihintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

588 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 79–81 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio teki käsiteltävässä asiassa oikaisun arvonlisäveron perusteella perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti taatakseen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viennin hinnan ja Intian normaaliarvon vertailukelpoisuuden. Vientihinnan suhteen meneteltiin niin, että koska Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viennin arvonlisäverokanta oli 17 prosenttia, josta 5 prosenttia palautettiin, komissio otti huomioon vientihinnan, johon sisältyi 12 prosentin arvonlisävero. Normaaliarvon suhteen meneteltiin niin, että koska Intian hintoihin ei sisältynyt arvonlisäveroa, komissio päätti soveltaa niihin Kiinan 17 prosentin arvonlisäveroa, josta se vähensi viisi prosenttia perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan huomioon ottaen.

589 Viides kanneperuste jakautuu kahteen väitteeseen, jotka komissio kiistää.

590 Kantajat esittävät ensimmäisellä väitteellään, ettei perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa sallita edellä kuvatun oikaisun tekemistä. Kantajien mukaan kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenee nimittäin, että oikaisu voidaan tehdä vain silloin, kun normaaliarvon kustannuksia ei kanneta tai ne palautetaan viennin yhteydessä. Käsiteltävässä asiassa ei ole kuitenkaan olemassa Intiassa myytyyn tuotteeseen kohdistuvia ”välillisiä veroja” eikä Kiinan kansantasavallassa myytyyn tuotteeseen kohdistuvia ”välillisiä veroja”. Komission tekemällä oikaisulla pyrittiin itse asiassa korjaamaan tilanne, jossa välillisiä veroja, joita ei palauteta, kohdistuu ainoastaan myyntiin Kiinan kansantasavallasta unioniin suuntautuvan viennin yhteydessä. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan sanamuodon perusteella oikaisua ei voida kuitenkaan tehdä tällaisen tilanteen huomioon ottamiseksi.

591 Tältä osin on tuotava esille, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaan vientihinnan ja normaaliarvon välisen vertailun on oltava tasapuolinen. Tätä varten vertailu tehdään samassa kaupan portaassa, mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot.

592 Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole tällä tavoin verrattavissa, kussakin tapauksessa on otettava huomioon oikaisujen muodossa hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

593 Oikaisun tekemisen tarkoituksena on tuotteen normaaliarvon ja vientihinnan välisen vastaavuuden palauttaminen. Tämä vastaavuus on siten avaintekijä, joka vastaa tarvetta vahvistaa hintojen vertailukelpoisuus perusasetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla (tuomio 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, T-423/09, EU:T:2011:764, 42 ja 43 kohta).

594 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa luetellaan tekijät, joiden perusteella oikaisuja voidaan tehdä, kuten tuontimaksut ja välilliset verot. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa säädetään siis, että ”jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämaassa, normaaliarvo oikaistaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään unioniin, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan”.

595 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdassa täsmennetään, että oikaisu voidaan tehdä myös muiden kuin 2 artiklan 10 kohdan a–j alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden erojen osalta, jos tämän kohdan mukaisesti osoitetaan, että ne vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen, erityisesti, jos asiakkaat maksavat pysyvästi eri hintoja kotimarkkinoilla tällaisten tekijöiden eron vuoksi.

596 Lisäksi on tuotava esille, että oikeuskäytännön mukaan toimielinten laaja harkintavalta polkumyynnin vastaisen menettelyn alalla koskee niiden seikkojen arviointia, joilla perustellaan sovelletun vertailumenetelmän tasapuolisuutta, koska toimielinten on konkretisoitava tasapuolisuuden käsite tapauskohtaisesti ja otettava silloin huomioon asiaankuuluva taloudellinen yhteys (ks. vastaavasti tuomio 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, T-423/09, EU:T:2011:764, 41 kohta).

597 Käsiteltävässä asiassa on tuotava ensinnäkin esille, ettei perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa säädetä nimenomaisesti vertailumaan normaaliarvon oikaisemisesta sen maan vientiin kohdistuvan arvonlisäveron huomioon ottamiseksi, josta polkumyynnillä tapahtunut tuonti on peräisin. Vaikka komissio on tehnyt oikeudellisen virheen kyseistä säännöstä soveltaessaan, tämä virhe ei ole vaikuttanut käsiteltävän asian olosuhteissa millään tavalla ratkaisevasti sen käsiteltävänä olleen tapauksen arvioinnin tulokseen, sillä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaan komissio voi tehdä tällaisen oikaisun palauttaakseen normaaliarvon ja tarkasteltavana olevan tuotteen vientihinnan välisen vastaavuuden ja taatakseen näiden kahden arvon tasapuolisen vertailun.

598 Toiseksi on tuotava esille, ettei komission päätöstä verrata käsiteltävässä asiassa normaaliarvoa ja ”arvonlisäverollista” vientihintaa ole syytä arvostella, kun otetaan huomioon, että komissiolla on laaja harkintavalta sovelletun vertailumenetelmän suhteen.

599 Unionin yleinen tuomioistuin on myöntänyt 16.12.2011 antamassaan tuomiossa Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto (T-423/09, EU:T:2011:764) tällaisen vertailumenetelmän olevan tasapuolinen, kun vertailtavana ovat normaaliarvo ja tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magnesiittitiilien vientihinta. Tuomiossa todettiin näin ollen, että neuvosto on voinut ilmeistä arviointivirhettä tekemättä katsoa, että tuossa asiassa normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu ”arvonlisäverollista” perustaa käyttäen oli

tasapuolinen vertailumenetelmä, koska kyseinen vertailu oli suoritettu noudattaen normaaliarvon ja vientihinnan välisen vastaavuuden vaatimusta kaupan samassa portaassa ja samanaikaisten sekä kotimaahan että vientiin suuntautuvien myyntien suhteen, joihin kaikkiin sovelletaan 17 prosentin suuruista arvonlisäveroa.

600 Koska komissiolla on käsiteltävässä asiassa oikeus ottaa huomioon vientihinta, johon sisältyy arvonlisävero, sillä Kiinan kansantasavalta soveltaa 17 prosentin arvonlisäveroa, josta viisi prosenttia palautetaan, sen on ollut perusteltua tehdä normaaliarvoon oikaisu lisäämällä siihen 12 prosentin ”nettokannan” mukainen arvonlisävero kyseisten kahden arvon välisen vastaavuuden palauttamiseksi.

601 Näistä syistä ensimmäinen väite on hylättävä.

602 Kantajien toisen väitteen mukaan komissio ei voinut tehdä kyseistä oikaisua vertailumaamenetelmää käyttäessään. Kyseisen menetelmän tarkoituksena on nimittäin estää ottamasta huomioon muussa kuin markkinatalousmaassa voimassa olevia hintoja ja kustannuksia, sillä nämä muuttujat eivät perustu kyseisissä maissa markkinavoimien normaaliin vaikutukseen. Koska komissio pitää arvonlisäveron palautusjärjestelmää Kiinan taloudessa olevana yleisenä vääristymänä, joka estää pitämästä Kiinaa markkinatalousmaana, ei komission olisi pitänyt missään tapauksessa pyrkiä ottamaan tätä seikkaa huomioon. Kantajat väittävät toisin sanoen, että väitetty arvonlisäverojärjestelmän vääristymä korjaantuisi jo vertailumaamenetelmää soveltamalla.

603 Tältä osin on tuotava esille, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan Kiinan kansantasavallan kaltaisesta muusta kuin markkinatalousmaasta peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään lähtökohtaisesti kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, eli käsiteltävässä asiassa Intian tasavallassa käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.

604 Oikeuskäytännön mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdalla pyritään siihen, ettei sellaisissa maissa, jotka eivät ole markkinatalousmaita, voimassa olevia hintoja ja kustannuksia oteta huomioon, koska nämä muuttujat eivät näissä maissa perustu markkinavoimien normaaliin vaikutuksen (ks. tuomio 28.2.2018, komissio v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

605 Tämä ei merkitse kuitenkaan sitä, ettei näin määritettyä normaaliarvoa voitaisi oikaista lainkaan. Mikään perusasetuksessa ei nimittäin viittaa siihen, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettäisiin yleisestä poikkeuksesta vaatimukseen tehdä oikaisuja saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella vertailukelpoisuuden vuoksi.

606 Käsiteltävän asian kaltaisessa tapauksessa, jossa toimielimet määrittävät normaaliarvon vertailumaamenetelmää soveltaen, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti niiden on siis otettava huomioon oikaisujen muodossa hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

607 Jos normaaliarvoon tehtäviä oikaisuja suunnitellaan, on perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa tulkittava kuitenkin saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan valossa ja asiayhteydessä. Jotta viimeksi mainittu säännös ei menettäisi tehokasta vaikutustaan, tehtyihin oikaisuihin ei saa toimielinten suorittamassa analyysissä sisällyttää seikkoja, jotka liittyvät sellaisiin tekijöihin, jotka eivät ole kyseisessä maassa, tässä tapauksessa Kiinan kansantasavallassa, tavanomaista seurausta

markkinavoimista (ks. vastaavasti julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2016:928, 102 kohta).

608 Käsiteltävässä asiassa Kiinan kansantasavaltaan sovellettavan arvonlisäverokannan soveltaminen normaaliarvoon ei merkitse Kiinan järjestelmän vääristävän tekijän huomioon ottamista tai sisällyttämistä vertailumaamenetelmän perusteella määritettävän normaaliarvon laskentaan.

609 Vaikka komissio on saattanut katsoa kantajan esittämissä asiakirjoissa, että Kiinan arvonlisäverojärjestelmä aiheuttaa vääristymiä, tämä johtuu yksinomaan – kuten komissio tuo esille – siitä tavasta, jolla Kiinan kansantasavalta soveltaa viennin arvonlisäveroa: se nimittäin palauttaa arvonlisäveron tiettyjen tuotteiden kohdalla, muttei toisten tuotteiden kohdalla.

610 Kaikista näistä syistä toinen väite on hylättävä, ja siten viides kanneperuste on hylättävä.

Kuudes kanneperuste, joka koskee myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoja

611 Kantajat väittävät kuudennessa kanneperusteessa, että määrittäessään niiden tuotelajien normaaliarvon, joita otokseen sisältyvät kolme intialaista tuottajaa eivät myyneet mutta joita ainakin yksi niistä valmisti, komissio ei voinut ottaa huomioon myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia eikä kyseisen tuottajan tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinamyynnistä saamia voittoja.

612 Kantajien mukaan komissio ei voi perustella kantaansa perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdalla, kuten se tekee riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 71 perustelukappaleessa. Kyseistä säännöstä sovelletaan nimittäin ainoastaan yrityksiin, joiden katsotaan toimivan markkinatalousolosuhteissa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti.

613 Komissio vaatii kanneperusteen hylkäämistä. Se täsmentää, ettei esillä olevaa kanneperustetta voida tutkia, koska kantajat pyrkivät vetoamaan uuteen kanneperusteeseen, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan rikkomista ja joka on esitetty vasta vastauskirjelmässä.

614 Tältä osin on tuotava ensin esille, ettei komissio kertaa kantajien argumentteja asianmukaisesti. Kantajat väittävät nimittäin, että komissio rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa, jossa säädetään, miten normaaliarvo on laskettava vertailumaamenetelmää sovellettaessa. Kantajien mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa suljetaan näin ollen pois komission mahdollisuus tukeutua kyseisen asetuksen 2 artiklan 6 kohtaan, jossa vahvistetaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittojen laskentatavat, sillä kyseistä säännöstä sovelletaan ainoastaan tuontiin, joka on peräisin markkinatalousmaasta, tai muun kuin markkinatalousmaan yrityksiin, joille on päätetty myöntää markkinatalouskohtelu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti. Nämä argumentit esitetään jo kannekirjelmässä, joten ne voidaan tutkia.

615 Sitten on muistutettava, kuten komissio tuo esille riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 67 perustelukappaleessa, että jos yksikään kolmesta otokseen sisältyvästä intialaisesta tuottajasta ei myynyt tuotelajia mutta ainakin yksi niistä valmisti sitä, komissio käytti normaaliarvon laskennan yhteydessä laskennallista arvoa. Tämä laskennallinen arvo muodostettiin käyttämällä kyseisen intialaisen tuottajan valmistuskustannuksia, joihin lisättiin myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä kyseisen tuottajan tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinamyynnistä saama voitto.

616 Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaan ”myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan viejän tai valmistajan samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä”. Tämän jälkeen säännöksessä luetellaan muita menetelmiä siltä varalta, ettei kyseisiä määriä voida määrittää tällä tavoin.

617 Kantajat eivät kiistä sitä, että komissio olisi voinut ottaa huomioon myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä kyseistä tuotelajia valmistavan ainoan intialaisen tuottajan voitot perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti, jos tätä kohtaa olisi voitu soveltaa. Kantajat väittävät, että käsiteltävän asian kaltaisessa tapauksessa, jossa normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti vertailumaamenetelmän mukaan, kyseisen artiklan 1–6 kohtaa ei voida soveltaa.

618 Tältä osin on tuotava esille, kuten kantajat ovat esittäneet väitteidensä tueksi, että oikeuskäytännöstä ilmenee, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan on niin, että poiketen siitä, mitä saman artiklan 1–6 kohdassa säädetään, muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään lähtökohtaisesti kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella (tuomio 19.7.2012, neuvosto v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66 kohta).

619 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan sanamuodosta ja rakenteesta ilmenee näin ollen, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuotteiden normaaliarvon määrittäminen perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa olevien sääntöjen mukaan koskee ainoastaan yksittäisiä erityistapauksia, jollaisesta ei ole kyse käsiteltävässä tapauksessa ja joissa kyseessä olevat tuottajat ovat kukin osaltaan esittäneet asianmukaisesti perustellun vaatimuksen kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainittujen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti (tuomio 23.10.2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures ja Zhejiang Yankon v. neuvosto, T-255/01, EU:T:2003:282, 40 kohta).

620 Tällä pyritään siihen, ettei sellaisissa maissa, jotka eivät ole markkinatalousmaita, voimassa olevia hintoja ja kustannuksia oteta huomioon, koska nämä muuttujat eivät näissä maissa perustu markkinavoimien normaaliin vaikutukseen (tuomio 19.7.2012, neuvosto v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66 kohta).

621 Tästä seuraa, että komissio ei voi poiketa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan säännöksistä laskiessaan normaaliarvon, toisin sanoen sen on kyseisen säännöksen mukaisesti määritettävä normaaliarvo ”kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös unioniin, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla”.

622 Tämän jälkeen on tuotava esille, että komission valitsemaa unionin ulkopuolista markkinatalousmaata – tässä tapauksessa Intian tasavaltaa – koskevien, huomioon otettavien hintojen ja kustannusten lähdettä sekä edellä läpikäytyjen menettelyjen, joita komission on noudatettava, kuten oikeuskäytännössä muistutetaan (ks. vastaavasti tuomio 22.3.2012, GLS,

C-338/10, EU:C:2012:158, 24–26 kohta), esittämisjärjestystä lukuun ottamatta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa ei anneta mitään ohjeita vertailumaan hinnan tai laskennallisen arvon laskentatavoista etenkään myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittojen osalta.

623 Tässä yhteydessä on mahdollista, että komissio voi toistaa tiettyjä menettelyn osia, jotka sisältyvät perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohtaan, edellyttäen, etteivät ne ole ilmeisen soveltumattomia eikä niiden vaikutuksesta huomioon otettaviksi tule sellaisia alkuperämaan muuttujia, jotka eivät perustu markkinavoimien normaaliin vaikutukseen.

624 Käsiteltävässä asiassa yhdelle pallografiittivaluraudasta valmistetulle tuotelajille ja kahdelle harmaasta valuraudasta valmistetulle tuotelajille määritetyn normaaliarvon laskemisessa huomioon otetut myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitot ovat ainoan kyseisiä tuotteita valmistavan intialaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoja, ja näin ollen sen valmistuskustannukset otettiin huomioon.

625 Kun otetaan huomioon, että komissiolla on polkumyyntiasioissa laaja harkintavalta, ei voida katsoa, että komissio toimi ilmeisen epäasianmukaisesti lisätessään kyseisen tuottajan valmistuskustannuksiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä sen myyntiin liittyvät voitot. Sitä paitsi pelkästään kyseisen intialaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittojen huomioon ottaminen ei ole johtanut siihen, että huomioon otettaviksi tulisivat Kiinan kansantasavaltaa koskevat muuttujat, jotka eivät perustu markkinavoimien normaaliin vaikutukseen.

626 Kuudes kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Prosessinjohtotoimia koskeva pyyntö

627 Kantajat vaativat ensimmäisen kanneperusteensa lopuksi unionin yleistä tuomioistuinta määräämään prosessinjohtotoimena, että komissio on esitettävä siltä tutkimuksen aikana pyydetyt tiedot eli laskelmat ja lähdetiedot, jotka koskevat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrää, vahinkoa ja kiinalaisten ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalia.

628 Tältä osin on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on arvioitava prosessinjohtotoimien hyödyllisyys (ks. tuomio 9.3.2015, Deutsche Börse v. komissio, T-175/12, ei julkaistu, EU:T:2015:148, 417 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

629 Käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistoon sisältyvät tiedot ovat riittävät, jotta unionin yleinen tuomioistuin voi lausua asiasta, koska unionin yleinen tuomioistuin on pystynyt ratkaisemaan asian asianmukaisesti oikeudenkäyntimenettelyn aikana esitettyjen vaatimusten, kanneperusteiden ja perustelujen perusteella sekä asianosaisten esittämät asiakirjat huomioon ottaen.

630 Näin ollen prosessinjohtotoimea koskeva vaatimus on hylättävä, samoin kuin kanne on hylättävä kokonaisuudessaan, eikä niiden komission riitauttamien väitteiden tutkittavaksi ottamisesta tai tehokkuudesta ole tarpeen lausua, jotka on hylätty asiakysymyksen osalta.

Oikeudenkäyntikulut

631 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan komission ja väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut näiden vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kanne hylätään.**

2) **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä toukokuuta 2021.

Sisällys

Asian tausta . . . 2

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset . . . 3

Oikeudellinen arviointi . . . 4

Tutkittavaksi ottaminen . . . 4

Kannekirjelmä ei ole selkeä eikä täsmällinen . . . 4

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin CCCME on nostanut sen omissa nimissään . 5

– Asiavaltuus . . . 7

– Oikeussuojan tarve . . . 11

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin CCCME on nostanut sen jäsentensä nimissä sekä kanteen tueksi esitettyjen väitteiden tutkittavaksi ottaminen . . . 11

– Edustuksellisen luonteen puuttuminen . . . 11

– Riidanalaisen asetuksen luonne . . . 14

– Jäsenet eivät kuuluneet otokseen . . . 15

– Niiden väitteiden rajaaminen, joihin voidaan vedota . . . 16

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin sen ovat nostaneet muut oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä I . . . 17

Tutkittavaksi ottamista koskeva päätelmä . . . 18

Pääasia . . . 18

Tuomioistuinvalvonnan laajuus . . . 19

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee vahingon ja syy-yhteyden määrittämistä . . . 19

– Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee tuonnin määrän laskemista . . . 20

– Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee komission käyttämiä makrotaloudellisia indikaattoreita unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämiseksi . . . 27

– Kolmas kanneperuste, joka koskee unionin tuottajien kannattavuutta . . . 32

– Ensimmäisen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee unionin tuottajien otosta . . . 33

– Ensimmäisen kanneperusteen viides osa, joka koskee konsernin sisäisten hintojen sisällyttämistä unionin tuotannonalan kustannuslaskelmaan . . . 37

– Ensimmäisen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee lähinnä intialaisten ja kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien käytännöissä todettuja eroja . . . 37

Toinen kanneperuste, joka koskee syy-yhteyttä . . . 39

– Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti ei kasvanut samaan aikaan kun unionin tuotannonalan tilanne heikkeni . . . 39

– Toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee tarvetta arvioida vahinkoa segmenttikohtaisesti . . . 44

– Toisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee tuontihintoja ja hinnan alittavuuden merkittävyyttä . . . 48

Kolmas kanneperuste, joka koskee kieltäytymistä antamasta tiettyjä tietoja . . . 52

– Kolmannen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen . . . 52

– Puolustautumisoikeuksien ja salassapitovelvollisuuden sovittaminen yhteen . . . 54

– Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee komission tekemien laskelmien luovutuspyyntöä . . . 57

– Kolmannen kanneperusteen toinen osa, joka koskee pyyntöä toimittaa laskelmat aggregoituina . . . 63

– Kolmannen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee muita CCCME:n pyytämiä tietoja . . . 64

Neljäs kanneperuste, joka koskee polkumyyntimarginaalin laskemisessa ja vahingon arvioinnissa käytettyjen hintojen vertailukelpoisuutta . . . 68

– Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee valvontakoodikohtaista menetelmää . . . 68

– Neljännen kanneperusteen toinen osa, joka koskee vertailtujen tuotteiden ominaispiirteitä koskevien tietojen puuttumista . . . 70

– Neljännen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee pallografiittivaluraudan tuotantokustannusten perusteella tehtyä oikaisua . . . 70

Viides kanneperuste, joka koskee arvonlisäveron perusteella tehtyä oikaisua . . . 72

Kuudes kanneperuste, joka koskee myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoja . . . 75

Prosessinjohtotoimia koskeva pyyntö . . . 77

Oikeudenkäyntikulut . . . 78